

ปัจจัยที่มีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียน
ในเขตกรุงเทพมหานคร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (อาชีวศึกษาและงานยุติธรรม)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2560

Copyright by Mahidol University

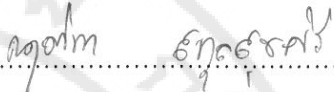
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยที่มีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ทของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

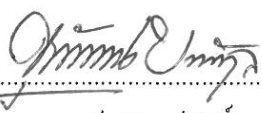
ในโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

นางสาวกฤติกา สกกุลสุขศิริ
ผู้วิจัย

รองศาสตราจารย์ชาญคณิต กฤติยา สุริยะมณี,
ปร.ด. (อาชีววิทยาการบริหารงานยุติธรรม
และสังคม)
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

อาจารย์วินิพพล มหาอาษา,
ปร.ด. (ประชากรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ศาสตราจารย์พัชรีย์ เลิศฤทธิ,
M.D., Ph.D. (Biochemistry)
คณบดี
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฐนันต์ศักดิ์ บวรนนท์กุล,
ปร.ด. (อาชีววิทยาการบริหารงานยุติธรรม
และสังคม)
ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาอาชีววิทยาและงานยุติธรรม
คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล

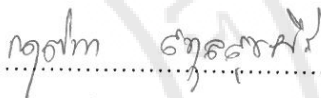
วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยที่มีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (อาชีวศึกษาและงานยุติธรรม)

วันที่ 29 สิงหาคม พ.ศ. 2560

นางสาวกฤติกา สกกุลสุขศิริ

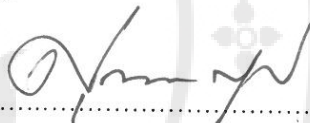
ผู้วิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุษิษา เลิศโตมรสกุล,

Ph.D.(Criminal Justice)

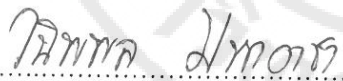
กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อาจารย์ศุภกร ปญญอุฑ์, ประด.

(อาชีวศึกษาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม)

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อาจารย์นิพนธ์ มหาอาชา,

ปร.ด. (ประชากรศาสตร์)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ชาญภูมิ กฤตยา สุริยะมณี,

ปร.ด. (อาชีวศึกษาการบริหารงานยุติธรรม

และสังคม)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

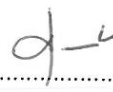

ศาสตราจารย์พัชรีย์ เลิศอุฑ์,

M.D., Ph.D. (Biochemistry)

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

รองศาสตราจารย์ศิริพร แย้มนิล

Ph.D. (Human Resource Development)

รักษาการแทนคณบดี

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของรองศาสตราจารย์ ดร. ชาญกนิต กฤตยาสุริยะมณี ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุนิษา โดมรสกุล อาจารย์ ดร. วนิพพล มหาอาษา กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.ศุภกร ปุญญฤทธิ์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ให้ความสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือในทุกด้าน ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตากรุณาของอาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ และจะระลึกถึงพระคุณของอาจารย์ทุกท่านเสมอ

ขอขอบพระคุณโรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย และโรงเรียนอำนวยการศิลป์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมถึงคณาจารย์และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของแต่ละโรงเรียนทุกท่านที่ให้ความร่วมมืออย่างยิ่งในการเก็บข้อมูล

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และน้องสาว ที่อยู่เคียงข้างคอยให้ ความรักความเป็นห่วง ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจทำให้ผู้วิจัยสามารถผ่านอุปสรรคทั้งหมดมาได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณทั้งเพื่อนร่วมงานเจ้าหน้าที่หอผู้ป่วยอุบัติเหตุฉุกเฉิน โรงพยาบาลรามาริบัติที่ให้ความเอื้อเฟื้อและช่วยเหลือ ขอขอบคุณพระมหาสมชาย จำปาทอง ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดีโดยตลอด คุณค่าและประโยชน์อันใดที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบแด่บุพการี คณาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็งนี้ทุกท่าน

กฤติกา สกฤตสุขศิริ

ปัจจัยที่มีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

FACTORS OF JUVENILE INTERNET ADDICTION IN SECONDARY SCHOOLS IN BANGKOK METROPOLIS

กฤติกา สกฤตสุขศิริ 5536435 SHCJ/M

ศศ.ม. (อาชีวศึกษาและงานยุติธรรม)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ชาญกนิต กฤตยาสุริยะมณี,ปร.ด., วณิชพล มหาอาษา,ปร.ด.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและปัจจัยที่มีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครทั้งของรัฐบาลและเอกชน จำนวน 333 คน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative Research)เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามวิเคราะห์โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน(Pearson Product Moment Correlation) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ(Multiple Regression Analysis)ผลการศึกษาพบว่าเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีอายุเฉลี่ยคือ 16.31 ปี มีลักษณะสัมพันธ์ภาพในครอบครัวความผูกพันทางสังคมและสัมพันธ์ภาพทางสังคมและการคบหาสมาคมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยคือ 1.71 (S.D.= 0.80) และ 1.75 (S.D.= 0.78) ตามลำดับ เยาวชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรม(Behavior) และบุคลิกภาพด้านอารมณ์ (Emotion) เป็นแบบปานกลาง ร้อยละ83.5 และร้อยละ59.8 ตามลำดับ และมีระดับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยคือ 2.70 (S.D. =1.19) เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์พบว่าปัจจัยด้านลักษณะที่อยู่อาศัยอื่นๆ เช่น แฟลต และ คอนโด, บุคลิกภาพ, ความเหมาะสมในการใช้อินเทอร์เน็ต, การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์(เฟซบุ๊ก), การคบหาสมาคมกับเพื่อน และความผูกพันทางสังคม มีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จากผลการศึกษาพบว่าควรได้รับการควบคุมดูแลจากภาครัฐและรณรงค์ให้ครอบครัวตระหนักถึงความน่ากลัวและภัยของโลกอินเทอร์เน็ต เพื่อกระตุ้นให้ผู้ปกครองให้ความรู้ และสอดส่องดูแลเยาวชนในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างใกล้ชิด

คำสำคัญ:การติดอินเทอร์เน็ต/ ความผูกพันทางสังคม/ การคบหาสมาคม/ บุคลิกภาพ

FACTORS OF JUVENILE INTERNET ADDICTION IN SECONDARY SCHOOLS IN BANGKOK METROPOLIS**KRITTIKA SAKUNSUKSIRI 5536435 /SHCJ/M****M.A. (CRIMINOLOGY AND CRIMINAL JUSTICE)****THESIS ADVISORY COMMITTEE: CHANKANIT KRITYA SURIYAMANEE, Ph.D., WANIPPOL MAHAARCHA, Ph.D.****ABSTRACT**

This research aimed to study the level of Internet Addiction among high school youth and the factors that lead to Internet Addiction in Private and Public secondary schools in Bangkok Metropolis. The population sample comprised 333 students. Quantitative data was collected using analytical questionnaires and analyzed using Pearson Product Moment Correlation and Multiple Regression Analysis Statistic. The results showed that the average age of the students was 16.31 years old, Family- relationship/ Social bond and Social relationship/ Differential Association were at a moderate level and mean was 1.71 (S.D.= 0.80) and 1.75 (S.D.=0.78), respectively. Most of the participants had moderate behavioral and emotional personality of 83.5% and 59.8%, respectively. At the moderate levels of Internet Addiction the mean was 2.7 (S.D.=1.19), When considering the Coefficient of regression of the predictor of other factors such as flats and condos, personality, suitability for using the Internet, using social network (Facebook), differential association and social bond influence of Internet Addiction on high school students were statistically significant at 0.05. According to the results, it is therefore recommended that the government supervise and campaign for families to realize the horrors and dangers of the Internet, encourage parents to educate and- monitor the youth while using the Internet.

KEY WORDS: INTERNET ADDICTION/ SOCAIL BOND/ DIFFERENTIAL ASSOCIATION/ PERSONALITY

130 pages

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญรูปภาพ	ฌ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.3 สมมติฐานการวิจัย	5
1.4 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	5
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	6
1.6 นิยามศัพท์ที่ใช้ในงานวิจัย	7
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	9
2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตและการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชน	10
2.2 ผลกระทบที่เกิดจากการติดอินเทอร์เน็ต แนวทางการป้องกัน พฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชน และนโยบายและกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ต	31
2.3 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	46
3.1 ประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่าง	46
3.2 เครื่องมือในการวิจัย	47
3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	51
3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	52

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	53
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น	53
4.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของแต่ละปัจจัยด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)	64
4.3 ผลการวิเคราะห์ทำนายปัจจัยที่มีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ทของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)	65
บทที่ 5 อภิปรายผลการวิจัย	69
สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ทของเยาวชน	70
สมมติฐานที่ 2 เยาวชนที่ใช้งานเครือข่ายสังคมบนอินเทอร์เน็ท มีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ทมากกว่าเยาวชนที่ไม่ได้ใช้งานเครือข่ายสังคมบนอินเทอร์เน็ท	71
สมมติฐานที่ 3 เยาวชนที่มีการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่ติดอินเทอร์เน็ทมีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ท	72
สมมติฐานที่ 4 เยาวชนที่มีความผูกพันทางสังคมในระดับต่ำมีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ทมากกว่าเยาวชนที่มีความผูกพันทางสังคมในระดับสูง	74
สมมติฐานที่ 5 เยาวชนที่มีบุคลิกภาพไม่ดีมีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ทมากกว่าเยาวชนที่มีบุคลิกภาพดี	77
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัย	81
บทสรุปแบบสมบูรณภาษาไทย	85
บทสรุปแบบสมบูรณภาษาอังกฤษ	98
บรรณานุกรม	110
ภาคผนวก	118
ประวัติผู้วิจัย	130

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
4.1	แสดงการแจกแจงความถี่และจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล	55
4.2	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามลักษณะข้อมูลสัมพันธภาพภายในครอบครัว	58
4.3	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามลักษณะข้อมูลสัมพันธภาพทางสังคม	59
4.4	แสดงการแจกแจงความถี่และจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามลักษณะข้อมูล บุคลิกภาพ	60
4.5	แสดงการแจกแจงความถี่และจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามลักษณะข้อมูลพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต	61
4.6	แสดงการแจกแจงความถี่และจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามลักษณะข้อมูลพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต	61
4.7	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามลักษณะข้อมูลระดับของการติดอินเทอร์เน็ต	62
4.8	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปร	64
4.9	การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณของปัจจัยที่มีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ต	66

สารบัญรูปร่างภาพ

รูปร่างภาพ		หน้า
1.1	รายงานผลงานวิจัยสถิติภาพรวมการใช้งานอินเทอร์เน็ตของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2559	2
1.2	กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual framework)	6
2.1	ผลสำรวจพฤติกรรมกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไปตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2554- 2558	14

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมไทยในปัจจุบันเป็นสังคมในยุคโลกาภิวัตน์(Globalization) ซึ่งมีความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 หมายถึง " การที่ประชาคมโลกไม่ว่าจะอยู่ ณ จุดใดสามารถรับรู้ สัมพันธ์ หรือรับผลกระทบจากสิ่งที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วกว้างขวาง อันเนื่องมาจากการพัฒนาระบบสารสนเทศ" โลกาภิวัตน์ เป็นคำศัพท์เฉพาะที่บัญญัติขึ้นเพื่อตอบสนองปรากฏการณ์ของสังคมโลกที่เหตุการณ์ทางเศรษฐกิจ การเมือง สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในส่วนหนึ่งของโลก ส่งผลกระทบอันรวดเร็วและสำคัญต่อส่วนอื่นๆของโลก (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 1090) ในปัจจุบันซึ่งถือเป็นยุคของระบบข้อมูลข่าวสาร การติดต่อสื่อสาร ความเร่งรีบและการแข่งขัน โดยเฉพาะในสังคมเมืองที่มีประชากรหนาแน่นและมีสถานะการแข่งขันกันสูง อินเทอร์เน็ตเป็นระบบการเชื่อมต่อเครือข่ายที่ได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการทางการสื่อสารของมนุษย์ที่ครอบคลุมทั่วโลก ช่วยให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว อินเทอร์เน็ตจึงกลายมาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของสังคมมนุษย์ในปัจจุบันเนื่องจากประโยชน์ทางการใช้งานที่หลากหลายทั้งทางการศึกษาหาความรู้ การทำงาน การสื่อสาร รวมทั้งทางด้านความบันเทิง อีกทั้งการเข้าถึงการใช้งานอินเทอร์เน็ตในปัจจุบันก็เป็นไปได้ง่ายด้วยเครือข่ายการใช้งานอินเทอร์เน็ตที่มีความหลากหลาย อาทิเช่น อินเทอร์เน็ตแบบไร้สาย การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตแบบตั้งโต๊ะทั้งที่บ้าน หรือสถานศึกษา และที่ทำงาน รวมถึงการใช้งานโทรศัพท์แบบไร้สายในปัจจุบันก็มีเครือข่ายรองรับการใช้งานอินเทอร์เน็ตเช่นกัน ดังนั้นองค์ประกอบต่างๆอาจก่อให้เกิดพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมได้ จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั่วโลกมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจึงมีการสำรวจการใช้งานของประชากรทั่วโลกในแต่ละปี โดยในปี พ.ศ. 2560 มีจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั่วโลกกว่า 3.83 พันล้านคน และมีแนวโน้มการเติบโตของผู้ใช้ทั่วโลกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ของโลกอยู่ในทวีปเอเชีย คิดเป็นร้อยละ 49.8 ขณะเดียวกันจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกลุ่มประเทศอาเซียนมีอัตราการเติบโตสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นกัน (Internet World Stats, 2017)

จากการวิจัยของสมาคมดิจิทัล (ประเทศไทย) รายงานผลงานวิจัยสถิติภาพรวมการใช้งานอินเทอร์เน็ตของประเทศไทยประจำปี พ.ศ. 2559 และพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ต ภาพรวมและแนวโน้มในการใช้อินเทอร์เน็ต พบว่า ประชากรไทยมีจำนวน 68 ล้านคน มีผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตจำนวน 38 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 56 ของจำนวนประชากรทั้งหมด

รูปภาพที่ 1.1 รายงานผลงานวิจัยสถิติภาพรวมการใช้งานอินเทอร์เน็ตของประเทศไทยประจำปี พ.ศ. 2559

(ที่มา: สมาคมโฆษณาดิจิทัล (ประเทศไทย), 2559)

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าอินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก สังเกตได้จากแนวโน้มอัตราการใช้อินเทอร์เน็ตที่เพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ พฤติกรรมความต้องการในการใช้อินเทอร์เน็ตก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน การใช้งานอินเทอร์เน็ตเป็นระยะเวลาอันนานจนมีความต้องการในการใช้งานตลอดเวลาอาจส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตได้ ซึ่งพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตอาจไม่ใช่พฤติกรรมที่ผิดกฎหมายอย่างเห็นได้ชัด แต่การใช้อินเทอร์เน็ตระยะเวลายาวนานกว่าความจำเป็น การเข้าถึงสื่อที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่รุนแรง หรือสื่อลามกอนาจาร ก็ถือเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่เป็นต้นเหตุ หรือแม้กระทั่งการเป็นเหยื่อของการกระทำผิดได้ ทุกสถาบัน ทุกภาคส่วนจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญในการเก็บสถิติการใช้งาน รวมถึงความผิดปกติของพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตที่อาจเกิดขึ้นในสังคม

เยาวชน ตามความหมายของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ได้ให้ความหมายไว้ว่า คือ “บุคคลที่อายุเกิน 15 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ และไม่ใช่ผู้ที่บรรลุนิติภาวะแล้วด้วยการสมรส” (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 961) องค์การสหประชาชาติ ได้ให้ความหมายไว้ว่า เยาวชน คือ “คนในวัยหนุ่มสาว อายุระหว่าง 15-25 ปี” เยาวชนจึงถือเป็นช่วงอายุที่กำลังมีการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ การเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญอย่างมากสำหรับช่วงอายุนี้อาจเป็นเรื่องง่ายที่จะรับเอาสิ่งใหม่ๆ เข้ามาอาจก่อให้เกิดพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต (Internet Addiction) ได้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ทำการสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ.2558 พบว่าเมื่อพิจารณาการใช้อินเทอร์เน็ตตามกลุ่มอายุต่างๆ พบว่ากลุ่มอายุ 15-24 ปี มีสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตสูงสุด ร้อยละ 76.8 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2558) และคาดว่า การใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มวัยรุ่นนี้น่าจะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ การเข้าถึงหรือการใช้อินเทอร์เน็ตได้รับการพัฒนาให้มีความสะดวกสบายในการใช้และสามารถเข้าถึงด้วยอุปกรณ์ที่ทุกคนมี คือ โทรศัพท์มือถือ ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่มีบทบาทต่อชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะเยาวชนเป็นอย่างมาก เนื่องจากสามารถพกพาได้สะดวกและใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างกันได้อย่างรวดเร็วทุกที่ทุกเวลา นอกจากนั้นยังใช้ท่องอินเทอร์เน็ต เล่นเกม รับ-ส่งอีเมล ดาวน์โหลดเพลง รูปภาพต่างๆ ได้ง่ายจากจุดนี้เองทำให้สังคมเริ่มให้ความสนใจและห่วงใยเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตของเยาวชน จากข้อมูลการสำรวจในโครงการติดตามสภาวการณ์เด็ก หัวข้อ “1 วันในชีวิตเด็กไทย” สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ในเดือนมกราคม พ.ศ.2556 พบว่าปัจจุบันเด็กไทยอยู่กับสื่อมากขึ้น โดยตัวเลขเด็กที่ใช้โทรศัพท์มือถือสูงขึ้น 2 - 3 เท่าใน 1 ปี เพราะในโทรศัพท์มือถือมีทุกสิ่งที่เด็กต้องการทั้งอินเทอร์เน็ต เฟซบุ๊ก ไลน์ กล้องถ่ายรูป โดยเด็ก ร้อยละ 75.7 เล่นโซเชียลเน็ตเวิร์คบ่อยจนถึงประจำ ซึ่งนักเรียนหญิงจะเล่นโซเชียลเน็ตเวิร์คมากกว่านักเรียนชาย เด็กร้อยละ 42.5 รู้สึกทนนไม่ได้ถ้าอยู่คนเดียวโดยไม่มีโทรศัพท์ และเด็กร้อยละ 28.7 โดยเฉพาะเด็กชาย ระบุว่าเคยถูกคุกคามทางเพศจากเพื่อนใหม่ที่รู้จักกันทางโซเชียลมีเดีย (สสส., 2557) นอกจากนี้สถิติการถูกคุกคามทางเพศทางอินเทอร์เน็ตยังเป็นปัญหาที่สำคัญในสังคม ข้อมูลจากไทยรัฐออนไลน์(2559) สถาบันอิศรา มูลนิธิพัฒนาสื่อมวลชนแห่งประเทศไทย และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) พบข้อมูลเด็กอายุ 13-20 ปี เสี่ยงต่อการถูกล่อลวงและล่วงละเมิดทางเพศผ่านทางสื่อออนไลน์มากที่สุด และจากการสำรวจของสวนดุสิตโพลยังพบว่ามีเยาวชน 71% เคยดูเว็บลามกอย่างน้อยหนึ่งครั้ง และมีถึง 45% เข้าไปดูซ้ำเป็นประจำ เด็กและเยาวชนที่เล่นเซ็กทรม มี 92% เคยถูกชวนให้คุยเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ มีเด็กถึง 17% ขอมกูดช่วย รูปแบบในการใช้งานอินเทอร์เน็ตที่มีความหลากหลายดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้ว ล้วนมีความเสี่ยงต่อการแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง ดังที่มีข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์เรื่องการส่งต่อภาพที่มีความ

รุนแรง หรือภาพลามกอนาจารทางโลกออนไลน์ เมื่อไม่นานมานี้ได้มีการส่งต่อภาพทางเฟซบุ๊กเกี่ยวกับภาพการฆ่าตัวตายของเยาวชนหญิงวัย 15 ปี พร้อมข้อความที่มีการตัดพ้อในเรื่องความรักจนเป็นที่พูดถึงอย่างแพร่หลายในโลกสังคมออนไลน์(ข่าวสดออนไลน์, 2559) จากการที่อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่สามารถตอบสนองความต้องการทางอารมณ์ของบุคคลได้อย่างหลากหลายและมีความสำคัญต่อพฤติกรรมการดำรงชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบัน โดยบุคคลสามารถรับรู้ค่านิยมและการกระทำ จากการติดต่อสื่อสารคบหาสมาคมกับบุคคลอื่นทำก่อให้เกิดพฤติกรรมกระเลินกระเอย อาจทำให้บุคคลมีการเรียนรู้การกระทำที่ไม่เหมาะสมหรือแม้แต่เรียนรู้การกระทำผิดจากอินเทอร์เน็ตได้สอดคล้องกับทฤษฎีการคบหาสมาคมซึ่งซัทเทอร์แลนด์นักอาชญาวิทยาได้กล่าวไว้ว่า “กระบวนการสำคัญและเฉพาะเจาะจงที่พัฒนาพฤติกรรมอาชญากรรมของมนุษย์ก็คือการคบหาสมาคมกับบุคคลที่มีความแตกต่างกันในด้านความเป็นอาชญากรและความเป็นพลเมืองดี”(พรชัย ชันดี, ชัชชัย ปิตะนิละบุตร, และอัศวิน วัฒนวิบูลย์, 2543: 110) ซึ่งอินเทอร์เน็ตถือว่าเป็นสื่อที่ยากที่สุดในการควบคุมดูแลทั้งเนื้อหาและสาระ เยาวชนซึ่งมีวุฒิภาวะไม่เพียงพอในการพิจารณาแยกแยะสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม หากรับข่าวสารทางอินเทอร์เน็ตที่มากเกินไปอาจถูกทำร้ายให้เกิดผลเสียต่อการดำรงชีวิตทั้งในด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิตของเยาวชน นักจิตวิทยาบางท่านได้กล่าวว่า พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตถือเป็นโรคทางสุขภาพจิตอย่างหนึ่งซึ่งต้องได้รับการดูแล ป้องกัน และรักษา ดังนั้นการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพื่อให้ทราบถึงสาเหตุปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต รวมทั้งเป็นการคัดกรองเยาวชน เพื่อแสดงให้เห็นถึงจำนวนและแนวโน้มของเยาวชนที่มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต เพื่อหาแนวทางการป้องกันและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เยาวชนที่ใช้งานเครือข่ายสังคมบนอินเทอร์เน็ต มีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่าเยาวชนที่ไม่ได้ใช้งานเครือข่ายสังคมบนอินเทอร์เน็ต
3. เยาวชนที่มีการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่ติดอินเทอร์เน็ตมีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ต
4. เยาวชนที่มีความผูกพันทางสังคมระดับต่ำมีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่าเยาวชนที่มีความผูกพันทางสังคมระดับสูง
5. เยาวชนที่มีบุคลิกภาพไม่ดีมีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่าเยาวชนที่มีบุคลิกภาพดี

1.4 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

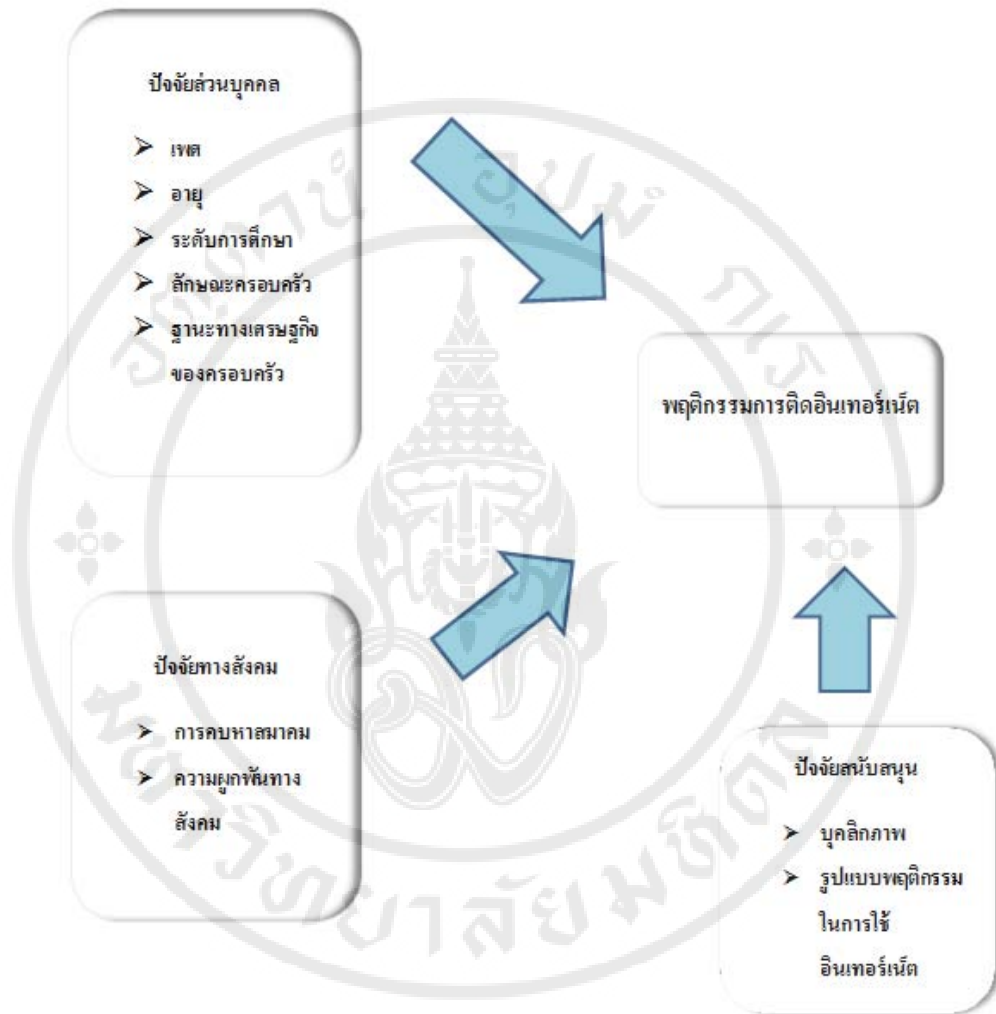
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

ตัวแปรอิสระ

- ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ, เพศ, ระดับการศึกษา, ลักษณะครอบครัว, ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
- ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ การคบหาสมาคม, ความผูกพันทางสังคม
- ปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ บุคลิกภาพ, รูปแบบพฤติกรรมในการใช้อินเทอร์เน็ต

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต

กรอบแนวคิดในการวิจัย(Conceptual framework)

รูปภาพ 1.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย(Conceptual framework)

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการคิดอินเทอร์เน็ตทั้งจากการใช้คอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือ ของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี ทั้งรัฐบาลและเอกชนในกรุงเทพมหานคร เนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงของประเทศไทย เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี และมีสัดส่วนในการใช้

อินเทอร์เน็ตของเยาวชนสูง จึงมีความเหมาะสมในการเก็บข้อมูล เพื่อนำมาเปรียบเทียบและเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สามารถนำมาเป็นตัวแทนของประชากรส่วนใหญ่ได้มากที่สุด

1.6 นิยามศัพท์ที่ใช้ในงานวิจัย

- **เยาวชน** หมายถึง บุคคลที่อายุเกิน 15 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่เกิน 18 ปี บริบูรณ์
- **อินเทอร์เน็ต** หมายถึง เครือข่ายการติดต่อสื่อสาร ที่หลากหลายมีการเชื่อมต่อทั่วโลก มีรูปแบบการใช้งานเพื่อการสืบค้นข้อมูล, การติดต่อสื่อสาร, ความบันเทิง เช่น เกม, ดูหนัง, ฟังเพลง เป็นต้น
- **เครือข่ายสังคมบนอินเทอร์เน็ต** หมายถึง เครือข่ายในการติดต่อสื่อสารสำหรับผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต เช่น อินสตราแกรม, เฟซบุ๊ก และ ไลน์ เป็นต้น
- **พฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์** หมายถึง การมีสภาวะทางจิตที่ต้องพึ่งพาอินเทอร์เน็ตตลอดเวลาไม่ว่ากิจกรรมที่ทำในอินเทอร์เน็ตจะเป็นอย่างไรก็ตาม
- **การคบหาสมาคม** หมายถึง การเรียนรู้พฤติกรรมของบุคคลเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคม ผ่านการติดต่อสื่อสาร
- **ความผูกพันทางสังคม** หมายถึง พันธะ ค่านิยม ความเชื่อที่บุคคลมีต่อสถาบันทางสังคม เช่น สถาบันครอบครัว, โรงเรียน และศาสนา เป็นต้น
- **บุคลิกภาพ** หมายถึง ลักษณะนิสัยที่แสดงออกเฉพาะบุคคลทั้งภายในและภายนอก
- **บุคลิกภาพดี** หมายถึง มีการแสดงออกด้านพฤติกรรมแบบกล้าแสดงออก และด้านอารมณ์แบบมั่นคง
- **บุคลิกภาพไม่ดี** หมายถึง มีการแสดงออกด้านพฤติกรรมแบบเก็บตัว และด้านอารมณ์แบบอ่อนไหว
- **สัมพันธภาพ** หมายถึง ความผูกพันของเยาวชนต่อบุคคลรอบข้าง เช่น ครอบครัว, ครู/อาจารย์ และเพื่อน
- **สัมพันธภาพดี** หมายถึง เยาวชนมีความผูกพันต่อบุคคลรอบข้างดี
- **สัมพันธภาพไม่ดี** หมายถึง เยาวชนมีความผูกพันต่อบุคคลรอบข้างไม่ดี
- **รูปแบบในการใช้อินเทอร์เน็ต** หมายถึง เป้าหมายในการใช้อินเทอร์เน็ตของแต่ละบุคคล เช่น เพื่อการศึกษา, การทำงาน, การติดต่อสื่อสาร และความบันเทิง เป็นต้น

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงระดับการติดเชื้อเอดส์ของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. ได้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการติดเชื้อเอดส์ของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนการป้องกัน รวมทั้งหาแนวทางในการแก้ไขและควบคุมการติดเชื้อเอดส์ของเยาวชน

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาวิจัยทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม การติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยได้แบ่งการทบทวนวรรณกรรม เป็น 3 ส่วน ดังนี้

2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตและการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชน

2.1.1 แนวความคิดเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต

2.1.2 ความหมาย สาเหตุและปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม และ ปัจจัยสนับสนุน ที่เกี่ยวข้องกับการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชน

2.1.3 วิธีการคัดกรองการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชน

2.2 ผลกระทบที่เกิดจากการติดอินเทอร์เน็ต แนวทางการป้องกันการติดอินเทอร์เน็ต ของเยาวชน และนโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ต

2.3 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตและการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชน

2.1.1 แนวความคิดเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต

การสื่อสารมีความจำเป็นอย่างยิ่งในสังคมมนุษย์ โดยที่เมื่อไหร่ก็ตามที่ผู้คนมีปฏิสัมพันธ์กัน เขาจะสื่อสารกันทั้งนี้เพื่อที่จะอยู่ในสังคมและดำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมของตนเอง การสื่อสาร จึงหมายถึง กระบวนการซึ่งปัจเจกแต่ละบุคคลในบริบทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นในกลุ่มเครือญาติ องค์กร และสังคมชุมชนมีปฏิสัมพันธ์ตอบสนอง และสร้างข้อมูลข่าวสารเพื่อที่จะปรับตัวให้เข้ากับบริบทหรือสภาพแวดล้อมของผู้อื่นในสังคม (จุฑาพรรณ (จามจุรี) ผดุงชีวิต, 2550: 34) ในยุคแห่งศตวรรษที่ยี่สิบเอ็ดซึ่งเป็นโลกแห่งยุคข้อมูลข่าวสารหรือยุคแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศที่มนุษย์สามารถสื่อสารกันได้หลายช่องทางไม่ว่าจะเป็นการเขียนจดหมาย การใช้โทรศัพท์ หรือแม้กระทั่งการใช้อินเทอร์เน็ตในการสื่อสาร นอกจากนี้การรับข้อมูลข่าวสารในปัจจุบันก็มีความทันสมัยมากขึ้นแตกต่างจากสมัยก่อนที่มนุษย์สามารถรับรู้ข่าวสารจากทางวิทยุ หนังสือพิมพ์ และโทรทัศน์ตามลำดับ ซึ่งในบางครั้งข้อมูลที่ได้อาจไม่มีความทันสมัย อันเนื่องมาจากความล่าช้าของกระบวนการส่งข่าวสาร แต่ในยุคปัจจุบันที่ระบบสารสนเทศมีความสำคัญและก้าวหน้าเป็นอย่างมากได้มีการนำระบบอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการติดต่อสื่อสาร รับข้อมูลข่าวสารทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ ทำให้การส่งผ่านข้อมูลเป็นไปได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น

อินเทอร์เน็ต (Internet) หมายถึง เครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่มีการเชื่อมต่อกันทั่วโลก โดยมีมาตรฐานการรับส่งข้อมูลระหว่างกันเป็นหนึ่งเดียว (ต้น ตันท์สุทธิวงศ์, สุพจน์ ปุณณชัยยะ, และสุวัฒน์ ปุณณชัยยะ, 2539: 15) ผู้ใช้เครือข่ายนี้สามารถติดต่อสื่อสารกันได้หลายๆ ช่องทาง อาทิเช่น อีเมล (Email), เว็บบอร์ด (Web board) อีกทั้งสามารถสืบค้นหาข้อมูล ข่าวสารต่างๆ รวมทั้งการคัดลอกเพิ่มข้อมูลและโปรแกรมมาใช้ได้ อินเทอร์เน็ตถูกสร้างขึ้นในปี พ.ศ.2512 จากต้นกำเนิดเครือข่าย ARPANET ย่อมาจาก Advanced Research Projects Agency Network ซึ่งเป็นเครือข่ายสำนักงานโครงการวิจัยขั้นสูงของกระทรวงกลาโหม ประเทศสหรัฐอเมริกา มีวัตถุประสงค์หลักของการสร้างเครือข่ายเพื่อใช้ในทางทหารให้คอมพิวเตอร์สามารถเชื่อมต่อ และมีปฏิสัมพันธ์กันได้ เครือข่าย ARPANET ถือเป็นเครือข่ายเริ่มแรก ซึ่งต่อมาได้พัฒนาให้เป็นเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในปัจจุบัน (ต้น ตันท์สุทธิวงศ์ และคณะ, 2539: 16)

การประยุกต์ใช้อินเทอร์เน็ตในปัจจุบันทำได้หลากหลาย อาทิ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือ อีเมล (Email), สนทนา (Chat), อ่านหรือแสดงความคิดเห็นในเว็บบอร์ด, การติดตามข่าวสาร, การสืบค้นหาข้อมูล หรือ การค้นหาข้อมูล, การชม หรือซื้อสินค้าออนไลน์, การดาวน์โหลด เกม เพลง ไฟล์ข้อมูล, การติดตามข้อมูล ภาพยนตร์ รายการบันเทิงต่าง ๆ ออนไลน์, การเล่นเกม-คอมพิวเตอร์

ออนไลน์, การเรียนรู้ออนไลน์ (E-learning), การประชุมทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ต (Video conference), การอัปโหลดข้อมูล หรืออื่น ๆ

แนวโน้มล่าสุดของการใช้อินเทอร์เน็ตคือการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งพบปะสังสรรค์ เพื่อสร้างเครือข่ายสังคม ซึ่งพบว่าปัจจุบันเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมดังกล่าวกำลังได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายเช่น เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ ไฮไฟฟ์ ไลน์ และการใช้เริ่มมีการแพร่ขยายเข้าไปสู่การใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์มือถือ (Mobile Internet) มากขึ้น เนื่องจากเทคโนโลยีปัจจุบันสนับสนุนให้การเข้าถึงเครือข่ายผ่านโทรศัพท์มือถือทำได้ง่ายขึ้นมาก

อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยเริ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2530 โดยการเชื่อมต่อมินิคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (AIT) ไปยังมหาวิทยาลัยเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย แต่ในครั้งนั้นยังเป็นการเชื่อมต่อโดยผ่านสายโทรศัพท์ ซึ่งสามารถส่งข้อมูลได้ช้าและไม่เป็นการถาวร จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2535 ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (NECTEC) ได้เชื่อมต่อคอมพิวเตอร์กับมหาวิทยาลัย 6 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (AIT) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (NECTEC) , มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เข้าด้วยกันเรียกว่า "เครือข่ายไทยสาร" (ต้น ต้นท์สุทธิวงศ์ และคณะ, 2539: 37)

การให้บริการอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยได้เริ่มต้นขึ้นโดยความร่วมมือของรัฐวิสาหกิจ 3 แห่ง คือ ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (NECTEC) ร่วมกับองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย และการสื่อสารแห่งประเทศไทย โดยใช้ชื่อว่า "ศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตประเทศไทย" (Internet Thailand Service) เป็นผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเชิงพาณิชย์รายแรกของประเทศไทย (ต้น ต้นท์สุทธิวงศ์ และคณะ, 2539: 43)

2.1.2 ความหมาย สาเหตุและปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยสนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชน

2.1.2.1 ความหมายของพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต

จากการที่ปัจจุบันการสื่อสารเป็นสิ่งที่เป็นต่อวิถีชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก อินเทอร์เน็ตก็เป็นอีกช่องทางหนึ่งที่ทำให้การสื่อสารมีความสะดวกสบายและรวดเร็ว ยิ่งขึ้น เทคโนโลยีที่ก้าวหน้าทำให้มีการใช้อินเทอร์เน็ตกันแทบทุกครัวเรือน รวมทั้งสถานที่สาธารณะ และสถานที่ราชการต่างๆ ก็ต้องมีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้อย่างทั่วถึง เครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ใช้ก็มีทั้งแบบไร้สาย เชื่อมต่อกับโทรศัพท์บ้าน หรือแม้กระทั่งโทรศัพท์มือถือก็

สามารถเชื่อมต่อได้อย่างอิสระ โดยเฉพาะในระบบการศึกษาของเด็กยุคใหม่ที่ทุกคนต้องค้นหาข้อมูลผ่านทางอินเทอร์เน็ต และต้องได้รับการฝึกอบรมการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาหาความรู้ จึงไม่น่าแปลกที่เยาวชนจะมีการใช้อินเทอร์เน็ตกันอย่างแพร่หลายจนอาจเกิดพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตได้ ในปัจจุบันมีนักวิชาการหลากหลายสาขาวิชาได้มีการศึกษาวิจัยและมีความตื่นตัวต่อพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนเป็นจำนวนมาก มีการให้คำนิยามเกี่ยวกับความหมายของพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ต ดังนี้

Goldberg (1996); เป็นบุคคลแรกที่อธิบายพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ต (Internet Addiction Disorder: IAD) คือ “ การคาดหวังที่จะใช้เวลาในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตเพิ่ม, มีการสร้างจินตนาการในโลกออนไลน์, มีปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย อารมณ์ และสังคม” (อ้างถึงใน พรทิพย์ รุ่งน่วม, 2550 : 28)

Kimberly S. Young (1996); เป็นนักจิตวิทยาผู้ใช้คำว่า “โรคติดอินเทอร์เน็ต” ได้ศึกษาคนที่ติดอินเทอร์เน็ตจำนวนหนึ่งซึ่งพบว่า มีอาการคล้ายกับการติดการพนันที่ถอนตัวไม่ขึ้น หมกมุ่นอยู่กับอินเทอร์เน็ต ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ ใช้อินเทอร์เน็ตนานกว่าที่ตั้งใจไว้ และหงุดหงิดเมื่อต้องใช้น้อยลงหรือไม่ได้สัมผัสมัน (อ้างถึงในพรทิพย์ รุ่งน่วม, 2550: 29)

จากข้อมูลเกี่ยวกับความหมายของพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตทั้งหมดสามารถนำมาสรุปได้ดังต่อไปนี้

พฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ต หรือในทางการแพทย์เรียกว่า โรคติดอินเทอร์เน็ต (Internet Addiction Disorder หรือ IAD) หมายถึง กลุ่มอาการทางจิต ซึ่งเกิดจากการใช้อินเทอร์เน็ตในการเสพข้อมูลข่าวสารมากเกินไป หากจะเปรียบเทียบกับ การติดโทรศัพท์หรือสิ่งพิมพ์ลามก แล้วนั้น อินเทอร์เน็ตจะมีข้อแตกต่างคือมีความสามารถในการโต้ตอบ(Interact) กับผู้ที่เข้ามาใช้คนอื่นๆ ได้ทันที (Real Time) ซึ่ง ทำให้โลกของอินเทอร์เน็ตมีความเสมือนเป็นเหมือนโลกอีกโลกหนึ่งที่ผู้ใช้ สามารถมีตัวตนในโลกนั้นได้ โดยปราศจากกฎเกณฑ์ และไร้ขอบเขตในการเดินทาง และสามารถสร้างตัวตนในโลกอินเทอร์เน็ตตามที่ตัวเองต้องการได้ ซึ่งหากผู้ใช้ยึดติดกับสังคมในโลกของอินเทอร์เน็ต จนแยกไม่ออกระหว่างโลกของความจริงและโลกเสมือน จะนำมาซึ่งสาเหตุของการเป็นโรคติดอินเทอร์เน็ตได้ (พรทิพย์ รุ่งน่วม, 2550: 29)

จากข้อมูลดังกล่าวทำให้สามารถคาดคะเนถึงสาเหตุของพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตได้ว่า อาจเกิดจากความแปรปรวนของสภาพจิตใจ ร่วมกับบุคลิกภาวะในการพิจารณาถึงสิ่งที่ถูกที่ควร และสภาวะแวดล้อมที่อาจสนับสนุนให้เกิดพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตได้ ซึ่งผู้วิจัยได้มีการจำแนกหมวดหมู่สาเหตุ เพื่อง่ายต่อการศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลดังต่อไปนี้

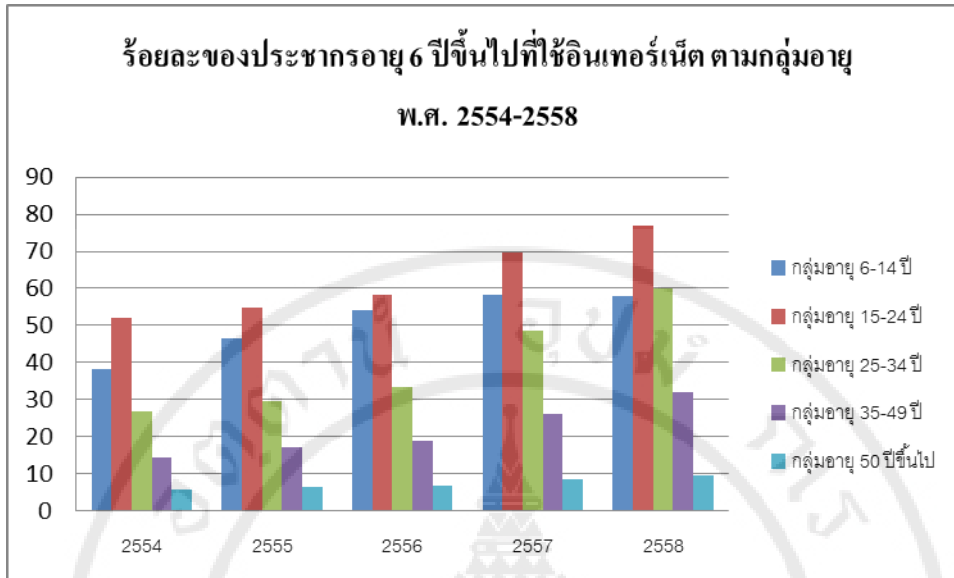
2.1.2.2 ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยสนับสนุน ที่เกี่ยวข้องกับการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชน

1) ปัจจัยส่วนบุคคล

➤ อายุ

ในช่วงวัยที่ต่างกันจะมีผลต่อความคิดและการตัดสินใจรวมถึงความสามารถในการเผชิญหน้าต่อสถานการณ์แตกต่างกัน เด็กและเยาวชนถือว่าเป็นช่วงวัยรุ่น โดยทางสากลแบ่งกลุ่มช่วงอายุอยู่ในช่วง 15-24 ปี ในการวิจัยนี้ได้ทำการศึกษากลุ่มที่มีช่วงอายุ ตั้งแต่ 15-18 ปี ซึ่งเป็นวัยที่ต้องใช้ความพยายามอย่างยิ่งในการที่จะค้นหาตัวเอง อีกทั้งมีความเปลี่ยนแปลงทางสรีระสังคมจากเด็กไปสู่วัยรุ่น ร่างกายเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว มีการพัฒนาทั้งร่างกาย สมอง และอารมณ์ ก่อให้เกิดความสับสนทางอารมณ์และจิตใจจากถูกชักจูงได้ง่าย มีความกล้าต้องการท้าทาย ต้องการเป็นที่ยอมรับจากเพื่อนเพศเดียวกันและเพศตรงข้าม รวมทั้งจากคนในสังคม มีการรับรู้และต้องการที่จะซึมซับประสบการณ์ใหม่ๆ เสมอ ร่วมกับความแพร่หลายในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา และง่ายต่อการเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร ความบันเทิงซึ่งมีทั้งข้อมูลที่เป็นประโยชน์และสื่อลามกอนาจาร หากขาดการควบคุมดูแลของพ่อแม่ผู้ปกครองก็อาจทำให้เด็กไม่สามารถแยกแยะสิ่งที่ถูกหรือสิ่งที่ผิดได้ก็อาจก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้ การขัดเกลาและการได้รับคำปรึกษาที่ถูกต้องเหมาะสมจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ

ดังที่ได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ถึงการวิจัยเกี่ยวกับการสำรวจข้อมูลพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตของประชากรไทยที่มีผลการสำรวจไว้หลายองค์กร ผลสำรวจพฤติกรรมการใช้ อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2558 โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ มีการสำรวจการมีและการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศในครัวเรือนระบุว่า ประชากรช่วงอายุ 15 - 24 ปี เข้าถึงอินเทอร์เน็ตมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 76.8 นอกจากนี้ยังคาดว่าน่าจะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ จากข้อมูลการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือนของสำนักงานสถิติแห่งชาติ สามารถนำมาแสดงให้เห็นเป็นแผนภูมิแท่งได้ดังต่อไปนี้

รูปภาพที่ 2.1 ผลสำรวจพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ตามกลุ่มอายุ พ.ศ.2554- 2558

(ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2558)

➤ เพศ

ความแตกต่างของเพศก็มีส่วนสำคัญต่อความคิด การตัดสินใจ เนื่องจาก สรีระวิทยาที่ต่างกัน การกระตุ้นของฮอร์โมนในร่างกายย่อมต่างกัน ในเพศหญิงจะมีความอ่อนไหวมากกว่าเพศชายเนื่องจากผลของฮอร์โมนเอสโตรเจนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ได้ง่าย ส่วนในเพศชายจะมีฮอร์โมน-เทสโทสเตอร์โรนมากกระตุ้นมักจะมีสภาวะทางอารมณ์ค่อนข้างรุนแรงและมีความแข็งแรงมากกว่าเพศหญิง (มานิช หล่อตระกูล, 2553) ในสังคมยุคปัจจุบันที่ให้ความสำคัญกับความเสมอภาคกันทางเพศ เพศหญิงจึงมีบทบาทหลักทางสังคมไม่ต่างจากเพศชายความสามารถในการสื่อสาร การได้รับข้อมูลข่าวสารรวมถึงการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสารและความบันเทิงก็มีเท่าเทียมกัน ได้มีการสำรวจการมีเทคโนโลยีและการสื่อสาร พ.ศ.2558 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติถึงลักษณะพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต พบว่าเมื่อเปรียบเทียบการใช้อินเทอร์เน็ตระหว่างเพศชายและเพศหญิงจากข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554-2558 พบว่าสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกันมากนัก โดยในปีพ.ศ. 2558 มีสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตของเพศหญิง ร้อยละ 38.9 ส่วนเพศชาย ร้อยละ 39.7

จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของไชยรัตน์ บุตรพรหม(2545) พบว่ากลุ่มวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ55.7) ส่วนเพศหญิงรองลงมา (ร้อยละ44.3) จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน

ที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่และห้องคอมพิวเตอร์ในสถานศึกษาของรัฐและเอกชน และการศึกษาวิจัยของ นิติงษ์ ศรีระพันธ์ (2552) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ศึกษากรณีมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต เก็บรวบรวมข้อมูลจากวัยรุ่นที่มีอายุตั้งแต่ 13-22 ปี โดยใช้แบบสอบถาม พบว่าจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 420 คน มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่อยู่ในเกณฑ์ติดอินเทอร์เน็ตจำนวน 48 คน (ร้อยละ 11.3) แบ่งเป็นเพศชาย 28 คน (ร้อยละ 58.33) เพศหญิง จำนวน 20 คน (ร้อยละ 41.67) ผลการศึกษาพบว่าเพศของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับระดับของพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตในวัตถุประสงค์ของการใช้เพื่อการสนทนาติดต่อสัมพันธ์ทั่วไป, การใช้เพื่อความบันเทิง ดูหนัง ฟังเพลง หรือดาวน์โหลดข้อมูล, เพื่อเล่นเกมออนไลน์, เรื่องเกี่ยวกับทางเพศ, เพื่อหาความรู้และเพื่อการศึกษาเล่าเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของเพศชายและเพศหญิงมีส่วนพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตใกล้เคียงกัน

➤ **ระดับการศึกษา**

การศึกษาถือว่ามีส่วนสำคัญในการพัฒนาความรู้และทักษะของบุคคลในประเทศ โรงเรียนถือเป็นสถาบันหลักในการช่วยขัดเกลาจิตใจผู้คน สร้างความรู้พัฒนาสติปัญญาและความคิด ส่งเสริมให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างบุคคล สร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ต่างๆ ทางสังคม ทั้งกับครูอาจารย์ และตัวนักเรียนนักศึกษา ความเชื่อของคนในสังคมส่วนใหญ่เชื่อว่า การได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น จะทำให้บุคคลมีวุฒิภาวะในการตัดสินใจได้มากขึ้น สามารถแยกแยะสิ่งที่ถูกที่ควร ได้มากกว่าบุคคลที่มีระดับการศึกษาที่น้อยกว่า ในปัจจุบันอินเทอร์เน็ตและสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีบทบาทสำคัญต่อระบบการศึกษาเป็นอย่างมาก เด็กและนักเรียนส่วนใหญ่ต้องมีหลักสูตรการเรียนคอมพิวเตอร์ในชั้นเรียน ตั้งแต่ระดับประถม มัธยม และมหาวิทยาลัย เพื่อที่จะสามารถใช้งานคอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐานได้ รวมทั้งการสืบค้นข้อมูลที่มีประโยชน์ส่วนใหญ่ในการศึกษาก็ต้องมีการพึ่งพาการใช้งานอินเทอร์เน็ต จึงทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองต้องมีการติดตั้งอินเทอร์เน็ตเพื่อให้บุตรหลานได้มีการใช้งานเพื่อการศึกษาได้อย่างสะดวกสบาย การมีสื่อที่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ง่ายทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนนั้น แล้วไม่ได้รับการควบคุมดูแลจากผู้ใหญ่อย่างจริงจัง อาจทำให้เด็กและเยาวชนเหล่านั้นมีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตได้

บุหงา ชัยสุวรรณ และพรพรรณ ประจักษ์เนตร ในวารสารการสื่อสารและการจัดการ นิตยสาร (ฉบับที่ 1) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อรูปแบบใหม่ เช่น การใช้สื่อสังคม, การใช้โปรแกรมการสนทนา และการเล่นเกมออนไลน์ เป็นต้น พบว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีระยะเวลาการใช้สื่อใหม่ และสื่อสังคมจำนวนมากที่สุดถึง 152.2 ชั่วโมงต่อวัน ในหนึ่ง

สัปดาห์ แสดงให้เห็นถึงความต้องการในการใช้อินเทอร์เน็ตที่มากขึ้นของนักเรียนนักศึกษาในปัจจุบัน ซึ่งเสี่ยงต่อการเกิดพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อในการเรียนรู้ ศึกษาหาข้อมูล และใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเตรียมตัวในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยต่อไป

➤ ลักษณะครอบครัว

ครอบครัวถือเป็นสถาบันหลักทางสังคมสถาบันแรกของบุคคล เป็นต้นกำเนิดทางความคิด การได้รับการปลูกฝังตั้งแต่วัยเด็กจะส่งผลถึงทัศนคติทางความคิด การมองโลก และการแสดงออกของแต่ละบุคคล มีความสำคัญทางจิตใจ ช่วยขัดเกลาลักษณะนิสัยได้เป็นอย่างดี หากครอบครัวมีความอบอุ่น รักใคร่กลมเกลียวจะเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก การได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างเหมาะสม สร้างแบบแผนในการดำเนินชีวิตและระเบียบวินัย จะทำให้เด็กรู้จักคิดพิจารณาสิ่งที่ถูกที่ควรได้เป็นอย่างดี อาจช่วยลดการเกิดพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตได้

ปัจจัยด้านลักษณะครอบครัวมักเป็นปัจจัยสำคัญที่นำมาเป็นตัวแปรอิสระในการศึกษาวิจัยเรื่องต่างๆ นักวิจัยส่วนมากเชื่อว่าปัจจัยดังกล่าวมีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนรวมทั้งพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตด้วย ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านลักษณะครอบครัวที่มีผลต่อพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตไว้เช่นกัน อาทิเช่น รวิกรานต์ นันทเวช (2551) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาไม่ได้อยู่ด้วยกันและกลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาอยู่ด้วยกันไม่มีผลต่อพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่ตรงข้ามกับการศึกษาของ Child Watch กับสภาพการณ์ของเด็กและเยาวชนในรอบปี พ.ศ.2554-2555 พบว่าเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่มีการใช้อินเทอร์เน็ตนานกว่าเด็กและเยาวชนที่อยู่กับพ่อแม่ คือมีระยะเวลา 211 นาที และ 202 นาทีตามลำดับ จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าปัจจัยทางด้านลักษณะครอบครัวเป็นปัจจัยสำคัญที่นักวิจัยส่วนมากเล็งเห็นว่าเป็นปัจจัยที่น่าสนใจในการศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อและทัศนคติที่ว่า ครอบครัวที่ขาดพ่อ หรือ แม่ หรือเด็กที่ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่และแม่จะขาดซึ่งความอบอุ่น และแสวงหาความอบอุ่นจากบุคคลอื่นในสังคมแทน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบการวิจัยทั้งสองที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้ว จะเห็นได้ว่าทัศนคตินั้นไม่เป็นจริงเสมอไป ต้องอาศัยการเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมต่อไป

➤ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ในปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่าเงินเป็นปัจจัยหลักในการดำรงชีวิต อาจจะมีคนที่ยังกว่าปัจจัย 4 ที่มีคนเคยกล่าวไว้ หากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดี สามารถซื้อสื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ให้เด็กได้แล้วไม่ควบคุมดูแลการใช้งานแก่เด็ก ปล่อยให้เข้าถึงสื่อทางอินเทอร์เน็ตได้

ง่าย ก็อาจก่อให้เกิดพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตได้ หรือหากปล่อยปะละเลยให้ใช้อินเทอร์เน็ตตามร้านค้าซึ่งไม่มีผู้ใหญ่คอยดูแลก็อาจส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตเช่นกัน ดังนั้น ฐานะทางเศรษฐกิจจึงถือเป็นส่วนสำคัญที่จะก่อให้เกิดทางเลือกในการเกิดพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตได้

2) ปัจจัยทางสังคม

➤ การคบหาสมาคม

เพื่อนเปรียบเสมือนบุคคลที่มีอิทธิพล และมีความสำคัญต่อเยาวชนเป็นอย่างมาก ผลของฮอว์โมนที่มีการเปลี่ยนแปลงรวมถึงการเริ่มก้าวเข้าสู่การเป็นผู้ใหญ่ที่ต้องการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นในสังคม เยาวชนจะต้องสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นนอกเหนือจากคนในครอบครัวของตนเอง กลุ่มเพื่อนมีส่วนสำคัญเป็นอย่างมากในการใช้อินเทอร์เน็ตของเยาวชนที่จะช่วยให้ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เยาวชนจะเลือกคบกลุ่มเพื่อนที่ถูกใจ ในยุคที่การสื่อสารมีความสำคัญเป็นอย่างมากเช่นปัจจุบัน โลกแห่งการสื่อสารก็สามารถทำให้พบเจอกับบุคคลภายนอกโรงเรียนได้ทั่วโลก มิตรภาพที่เกิดในโลกอินเทอร์เน็ตก็เป็นได้เช่นกันอาจทำให้เยาวชนนำเอาพฤติกรรมต่างๆของเพื่อนมาใช้เป็นแบบอย่างได้ทั้งพฤติกรรมที่ถูกต้องและไม่ถูกต้อง รวมทั้งการได้เป็นผู้นำในกลุ่มเพื่อนก็จะก่อให้เกิดความภาคภูมิใจแก่เยาวชนได้เป็นอย่างดี ดังนั้น การสอดส่องดูแลและให้คำแนะนำแก่เยาวชนของ พ่อแม่ ผู้ปกครองจึงเป็นสิ่งสำคัญ

ปีทมา อนุมาศ (2552) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการติดเกมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครศรีธรรมราช ศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 505 คน พบว่า สัมพันธภาพการเล่นเกมนในกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการติดเกมในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ Chien Chou ,Ming-Chun Hsiao (2000) ศึกษาเกี่ยวกับการติดอินเทอร์เน็ต,การใช้,ความพึงพอใจและประสบการณ์ที่ได้รับ ศึกษาจากนักศึกษาวิทยาลัยในไต้หวัน พบว่ากลุ่มที่ติดอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับเพื่อนไปในทางบวกเหมือนกลุ่มที่ไม่ติดอินเทอร์เน็ต จากข้อมูลจะเห็นได้ว่ายังไม่สามารถหาข้อสรุปที่แน่ชัดได้ว่าการคบหาสมาคมกับบุคคลที่ติดอินเทอร์เน็ตจะทำให้เยาวชนติดอินเทอร์เน็ตตามไปด้วย

➤ ความผูกพันทางสังคม

ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วว่าครอบครัวเป็นสถาบันขั้นพื้นฐานหลักของบุคคลและสังคม ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวถือเป็นสิ่งที่บุคคลภายในครอบครัวสร้างขึ้น ให้เกิดความแน่นอน เป็นสัญลักษณ์ถึงสภาพจิตใจของเด็ก หากครอบครัวที่มีการใช้ความรุนแรงภายในบ้านต่างคนต่างอยู่ จะทำให้เด็กต้องการแสวงหาที่พึ่งอื่นนอกเหนือจากครอบครัว เพื่อช่วยลดความกดดันภายในจิตใจแก่เด็กเหล่านั้น และหากครอบครัวที่มีการแตกแยกของผู้เป็นพ่อ หรือแม่ หรือ

ครอบครัวที่มีหัวหน้าที่ดูแลครอบครัวเพียงคนเดียว (Single Mom/Single Dad) ก็จะทำให้เด็กต้องการแสวงหาความรักความอบอุ่นจากบุคคลภายนอกเพื่อชดเชยความรู้สึกขาดในใจ หรือการต้องการเป็นที่ยอมรับจากผู้อื่น ก็จะก่อให้เกิดพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตได้ เนื่องจากอินเทอร์เน็ตสามารถทำให้บุคคลสื่อสารและโต้ตอบกันได้ จากโปรแกรมการสื่อสารต่างๆ เช่น เฟซบุ๊ก อินสตาแกรม ห้างสนทนา เฟสไทม์ และเว็บไซต์ต่างๆ ทั้งการสนทนากับบุคคลที่รู้จักและไม่รู้จักกัน อาจเป็นการง่ายที่เด็กเหล่านั้นจะเกิดความพึงพอใจในโลกจินตนาการที่ตนสร้างขึ้นได้อย่างอิสระ ต้องการที่จะใช้เวลาในโลกอินเทอร์เน็ตยาวนาน ไม่สนใจโลกภายนอก ก่อให้เกิดพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตได้ ซึ่งอาจนำไปถึงการถูกหลอกลวง หรือเลียนแบบพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง และก่อให้เกิดการกระทำผิดได้

ณัฐนิช กาญจนโณภาส (2550) ศึกษาเกี่ยวกับการเสพติดเกม (Game Addiction) ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในเขตกรุงเทพมหานคร มีกลุ่มเป้าหมายจำนวน 464 คน พบว่ามีพฤติกรรมติดเกม ร้อยละ 9.9 มีลักษณะครอบครัวส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดี่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.7 ซึ่งบทบาทของครอบครัวและความผูกพันภายในครอบครัวมีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่น้อยกว่า 0.05

ไชยรัตน์ บุตรพรหม (2545) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร พบว่าวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ดี ร้อยละ 48.1 และความสัมพันธ์ในครอบครัวกับพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่าครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และการกระทำของเยาวชนเป็นอย่างมาก

สถาบันที่สองที่รองจากสถาบันครอบครัว ที่จะมีส่วนช่วยประสิทธิประสาทความรู้ สร้างคุณธรรมจริยธรรม แก่เยาวชนคือ สถาบันการศึกษา ครูและอาจารย์มีส่วนสำคัญเป็นอันมากเพราะเป็นบุคคลที่ให้การสั่งสอนอบรมต่อจากพ่อแม่ผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่างครู/อาจารย์ จึงมีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่ง หากเยาวชนมีความสัมพันธ์อันดีกับครู/อาจารย์ก็จะสร้างความไว้วางใจได้เป็นอย่างดี การขอคำปรึกษาปัญหาอาจเป็นเรื่องง่าย ช่วยลดปัญหาการกระทำผิดได้เนื่องจากได้รับคำปรึกษาและได้รับการแก้ปัญหาอย่างทันที่ แต่หากความสัมพันธ์ระหว่างเยาวชนกับครู/อาจารย์ไม่ดี หรือเยาวชนมีทัศนคติในเชิงลบกับครู/อาจารย์ ก็จะทำให้เกิดความไม่มั่นใจ ไม่มีความไว้วางใจที่จะขอคำปรึกษา เยาวชนเหล่านั้นอาจไปหาทางออกด้วยตนเอง โดยการสร้างโลกสมมติ เพื่อหลีกหนีความกังวลใจในโลกแห่งความเป็นจริงหรือแสวงหาบุคคลในการขอคำปรึกษาในโลกอินเทอร์เน็ต ที่มีผู้คนเข้ามาใช้งานหลากหลายทั้งบุคคลที่เยาวชนเหล่านั้นรู้จัก หรือแม้กระทั่งคนแปลกหน้าที่เยาวชนได้สร้างสัมพันธ์ภาพจากการสื่อสารผ่านโลก

อินเทอร์เน็ตแล้วทำให้เกิดความไว้วางใจ ความสบายใจที่จะขอคำปรึกษา อาจก่อให้เกิดพฤติกรรม การติดอินเทอร์เน็ต หากร้ายแรงกว่านั้นอาจถูกหลอกลวงจากกลุ่มมิจฉาชีพทางอินเทอร์เน็ตได้

Chien Chou ,Ming-Chun Hsiao (2000) ศึกษาเกี่ยวกับการติด อินเทอร์เน็ต,การใช้,ความพึงพอใจและประสบการณ์ที่ได้รับ ศึกษาจากนักศึกษาวิทยาลัยในได้วัน พบว่ากลุ่มที่ติดอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับครู อาจารย์ไปในทางบวกเหมือนกลุ่มที่ไม่ติด อินเทอร์เน็ตเช่นกัน

3) ปัจจัยสนับสนุน

➤ บุคลิกภาพ

บุคลิกภาพ (Personality) มีต้นกำเนิดมาจากภาษาละติน “Persona” หมายถึง “หน้ากาก” เป็นสิ่งที่บุคคลแสดงออกต่อบุคคลอื่นที่ปรับตัวตามสภาพแวดล้อม จึงสามารถ นิยามได้ว่าเป็นลักษณะนิสัยที่แสดงออกเฉพาะบุคคลทั้งภายใน และภายนอก ที่ได้รับอิทธิพลมาจาก รูปแบบพันธุกรรม กระบวนการรับรู้ และแรงจูงใจในการเกิดพฤติกรรม

องค์ประกอบของบุคลิกภาพ

- 1) ลักษณะทางกาย เป็นลักษณะประจำตัวของแต่ละบุคคล เช่น รูปร่าง, หน้าตา,สีผิว,น้ำหนัก, ส่วนสูง เป็นต้น
- 2) ลักษณะทางใจ เป็นลักษณะทางสติปัญญา ความนึกคิดของแต่ละ บุคคล
- 3) ลักษณะอุปนิสัย เป็นลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออกที่เกิดจากการรับรู้ และการได้รับการอบรมจากสถาบันทางสังคมของแต่ละบุคคล เช่น ความสุภาพอ่อน โขน,การเคารพ สิทธิของผู้อื่น,ความซื่อสัตย์, ความมีน้ำใจ และการมีศีลธรรม เป็นต้น
- 4) ลักษณะทางอารมณ์ เป็นลักษณะทางจิตที่เกิดจากแรงกระตุ้นผ่าน กระบวนการการรับรู้ให้แสดงอารมณ์ต่างๆออกมา เช่น โกรธ, ตื่นเต้น, หงุดหงิด, โมโห, ดีใจ, เสียใจ เป็นต้น
- 5) การสมาคม หมายถึง ลักษณะท่าทีที่บุคคลแสดงออกมาต่อบุคคลอื่น เมื่อเข้าสังคม เช่น การชอบคบหาสมาคมหรือชอบเก็บตัว, การเห็นใจผู้อื่น เป็นต้น

ปัจจัยที่มีผลต่อบุคลิกภาพ

- 1) ลักษณะพันธุกรรม(Heredity) หมายถึง ลักษณะเฉพาะของบุคคลที่ ได้รับการถ่ายทอดมาจาก บรรพบุรุษ เช่น รูปร่าง,หน้าตา และสีผิว เป็นต้น
- 2) เพศ ลักษณะตามธรรมชาติได้กำหนดให้เพศหญิงและเพศชายมี ลักษณะบุคลิกภาพแตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยวัยเด็กเป็นวัยที่ไม่สามารถแยกความแตกต่างของ

บุคลิกภาพ ได้อย่างชัดเจน แต่เพศหญิงจะมีลักษณะเข้าใจอารมณ์บุคคลและมีความอ่อนโยนมากกว่าเพศชาย ส่วนเพศชายมีลักษณะบุคลิกที่ก้าวร้าวและมีความแข็งแกร่งมากกว่าเพศหญิง

3) อายุ บุคลิกภาพของบุคคลจะแปรเปลี่ยนไปตามช่วงวัย โดยวัยเด็กจะเป็นวัยที่เริ่มสั่งสมประสบการณ์การรับรู้เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพสู่วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ เช่น ความเข้มแข็ง, ลักษณะทางอารมณ์, ความคิดความจำ, ลักษณะท่าทางการพูด และการแสดงออกต่อบุคคลอื่น เป็นต้น

4) สุขภาพ ภาวะสุขภาพทางจิตและทางกายจะมีผลต่อการแสดงออกทางบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล คือ ถ้าบุคคลมีสุขภาพทางกายและทางจิตที่ดีก็จะมี การแสดงออกทางบุคลิกภาพที่ดีด้วย

5) ลักษณะอาชีพ ลักษณะอาชีพและบทบาทในสังคมก็เป็ นสิ่งสำคัญในการหล่อหลอมให้เกิดบุคลิกลักษณะเฉพาะของบุคคลเช่นกัน เช่น บุคคลที่มีหน้าที่การงานที่ดีในสังคมได้รับการยอมรับจากผู้อื่นก็จะมี ความภาคภูมิใจในตนเองกล้าคิดกล้าแสดงออกในสังคม หรือผู้ที่มิอาชีพทหาร ตำรวจ ที่ต้องมีบทบาทในการเป็นแบบอย่างให้กับประชาชนและต้องปกป้องประเทศชาติจะมีบุคลิกภาพที่เข้มแข็ง อดทน ขี้บอด เป็นต้น

6) ประสบการณ์(Experience) หมายถึง การเรียนรู้และการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคล ประสบการณ์มี 2 ประเภท คือ

6.1. ประสบการณ์ทั่วไป เป็นประสบการณ์ที่บุคคลทั่วไปได้รับจากสังคม เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณี และบทบาทหน้าที่ของตนเองต่อสังคม เป็นต้น

6.2. ประสบการณ์เฉพาะบุคคล เป็นประสบการณ์ที่สั่งสมมาของแต่ละบุคคลอาจจะเคยประสบหรือได้รับการเรียนรู้เฉพาะแตกต่างกันจนกลายเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลที่แสดงออกมาเป็นบุคลิกภาพ เช่น เด็กที่เกิดในครอบครัวที่มีการใช้ความรุนแรงมีการทะเลาะเบาะแว้งกันของผู้ปกครองก็จะทำให้มีบุคลิกภาพที่ก้าวร้าว มีอารมณ์รุนแรง หรือ เด็กที่เกิดในครอบครัวที่อบอุ่นครอบครัวแสดงความรักใคร่กลมเกลียวก็จะเป็นคนที่มีมุมมองโลกในแง่ดี มีการแสดงอารมณ์ต่อบุคคลอื่นอย่างเหมาะสม เป็นต้น

ลักษณะของผู้ที่มีบุคลิกภาพดี

1. ลักษณะบุคลิกภาพทางกาย และวาจา คือ กิริยามารยาทดี, แต่งกายสะอาด เหมาะสม เคารพต่อสถานที่, มีสุขภาพอนามัยที่ดี, พุดจาสุภาพ ไพเราะ และมีน้ำเสียงที่นุ่มนวล เป็นต้น

2. ลักษณะบุคลิกภาพทางอารมณ์และจิตใจ คือ มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์, มีทัศนคติที่ดี และมีความสามารถในการตัดสินใจ เป็นต้น

ลักษณะบุคลิกภาพที่ดีมีผลต่อความน่าเชื่อถือ การแสดงออก และการสร้างสัมพันธภาพในสังคมของมนุษย์ที่ถือว่าเป็นสัตว์สังคมเป็นอย่างดี

ประเภทของบุคลิกภาพ

นักจิตวิทยาได้มีเกณฑ์การแบ่งลักษณะของบุคลิกภาพไว้หลายประเภท ทั้งการแบ่งจากโครงสร้างร่างกาย และแบ่งตามลักษณะพฤติกรรม ในการศึกษาจะขอเน้นที่ลักษณะพฤติกรรมและอารมณ์ของบุคคล

คาร์ล กุสตาฟ จุง (Carl Gustav Jung) ได้แบ่งบุคลิกภาพของบุคคลออกตามลักษณะพฤติกรรม เป็น 2 ประเภท คือ

1. ประเภทชอบแสดงตัว (Extrovert) ได้แก่ บุคคลที่มีบุคลิกภาพชอบแสดงออกเป็นบุคคลที่เปิดเผย กล้าแสดงออก ชอบงานสังคม การสังสรรค์ และสนใจเรื่องราวของผู้อื่น มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถปรับตัวได้ดี

2. ประเภทชอบเก็บตัว (Introvert) เป็นลักษณะที่เงียบเฉย เก็บตัว ซื่อาย ไม่ชอบและไม่สนใจเรื่องของคนอื่น ชอบความเงียบสงบ ไม่วุ่นวาย เป็นคนไม่ค่อยพูด จะคิดและฝันเองตามลำพัง เมื่อประสบปัญหา มักจะหลีกเลี่ยง

แบ่งตามลักษณะบุคลิกภาพ

เราสามารถแบ่งบุคลิกภาพของมนุษย์ออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ บุคลิกภาพภายนอกและบุคลิกภาพภายใน

1. บุคลิกภาพภายนอก (External Personality) หมายถึง ทั้งร่างกายที่ปรากฏให้เห็นตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า ได้แก่ รูปร่างหน้าตา ผิวพรรณ กิริยาท่าทาง การแต่งกาย การวางตัว การพูด เราสามารถปรับปรุงให้เป็นที่ประทับใจแก่ผู้พบเห็นได้ เช่น เอาใจใส่ต่อร่างกาย แต่งกายให้เหมาะสม กิริยามารยาท การแสดงออก

2. บุคลิกภาพภายใน (Internal Personality) คือ ลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายใน เป็นสิ่งที่มองไม่เห็นสัมผัสยาก แต่สามารถศึกษาจากการมีปฏิสัมพันธ์ เช่น ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความเฉลียวฉลาด ความเป็นมิตรอารมณืและความรู้สึก

นอกจากนั้นแล้ว ในตัวของบุคคลอาจจะมีลักษณะเด่นของบุคลิกภาพ (Personality Traits) แตกต่างกันไป ซึ่งบุคคลอาจจะมีบุคลิกภาพมากกว่า 1 ชนิดก็ได้ ลักษณะบุคลิกภาพนี้จะแสดงชัดเจนเมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ โดยแบ่งออกเป็น 12 ลักษณะ ได้แก่

1. บุคลิกภาพมั่นคง (Stable personality) ได้แก่ ผู้มีวุฒิภาวะของพัฒนาการทางอารมณ์และบุคลิกภาพ สุขุมเยือกเย็นมีความรับผิดชอบสูง มีเหตุผล มีวิจารณญาณในการแก้ปัญหาได้เป็นทั้งผู้นำและผู้ตาม มองโลกในแง่ดี ปรับตัวได้

2. บุคลิกภาพพึ่งพาผู้อื่น (Dependent personality) เป็นผู้มีบุคลิกภาพอ่อนแอ ช่วยตัวเองไม่ได้ ขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กลัวถูกทอดทิ้ง
3. บุคลิกภาพชอบหลีกเลี่ยง (Avoidance personality) เป็นผู้ที่ไม่มั่นใจในการเข้าสังคมและกลัวถูกตำหนิ พยายามหลีกเลี่ยงกิจกรรมทางสังคม กลัวการถูกวิจารณ์ และกลัวการเปลี่ยนแปลงต่างๆ
4. บุคลิกภาพคือเงียบ (Passive-aggressive personality) ได้แก่ ผู้ที่ชอบต่อต้านอย่างเงียบในการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในฐานะสมาชิกครอบครัวหรือในสังคม ไม่รับผิดชอบในงาน ชอบอ้างเหตุผลเพื่อหลีกเลี่ยงความผิดพลาดที่เกิดขึ้น
5. บุคลิกย้ำคิดย้ำทำ (Obsessive-compulsive personality) เป็นบุคคลลักษณะเจ้าระเบียบเคร่งครัด ไม่ค่อยยืดหยุ่น ไม่เข้มงวดต่อกฎเกณฑ์ ชอบบงการให้ผู้อื่นทำตามในสิ่งที่ตนต้องการ ไม่ไว้วางใจผู้อื่นว่าจะทำงานได้ดีเสมอตน
6. บุคลิกภาพหลงตนเอง (Narcissistic personality) ได้แก่ ผู้มีลักษณะชื่นชมตนเองอย่างมากกว่ามีความสามารถและประสบความสำเร็จสูง อ่อนไหวต่อคำวิจารณ์ของผู้อื่น และไม่ค่อยเห็นอกเห็นใจผู้อื่น เป็นคนชอบอิจฉาริษยา ไม่ยินดีในความสำเร็จของผู้อื่น
7. บุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ (Histrionic personality) เป็นคนเจ้าอารมณ์ต้องการคำสรรเสริญ การยอมรับและคำปลอบใจจากผู้อื่นเสมอ มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ใช้ความเด่นทางเพศของตนดึงดูดความสนใจจากผู้อื่น
8. บุคลิกภาพแบบก้ำกึ่ง (Borderline Personality) คือ ผู้ที่มีปัญหาเกี่ยวกับความเป็นตัวของตัวเอง (Identity) มีภาพพจน์ของตัวเองที่ไม่มั่นคง มีปัญหาในการสร้างมนุษยสัมพันธ์ อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย มีลักษณะหุนหันไม่ยั้งคิด ทำตามใจตนเอง อารมณ์แปรปรวน มีปัญหาในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น ไม่แน่ใจในบทบาทและภาพพจน์
9. บุคลิกภาพหุนหันพลันแล่นและก้าวร้าว (Impulsive aggressive personality) ไม่มีการวางแผนล่วงหน้าในการกระทำสิ่งต่าง ๆ อารมณ์ร้อน โกรธง่าย ควบคุมตนเองได้น้อย ชอบกระทำสิ่งต่าง ๆ อย่างรวดเร็วและก้าวร้าวรุนแรง
10. บุคลิกภาพต่อต้านสังคม (Antisocial personality) ชอบก่อเรื่องขัดแย้งกับผู้อื่น ไม่สนใจความรู้สึกของผู้อื่น ไม่สนใจกฎระเบียบต่าง ๆ ชอบฝ่าฝืนข้อตกลงของหมู่คณะ หุนหันได้ง่าย ก้าวร้าว เอาแต่ใจตนเอง ขาดความรับผิดชอบ
11. บุคลิกภาพอารมณ์แปรปรวน (Affective personality) ได้แก่ ผู้มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย เศร้าสลับครีครื้น มีอารมณ์แปรปรวน แสดงออกอย่างเปิดเผย และมักมีปัญหาในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น

12. บุคลิกภาพระแวง (Paranoid personality) เป็นผู้ชอบสงสัย ไม่ไว้ใจผู้อื่น มองโลกในแง่ร้าย ไม่ค่อยให้อภัยผู้อื่น หากมีข้อขัดแย้งจะโต้ตอบรุนแรงและอาฆาตพยาบาท มักระแวงคู่ครองและผู้ใกล้ชิดว่าไม่ซื่อกับตน

13. บุคลิกภาพแยกตัว (Schizoid personality) ไม่ชอบสังคม เป็นคนเฉย ๆ ไม่แสดงอารมณ์ ไม่ชอบแสดงความรักสนิทสนมกับผู้อื่น ชอบแยกตัวทำสิ่งต่าง ๆ ตามลำพัง ไม่มีเพื่อนสนิท ชอบฝันกลางวัน (ศูนย์พัฒนาทรัพยากรการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ม.ป.ป.)

บุคคลมักจะสังเกตบุคลิกภาพในรูปแบบของพฤติกรรม ซึ่งจะแสดงออกเมื่อได้รับสิ่งเร้า (Stimulus) สิ่งเร้าที่จะสามารถกระตุ้นได้มีทั้งสิ่งเร้าภายนอกและภายใน ก่อให้เกิดการแสดงออกที่แตกต่างกัน การมีปฏิสัมพันธ์กันของบุคคลในสังคมเดียวกัน มักจะมีรูปแบบเหมือนกันในสังคมนั้นๆ คนในสังคมเดียวกันจึงมักจะมีกำหนดรูปแบบการปฏิบัติขึ้น ทั้งแบบที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ หากมีผู้ใดมีการแสดงพฤติกรรมที่ผิดแปลกออกไปคนในสังคมอาจยอมรับได้ หรือไม่ได้อีกแล้วแต่ทัศนคติของบุคคลในสังคมนั้น หากบุคคลอื่นในสังคมยอมรับไม่ได้ ก็จะลงความเห็นว่า เป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนออกไป ซึ่งพฤติกรรมเบี่ยงเบน หมายถึง พฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม อาจเกิดจากความขัดแย้ง เป็นพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ เป็นความรับผิดชอบของสังคมและมีผลกระทบต่อสังคมโดยรวม

การที่คนเรามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้น เกิดจากปัจจัยที่สำคัญหลายประการด้วยกัน ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยทางชีววิทยา (Biological Factor) เช่น เด็กเกิดมา มีความผิดปกติ มีความบกพร่องบางอย่างทางร่างกาย เช่น ความผิดปกติของต่อมไร้ท่อ ต่อมไทรอยด์ มักจะเป็นคนอารมณ์หงุดหงิด โกรธง่าย เป็นต้น

2. ปัจจัยทางจิต (Mental Factor) โดยปกติคนเรามากจะไม่กระทำผิด แต่ถ้าจิตใจได้รับความบีบคั้นมาก ๆ ได้รับความไม่ยุติธรรม เขาคนนั้นย่อมก่ออาชญากรรม ขึ้นได้

3. ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม (Environmental Factor) สิ่งแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ เช่น อากาศร้อนเกินไปหรือหนาวเกินไป ทำให้คนอารมณ์หงุดหงิดและกระทำผิดได้ สิ่งแวดล้อมทางสังคม เช่น เกิดความยากจน ครอบครัวแตกแยก ย่อมทำให้คนทำผิดได้

4. ปัจจัยค่านิยมทางสังคม (Social Factor) ค่านิยมคือสิ่งที่มนุษย์ให้คุณค่ากับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นวัตถุ หรือการกระทำ ที่เป็นที่ยอมรับของคนในสังคม เช่น ค่านิยมถือเงินเป็นพระเจ้า ทำให้คนทำผิดเกิดการโกงกิน (Corruption) , ค่านิยมการใช้ของแบรนด์เนมของวัยรุ่นในสมัยนี้ ยินยอมที่จะแลกทุกอย่างเพื่อให้ได้มาจนทำให้เกิดปัญหาการค้าประเวณี (Prostitution)

5. ปัจจัยโครงสร้างทางสังคม (Social Structure Factor) ในสังคมไม่ได้กำหนดบรรทัดฐานทางสังคมไว้อย่างชัดเจนหรือกำหนดไว้แล้ว แต่ไม่ได้มีการอบรม เรียนรู้ การเคารพกฎหมาย

อาจกล่าวได้ว่าการที่สภาพสังคมที่ไม่เป็นระเบียบมีการเปลี่ยนแปลงจากการเจริญเติบโตไปสู่สังคมเมือง(Urbanization) อย่างรวดเร็ว มีการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ เกิดความเจริญทางเทคโนโลยี เปลี่ยนแปลงความเป็นอยู่ของมนุษย์ การดำเนินชีวิตประจำวันมีความสะดวกสบายมากขึ้น แต่มีการแข่งขันและมีความต้องการความสบายอย่างไม่หยุดยั้ง ก่อให้เกิดความกดดัน นำไปสู่พฤติกรรมเบี่ยงเบนได้ง่ายขึ้น

ประเภทของพฤติกรรมเบี่ยงเบน

นักวิชาการหลายท่านได้จัดแบ่งพฤติกรรมเบี่ยงเบนไว้มากมาย ในที่นี้จะขอสรุปไว้ดังนี้

1. การกระทำที่เบี่ยงเบน (Deviant Act) เช่น การฆ่าตัวตาย, การชอบใช้ความรุนแรง
2. นิสัยเบี่ยงเบน (Deviant Habit) เช่น การติดสุรา, การติดสารเสพติด, การติดการพนัน และการติดอินเทอร์เน็ต เป็นต้น
3. จิตเบี่ยงเบน (Deviant Psychology) เช่น การข่มขืนเด็ก, การข่มขืนสัตว์, รักร่วมเพศ เป็นต้น
4. วัฒนธรรมเบี่ยงเบน (Deviant Culture) เช่น การเข้าร่วมกลุ่มแก๊งของวัยรุ่น และการเข้าร่วมลัทธิต่างๆ เป็นต้น (สุนันทิพย์ จิตสว่าง, ม.ป.ป)

การตัดสินว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน (Deviance Behavior) หรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับบรรทัดฐาน ค่านิยมของแต่ละสังคม รวมถึงสถานการณ์นั้นๆ ไม่สามารถตัดสินได้ว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนทั้งหมดเป็นปัญหาสังคม จึงไม่สามารถตัดสินได้ว่าผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นอาชญากร แต่การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนอาจนำไปสู่การเป็นอาชญากรได้ (พรชัย จันดี, ธัชชัย ปีตานิละบุตร, และอัศวิน วัฒนวิบูลย์, 2543: 82)

การเจริญเติบโตของเมือง → สังคมไร้ระเบียบ → พฤติกรรมเบี่ยงเบน

➤ รูปแบบพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

รูปแบบพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

พฤติกรรมการใช้สื่อของผู้คนในสังคมมีการเปลี่ยนแปลง จากในอดีตอย่างรวดเร็ว จากการบริโภคสื่อดั้งเดิม เช่น โทรทัศน์วิทยุ และหนังสือพิมพ์ สู่การใช้สื่อออนไลน์ต่างๆ อาทิเช่นเว็บไซต์ (Website) และแอปพลิเคชัน (Application) บนสมาร์ตโฟน และ

แพลตฟอร์มที่มีเพิ่มมากขึ้น สื่อออนไลน์เหล่านี้กำลังกลายเป็นมาตรฐานของการบริโภคข่าวสาร ตลอดจนการสื่อสารระหว่างกันของคนในสังคมยุคปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงข้างต้นมีสาเหตุมากจากปัจจัยหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นความสะดวกของการเข้าถึงข้อมูลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ต้นทุนที่ต่ำลงของการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ตเมื่อเปรียบเทียบกับช่อง ทางสื่อสารอื่นๆ นอกจากนี้ อินเทอร์เน็ตยังเป็นช่องทางการสื่อสารเพียงช่องทางเดียวที่ผู้ใช้งานสามารถสื่อสารโต้ตอบ และเผยแพร่ข้อมูล ผู้สาธารณะด้วยค่าใช้จ่ายที่ต่ำกว่าเช่นกัน การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้เพิ่ม โอกาสและศักยภาพ ให้กับธุรกิจและผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนในสังคม ได้แก่ผู้บริโภคสื่อออนไลน์ ผู้ให้บริการ เว็บไซต์ องค์กรภาครัฐและเอกชน เอเจนซีโฆษณา เป็นต้น พฤติกรรมของเด็กและวัยรุ่นในปัจจุบัน มีหลากหลายรูปแบบ นอกจากการใช้สืบค้นข้อมูลเพื่อการศึกษาแล้วนั้น การใช้เพื่อความบันเทิงก็เป็นที่นิยมของเด็กและวัยรุ่นเป็นอย่างมาก จากผลการสำรวจพบว่าจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั่วโลกมีอัตราการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยในปี พ.ศ. 2555 มีจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั่วโลกกว่า 2.4 พันล้านคน และมีแนวโน้มการเติบโตของผู้ใช้ทั่วโลกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยจำนวนผู้ใช้ อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ของโลก 44.8% อยู่ในทวีปเอเชีย จากการศึกษาผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยพบว่า มีประชากรเพียง 25 ล้านคน (36%) ที่สามารถเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ต โดยประเทศไทย มีความครอบคลุมในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตเป็นอันดับ 4 เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียน (Business Monitor International, 2013) สังคมปัจจุบันเป็นสังคมที่กำลังมุ่งสู่การเป็น “สังคมดิจิทัล” รัฐบาลได้มองเห็นความสำคัญถึงการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และ จัดทำยุทธศาสตร์การเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการเชื่อม และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) ได้เน้นถึงการพัฒนาระบบสารสนเทศ และการเข้าถึงข้อมูล ข่าวสารผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ตในการเสริมสร้างความมั่นคงในด้านต่างๆอีกทั้งเพื่อการพัฒนา อย่างยั่งยืนทั้งในด้านการศึกษา ธุรกิจ หรือในด้านบันเทิง (อ้างใน กัทริกา วงศ์อนันต์นนท์, 2557)

รูปแบบการใช้สังคมออนไลน์ของคนในยุคปัจจุบัน

เครือข่ายสังคม (ชุมชนออนไลน์) เป็นรูปแบบของเว็บไซต์ ในการสร้าง เครือข่ายสังคม สำหรับผู้ใช้งานในอินเทอร์เน็ต เขียนและอธิบายความสนใจ รวมถึงกิจกรรมที่ได้ทำ และเชื่อมโยงกับความสนใจและกิจกรรมของผู้อื่น ในบริการเครือข่ายสังคมมักจะประกอบไปด้วย ส่งข้อความ ส่งอีเมล วิดีโอ เพลง อัฟโหลครูป บล็อก เชื่อมโยงให้ได้เจอบุคคลที่มีความสนใจใน เรื่องเดียวกัน สามารถเชื่อมโยงให้ได้พบเพื่อใหม่ สามารถสร้างสรรค์สังคมใหม่ให้กับทุกคน สามารถเชื่อมโยงการสื่อสารภายในองค์กร และภายนอกองค์กรเข้าด้วยกัน รูปแบบเครือข่ายสังคม ออนไลน์ที่นิยมใช้ในปัจจุบัน ได้แก่

1. บล็อก (Blogging) คือ ประเภทของระบบการจัดการเนื้อหา ที่อำนวยความสะดวกให้ผู้เขียนเผยแพร่และแบ่งปันบทความของตนเอง เป็นการแสดงความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน
2. ทวิตเตอร์และไมโครบล็อก คือ รูปแบบหนึ่งของบล็อกที่มีการจำกัดการโพสต์ในแต่ละครั้ง ทวิตเตอร์เป็นที่นิยมใช้เนื่องจากใช้ง่าย ใช้เวลาไม่มากนัก
3. เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) คือ เว็บไซต์ที่ผู้คนสามารถติดต่อสื่อสารกับคนที่รู้จักและไม่รู้จักกันได้ โดยมีการส่งข้อความ หรือส่งรูปภาพ และวิดีโอในการสื่อสารกัน เช่น เฟซบุ๊ก เป็นต้น (พิชิต วิจิตรบุญยรักษ์, ม.ป.ป.)

2.1.3 วิธีการคัดกรองพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเยาวชน

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในเยาวชน

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตถือเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วตามยุคสมัยแห่งเทคโนโลยีและข้อมูลข่าวสาร จึงมีการเก็บรวบรวมสถิติไว้มากมายในทุกภาครัฐ ทั้งเอกชนและรัฐบาล เพื่อนำมาเปรียบเทียบ วิเคราะห์แนวโน้มของพฤติกรรมของประชากรในสังคมโลก จากการศึกษาการเสพติดอินเทอร์เน็ตของชุมชนออนไลน์ของ อรวรรณ แก้วโพธิ์ทอง (2556) พบว่าในทวีปเอเชียประเทศจีนเป็นประเทศที่มีการใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุดและกำลังประสบปัญหาเด็กเสพติดอินเทอร์เน็ตอย่างหนัก โดยปี ค.ศ.2009 มีเยาวชนและวัยรุ่นเสพติดอินเทอร์เน็ตร้อยละ 14.1 หรือ ประมาณ 24 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปี 2007 ถึงร้อยละ 4.4 โดยผู้ที่มีอายุ 18-23 ปี เป็นกลุ่มที่เสพติดอินเทอร์เน็ตมากที่สุดร้อยละ 15.6 ส่วนผู้ที่มีอายุ 6-12 ปี เป็นกลุ่มที่เสพติดอินเทอร์เน็ตร้อยละ 8.8 สำหรับกิจกรรมที่ทำให้เยาวชนและวัยรุ่นชาวจีนเสพติดอินเทอร์เน็ตอันดับแรก คือ การเล่นเกมออนไลน์คิดเป็นร้อยละ 47.9 อันดับสอง คือ การชมการ์ตูน ภาพยนตร์ และดาวน์โหลดเพลงออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 23.2 และอันดับสาม คือ การสนทนาผ่านอินเทอร์เน็ต และการหาข้อมูลออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 13.2

ส่วนในสหรัฐอเมริกาพบว่าผู้ใช้ส่วนใหญ่มีอาการเสพติดเฟซบุ๊ก (Facebook) มากกว่าการเสพติดอินเทอร์เน็ตประเภทอื่นๆ ซึ่งภาวการณ์เสพติดเฟซบุ๊ก (Facebook) ถือเป็นอาการหนึ่งของการเสพติดอินเทอร์เน็ตเช่นกัน นักประสาทวิทยาหลายท่านของสหรัฐอเมริกากล่าวไว้ว่า การเล่นเกมเฟซบุ๊ก(Facebook) ทำให้เกิดความมอมอมน มีความสุขเหมือนกับเวลาพบเพื่อนสนิทในชีวิตจริง บริษัท Oxygen Media and Lightspeed Research ได้สำรวจพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊ก (Facebook) ของผู้ที่มีอายุ 18-34 ปี ในสหรัฐอเมริกา จำนวน 1,605 คน ระหว่างเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน พ.ศ. 2553 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้ชีวิตประจำวันผูกพันกับเฟซบุ๊ก (Facebook) อย่างมาก

โดย 1 ใน 3 ของผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่า สิ่งแรกที่ทำหลังจากตื่นนอนคือเปิดคอมพิวเตอร์เพื่อดูความเคลื่อนไหวในเฟซบุ๊ก (Facebook) ก่อนแล้วจึงค่อยแปรงฟัน ทำธุระส่วนตัวในห้องน้ำ นอกจากนี้ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 39 ยอมรับว่าตนเองเสพติดการเล่นเฟซบุ๊ก (Facebook) แล้ว นอกจากนี้ยังมีรายงานการวิจัยของมหาวิทยาลัย เมรีแลนด์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งทดสอบนักศึกษาจำนวน 200 คนที่เสพติดโทรศัพท์มือถือและอินเทอร์เน็ต 24 ชั่วโมงพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอาการกระวนกระวายใจจนไม่มีสมาธิในการเรียน หรือทำงานต่างๆ เพราะต้องการจะใช้สื่อดังกล่าวในการส่งข้อความ อีเมลล์ สนทนาออนไลน์ และเข้าสู่เครือข่ายสังคมออนไลน์เฟซบุ๊ก (Facebook) นอกจากนี้ยังให้กลุ่มตัวอย่างเขียนความในใจเกี่ยวกับการไม่ได้เข้าสู่โลกออนไลน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวนมากได้เปรียบเทียบการไม่ได้ออนไลน์ว่าเหมือนกับ “การไปเที่ยวโดยลำพังโดยไม่มีแฟนหรือครอบครัวไปเที่ยวด้วย” (อรรวรรณ แก้วโพธิ์ทอง, 2556)

ในประเทศไทยก็ได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของประชากรไทยไว้หลายองค์กรเช่นกัน จากการสำรวจผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2558 พบว่าประชากรอายุ 6 ปี ขึ้นไปมีสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น ในทุกกลุ่มอายุโดยเฉพาะวัยรุ่น ที่มีอายุระหว่าง 15-24 ปี มีสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตสูงกว่ากลุ่มอื่น จากร้อยละ 69.7 ในปี พ.ศ. 2557 เป็นร้อยละ 76.8 ในปี พ.ศ.2558 นอกจากนี้ศูนย์วิจัยนวัตกรรมอินเทอร์เน็ตไทย จำกัด (Truehits) รายงานว่ากลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุด คือช่วงกลุ่มอายุ ระหว่าง 12-17 ปี แสดงให้เห็นว่าผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี รูปแบบของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตก็มีหลากหลาย จากรายงานการสำรวจกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ประจำปี 2556 ที่ได้สำรวจเมื่อเดือน เมษายน-พฤษภาคม 2556 สุ่มตัวอย่างจากการให้กลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตตอบแบบสอบถามออนไลน์ พบว่ากิจกรรมที่ทำบนอินเทอร์เน็ต 10 อันดับแรก มีดังนี้ การรับ-ส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (ร้อยละ 54.4) ,การค้นหาข้อมูล(ร้อยละ 52.6) , กิจกรรมเครือข่ายสังคม (ร้อยละ 33.3) , อ่านข่าว หรือ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (ร้อยละ 31.7) , ดูโทรทัศน์ หรือ ฟังวิทยุ (ร้อยละ 21) , ดาวโหลด(ร้อยละ 16.5) , เกมออนไลน์ (ร้อยละ 13.2) , ธุรกรรมการเงิน (ร้อยละ 12.8) , ซื้อสินค้า หรือ บริการ(ร้อยละ 10.2) , หุ่น(ร้อยละ 7.6) (อ้างใน กัทริกา วงศ์อนันต์นนท์, 2557: 174)

จากสถิติที่ได้ข้างต้นได้มีหลายองค์กรเกิดความตระหนักถึงการเพิ่มจำนวนในการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชน จึงมีการสำรวจเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เน็ตของเด็กไทยไว้อย่างแพร่หลาย อาทิเช่น

- แบบสำรวจเรื่อง “เด็กไทยกับไอที” ของสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดร่วมกับสถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่น กรมสุขภาพจิต ปี พ.ศ.2556 ได้ทำการเก็บข้อมูลเด็กและเยาวชน

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 หมื่นคนทั่วประเทศ ระหว่างเดือน มีนาคม-มิถุนายน 2556 พบว่าในจำนวน กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กคิดเกมคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15 เล่นออนไลน์ ไลน์ เฟซบุ๊ก ร้อยละ 15 และ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับสถิติจำนวนเยาวชนที่มีอยู่ในปัจจุบันจำนวน 18 ล้านคน ทำให้ทราบว่า ขณะนี้มีเด็กไทยคิดเกมแล้วมากกว่า 2.7 ล้านคน โดยพฤติกรรมของเด็กคิดเกม คือ 1). มีพฤติกรรม ก้าวร้าวรุนแรง จนถึงขั้นทำร้ายพ่อ แม่ ผู้ปกครอง พยายามฆ่าตัวตายเมื่อถูกห้ามไม่ให้เล่นเกม 2). หนีเรียน เก็บตัวอยู่แต่ในบ้านเพื่อเล่นเกม ไม่นอนในเวลากลางคืน 3). มีปัญหาการเรียนตกต่ำ ไม่ เข้าร่วมกิจกรรม อารมณ์แปรปรวนง่าย ซึ่งเด็กกลุ่มนี้ถือว่าเข้าข่ายคิดเกมรุนแรงต้องเข้าบำบัดรักษา

- ข้อมูลการสำรวจในโครงการติดตามสภาวะการเด็กในหัวข้อ “1 วันในชีวิต เด็กไทย” สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) โดย นายอมรวิชัย นาคทรพรพ ที่ ปรีกษาวิชาการสำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (สสค.) เปิดเผยข้อมูล การสำรวจในโครงการติดตามสภาวะการเด็ก ในหัวข้อ “1 วันในชีวิตเด็กไทย” (มกราคม 2556) ที่ ผ่านมา จากกลุ่มตัวอย่าง 3,053 คน ทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด พบว่า พฤติกรรมเด็กไทยมีการ เปลี่ยนแปลงอย่างมาก และเปลี่ยนแปลงเร็วเกินกว่าที่ระบบการศึกษาไทยจะไล่ตามทัน โดยวงจร ชีวิตของเด็กไทยในหนึ่งวันจะเริ่มตื่นนอนตั้งแต่เวลา 06.18 น. และเข้านอนในเวลา 22.21 น. วันหยุดจะนอน 23.39 น.เฉลี่ยเด็กไทยมีเวลานอนเฉลี่ย 7 - 8 ชั่วโมง ถือว่าเด็กไทยมีเวลานอนไม่ น้อยมาก ที่น่าสนใจ คือพบว่า สิ่งแรกที่เด็กส่วนใหญ่ ร้อยละ 51.1 ทำหลังตื่นนอน คือ การเช็ค โทรศัพท์มือถือ เช่นเดียวกับสิ่งสุดท้ายที่เด็กร้อยละ 35 ทำก่อนนอน คือ ใช้โทรศัพท์มือถือเล่นเฟ ซบุ๊ก (Facebook) และ ไลน์ (Line)

- ข้อมูลและสถานการณ์พฤติกรรมเสี่ยงของเด็กและเยาวชนไทยในปัจจุบัน จาก ข้อมูลการสำรวจ ในหนังสือจิตเวชศิริราช DMS 5 และข้อมูลการวิเคราะห์สถิติ โดยสถาบันสุขภาพ เด็กและวัยรุ่นราชชนรินทร์ ปี พ.ศ. 2558 พบว่า การใช้สื่อสังคมออนไลน์ เป็นหนึ่งในหกของปัญหา พฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่น คือ (1) พฤติกรรมเสี่ยงต่ออุบัติเหตุและความปลอดภัย (2) พฤติกรรมที่ ส่งผลต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิต (3) พฤติกรรมทางเพศ (4) พฤติกรรมเสพติด เช่น คิดเกม คิด สื่อสังคมออนไลน์ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต (5) ปัญหาพฤติกรรมกรเรียน และ (6) พฤติกรรมก้าวร้าว เกร ละเอียดอ่อน และละเอียดกฎหมาย (กรมกิจการเด็กและเยาวชน, 2558)

พฤติกรรมกรใช้อินเทอร์เน็ตในปัจจุบันมีความหลากหลายอย่างเห็นได้ชัด นอกจากนี้ระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตในปัจจุบันยังมีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจากผล สสำรวจพฤติกรรมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ประจำปี 2557 พบว่าค่าเฉลี่ยของการใช้ อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์เพิ่มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2556 ซึ่งมี ตัวเลขกรใช้งานอินเทอร์เน็ตโดยเฉลี่ย 32.3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือใช้เวลาโดยประมาณ 4.6 ชั่วโมงต่อวัน พอมาปี 2557 นี้ ตัวเลขกรใช้

งานอินเทอร์เน็ตโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 50.4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือใช้เวลาโดยประมาณ 7.2 ชั่วโมงต่อวัน (คิดเป็น 1 ใน 3 ของวันเพื่อใช้งานอินเทอร์เน็ต) จากข้อมูลที่ข้างต้นสังเกตได้ว่าสังคมยุคปัจจุบันเห็นถึงความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการติดต่อสื่อสารเป็นอย่างมากยิ่งก่อให้เกิดความสะดวกในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต จึงเป็นเรื่องง่ายที่คนไทยส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่มากเกินไปจนอาจก่อให้เกิดพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตได้ (Internet Addiction) โดยเฉพาะในเด็กและเยาวชนซึ่งถือว่าเป็นอนาคตของชาติ ดังนั้นการคัดกรองพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากเพื่อให้ทราบถึงระดับพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชนไทย และหาทางแก้ หรือ ปรับพฤติกรรมได้อย่างทัน่วงที่

รูปแบบลักษณะการติดอินเทอร์เน็ตมีได้หลายรูปแบบ ดังนี้

- 1) **Cyber Sexual Addiction** คือ การติดเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางเพศ เช่น เว็บโป๊
- 2) **Cyber-Relationship Addiction** คือ การคบเพื่อนจากห้องสนทนา(Chat room) หรือ เว็บบอร์ด(Web board) นำมาทดแทนเพื่อนหรือครอบครัวในชีวิตจริง
- 3) **Net Compulsion** คือ การติดการพนัน ,การประมูลสินค้า หรือ การซื้อ/ขายของทางอินเทอร์เน็ต
- 4) **Information Overload** คือ การติดการรับข้อมูลข่าวสารจนไม่สามารถยับยั้งได้
- 5) **Computer Addiction** คือ การใช้คอมพิวเตอร์ในลักษณะที่ไม่สามารถยับยั้งจิตใจได้ เช่น การเล่นเกมออนไลน์ (Net Addiction.The Center for Internet Addiction., 1995)

วิธีการคัดกรองพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ต

พฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ต(Internet Addiction) อาจเป็นคำใหม่ที่คนในสังคมยังไม่มีความเข้าใจมากนัก แต่มีนักวิชาการ และนักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้การศึกษาวิจัยเป็นจำนวนมาก เพราะเป็นพฤติกรรมที่สังเกตเห็นได้ชัด และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มสูงขึ้นเป็นอย่างมาก

นักจิตวิทยาชื่อ คิมเบอร์รี่ เอส ยัง(Kimberly S. Yong :1996) จากคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย พิตส์เบิร์ก ได้ศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจำนวน 496 คน โดยเปรียบเทียบกับบรรทัดฐาน ซึ่งใช้ในการจัดผู้ติดการพนัน การติดการพนันประเภทที่ถอนตัวไม่ขึ้นมีลักษณะคล้ายคลึงกับการติดอินเทอร์เน็ตเพราะทั้งสองอย่างเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ในการควบคุมความต้องการของตนเองโดยไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสารเคมีใดๆ เหมือนอย่างสุรา หรือ ยาเสพติด คำว่าอินเทอร์เน็ตในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ หมายถึง ตัวอินเทอร์เน็ตเอง ระบบออนไลน์ (อย่างเช่น

American On-line, Compuserve , Prodigy) หรือ BBS (Bulletin Board System) และการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ระบุว่า ผู้ที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้อย่างน้อย 4 อย่าง เป็นเวลานานอย่างน้อย 1 ปี ถือได้ว่ามีอาการติดอินเทอร์เน็ต(Net Addiction.The Center for Internet Addiction., 1995)

- 1) รู้สึกหมกมุ่นกับอินเทอร์เน็ตแม้ในเวลาที่ไม่ได้ต่อกับอินเทอร์เน็ต
- 2) มีความต้องการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเวลานานขึ้น อยู่เรื่อยๆ
- 3) ไม่สามารถควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตได้
- 4) รู้สึกหงุดหงิดเมื่อต้องใช้อินเทอร์เน็ตน้อยลง หรือ หยุดใช้
- 5) การใช้อินเทอร์เน็ตเป็นวิธีในการหลีกเลี่ยงปัญหา หรือ คิดว่าทำให้รู้สึกดีขึ้น
- 6) หลอกคนในครอบครัวหรือเพื่อนเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตของตนเอง
- 7) การใช้อินเทอร์เน็ตทำให้เกิดการเสี่ยงต่อการสูญเสียงาน การเรียน และความสัมพันธ์ทั้งยังใช้อินเทอร์เน็ตถึงแม้ว่าต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก

8) มีอาการผิดปกติ อย่างเช่น หดหู่ ภาวะวุ่นวาย เมื่อเลิกใช้อินเทอร์เน็ต
 9) ใช้เวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตนานกว่าที่ตัวเองตั้งใจไว้
 สำหรับผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เข้าข่ายข้างต้นเกิน 3 ข้อ ในช่วงเวลา 1 ปี ถือว่ายังเป็นปกติ

นอกจากนี้ คิมเบอร์รี่ เอส ยัง (Kimberly S. Young) ยังได้ทำการศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต แบ่งเป็น 5 ขั้นตอน เรียกว่า เมาส์ (MOUSE) ได้แก่

M คือ การใช้เวลานานอินเทอร์เน็ตมากกว่าที่ตั้งใจไว้ “More than intended Time Spent online.”

O คือ การใช้งานอินเทอร์เน็ตบ่อยครั้ง “Other responsibilities neglected”

U คือ การหยุดใช้อินเทอร์เน็ตไม่ได้ “Unsuccessful attempts to cut down”

S คือ การขาดสัมพันธ์ภาพกับคนรอบข้าง “Significant relationship discord because of use”

E คือ มีอาการหงุดหงิดเมื่อไม่ได้ใช้อินเทอร์เน็ตออนไลน์ “Excessive thoughts or anxiety when not online” (อ้างถึงในพรทิพย์ รุ่งน่วม, 2550: 28)

จะสังเกตได้ว่าการคัดแยกพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตจะคัดแยกจากความสามารถในการควบคุมตนเอง และความพึงพอใจของบุคคลในการใช้อินเทอร์เน็ต อาจกล่าวได้ว่าพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตเป็นพฤติกรรมที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีการจัดระเบียบความคิดและมีการควบคุมตนเองผิดพลาดจนไม่สามารถควบคุมตนเองให้ใช้อินเทอร์เน็ตได้อย่างเหมาะสมทำให้อินเทอร์เน็ต

เข้าไปแทรกแซงกิจกรรมอื่นในชีวิตประจำวันมากเกินไป แม้บางครั้งจะไม่มีจุดมุ่งหมายในการใช้ งานที่ชัดเจน

2.2 ผลกระทบที่เกิดจากการติดอินเทอร์เน็ต แนวทางการป้องกันพฤติกรรมติด อินเทอร์เน็ตของเยาวชน และนโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ต

2.2.1. ผลกระทบที่เกิดจากการติดอินเทอร์เน็ต

เนื่องจากอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อทางการติดต่อสื่อสารที่ควบคุมได้ยาก มีการเชื่อมต่อของ ข้อมูลอย่างไร้พรมแดน ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจะมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อมูลข่าวสารในปัจจุบันที่ ได้รับจากสื่ออินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่เป็นสื่อลามกอนาจาร หรือพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง เด็กและ เยาวชนเป็นวัยที่มีความเปราะบางทางจิต อารมณ์ และเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ มักมี ความต้องการใคร่รู้ตามพัฒนาการการเรียนรู้ ข้อมูลต่างๆที่เป็นผลเสีย เช่น สื่อลามกอนาจาร พฤติกรรมความรุนแรงของผู้ใหญ่ รวมถึงข้อความที่ส่งผลต่อความมั่นคงของประเทศต่างๆ เด็ก และเยาวชนอาจมีการรับรู้สร้างทัศนคติที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม และก่อให้เกิดพฤติกรรมการ ลอกเลียนแบบในที่สุด การควบคุมดูแลการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและวัยรุ่นอย่างใกล้ชิดจากผู้ปกครองจึงเป็นสิ่งสำคัญ นอกจากนี้มีอาชีพได้อาศัยช่องทางที่เป็นเสรีของอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการ ก่ออาชญากรรมมากมาย อาทิเช่น การโจรกรรมข้อมูลจากคอมพิวเตอร์ของธนาคารเพื่อค้นหา ข้อมูลเลขบัตรเครดิต หรือข้อมูลส่วนบุคคลต่างๆของผู้ใช้บริการธนาคาร , การล่อลวงทางเพศผ่าน ทางอินเทอร์เน็ตหรือการค้าประเวณีและไวรัสต่างๆทางคอมพิวเตอร์ซึ่งสร้างความเสียหายต่อ ฐานข้อมูลองค์กรต่างๆหรือความเสียหายระดับประเทศ เป็นต้น

นอกจากนี้พฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตส่งผลต่อบุคคลผู้ติดอินเทอร์เน็ตในหลายด้าน ทั้งด้านการทำงาน การศึกษา สัมพันธภาพกับคนในครอบครัวและคนรอบข้าง และการเข้าสังคม หลายงานวิจัยได้มีการศึกษาถึงผลกระทบที่เกิดจากการมีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ต อาทิเช่น

อรวรรณ วงศ์แก้วโพธิ์ทอง (2556) ได้แบ่งปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมติด อินเทอร์เน็ตเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1) ปัญหาทางการเรียน การใช้อินเทอร์เน็ตมากๆทำให้นักเรียน นักศึกษาไม่มีเวลาทำ การบ้าน ศึกษาหาความรู้ และไม่สนใจการเรียน เพราะจิตใจมัวแต่จดจ่อกับการสนทนาออนไลน์ และการเล่นเกมออนไลน์ นอกจากนี้ยังทำให้เป็นเด็กสมาธิสั้นความสามารถในการจดจำลดลง

- 2) ปัญหาด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์กับเพื่อน หรือครอบครัว อาจทำให้ความสนใจครอบครัวลดลง ใช้เวลากับบุคคลรอบข้างลดลง เพื่อให้เวลากับการใช้อินเทอร์เน็ตมากขึ้น ความสามารถในการปรับตัวเข้าสู่สังคมถดถอย โดดเดี่ยว เก็บตัว
- 3) ปัญหาทางการเงิน ผู้มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตจะสูญเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากไปกับกิจกรรมในอินเทอร์เน็ต เช่น ค่าบริการในการใช้อินเทอร์เน็ตที่ต้องเสียที่ร้านอินเทอร์เน็ต ค่าโทรศัพท์ รวมถึงการติดการพนันออนไลน์
- 4) ปัญหาด้านการทำงาน ผู้มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตทำให้ประสิทธิภาพการทำงานลดลง เนื่องจากการพักผ่อนไม่เพียงพอทำให้ไม่สามารถทำงานได้อย่างเต็มที่
- 5) ปัญหาด้านร่างกาย การใช้อินเทอร์เน็ตมากเกินไปทำให้พักผ่อนไม่เพียงพอ มีปัญหาทางด้านสายตาเนื่องจากการมองจอคอมพิวเตอร์เป็นเวลานาน อาจทำให้กล้ามเนื้ออ่อนแรง เนื่องจากการนั่งในท่าเดิมเป็นเวลานาน เกิดความเมื่อยล้า เสี่ยงสมดุลทางอารมณ์ เช่น อารมณ์แปรปรวน หงุดหงิดง่าย สักยภาพทางการสื่อสารลดลง

2.2.2 แนวทางการป้องกันพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชน

แนวทางการป้องกันพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต้องได้รับความร่วมมือจากหลายสถาบันทั้งสถาบันหลักคือครอบครัวของเด็กและเยาวชนเอง ที่ต้องมีการส่งเสริมให้เด็กมีวินัยในการจัดสรรเวลาของตนเอง ควบคุมดูแลการใช้อินเทอร์เน็ตภายในบ้านของลูกอย่างใกล้ชิด ให้คำปรึกษา และส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีกิจกรรมหรือมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว เพื่อลดการสร้างโลกส่วนตัวที่มากเกินไป สถาบันการศึกษาก็มีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยป้องกันพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชนได้ โดยครู/อาจารย์ต้องเป็นแกนนำในการประสานงานกับครอบครัว ให้คำแนะนำกับพ่อแม่ ผู้ปกครองในการดูแลเด็กและเยาวชนใน “ยุคโลกโซเชียล” ส่งเสริมกิจกรรมให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับกลุ่มเพื่อน และครู/อาจารย์ นอกจากสถาบันหลักแล้วภาครัฐและเอกชนก็มีส่วนสำคัญเป็นอย่างมากในการช่วยป้องกันพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ต โดยต้องมีมาตรการการป้องกันที่ชัดเจน โดยประเทศไทยมีหน่วยงานที่ช่วยเหลือผู้ติดอินเทอร์เน็ตและเกม คือ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ กรมสุขภาพจิต และกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งควรมีการกวดขันการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชนในร้านอินเทอร์เน็ต กำหนดอายุ ระยะเวลาในการเข้าใช้อินเทอร์เน็ต และเวลาในการเปิด-ปิด ร้านอย่างเหมาะสม ส่วนในภาคเอกชนควรมีการส่งเสริมให้มีกิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ แก่เด็กและเยาวชน จัดอันดับเว็บไซต์ที่เหมาะสมแก่

การใช้งานให้กับเด็กและเยาวชน รวมถึงนำเสนอถึงผลเสียของการใช้อินเทอร์เน็ตที่มากเกินไปจนเกินไป จนทำให้เกิดความตระหนักแก่ครอบครัว และตัวเด็กและเยาวชนเอง

2.2.3 นโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ต

จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันอินเทอร์เน็ตมีความสำคัญในการดำรงชีวิตเป็นอย่างมาก ข้อมูลที่มีประโยชน์และไม่มีประโยชน์ก็มีเป็นจำนวนมากเช่นกัน ร่วมกับการเข้าถึงได้ง่ายและเป็นสื่อที่ไร้พรมแดนยากต่อการควบคุมนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะมีกฎหมายและนโยบายมาควบคุมการใช้งานให้แก่เด็กและเยาวชน ซึ่งมีกฎหมายและนโยบายมากมาย ดังนี้

- พระราชบัญญัติกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ พ.ศ.2558 มีวัตถุประสงค์เพื่อรณรงค์ส่งเสริม และส่งเสริมการพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาศักยภาพของผู้ผลิตสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน โดยเฉพาะเด็กเยาวชนและครอบครัวมีทักษะในการรู้เท่าทันสื่อ เฝ้าระวังสื่อที่ไม่ปลอดภัยและไม่สร้างสรรค์ สามารถใช้สื่อในการพัฒนาตนเอง ชุมชนและสังคมส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน ส่งเสริมให้มีการศึกษาวิจัย อบรม พัฒนาองค์ความรู้และสร้างนวัตกรรมสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ส่งเสริมบุคคล องค์กรเอกชน องค์กรสาธารณประโยชน์ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับสื่อให้มีการผลิตและพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ และดำเนินการส่งเสริมให้มีสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ที่ทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างทั่วถึง

- พระราชบัญญัติเกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดใดๆที่ทำให้ระบบคอมพิวเตอร์ไม่สามารถทำงานตามคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือทำให้การทำงานผิดพลาดไปจากคำสั่งที่กำหนด หรือใช้วิธีการใดๆเข้าล่วงรู้ข้อมูล แก้ไข หรือทำลายข้อมูลของบุคคลอื่นในระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ หรือใช้ระบบคอมพิวเตอร์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ หรือลามกอนาจาร ก่อให้เกิดความเสียหายกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ

- พระราชบัญญัติส่งเสริมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.2550 ได้กำหนดแนวทางและวิธีการในการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน โดยมีหลักการการพัฒนาเด็กและเยาวชนรวมทั้งแก้ไข ปัญหาที่อาจมีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กและเยาวชนเป็นอันดับแรก ซึ่งเด็กและเยาวชนมีสิทธิได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพสูงสุดตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะเด็กพิการ เด็กที่มีข้อจำกัดทางการเรียนรู้ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษ มีสิทธิได้รับการศึกษาที่รัฐจัดให้เป็นพิเศษที่เหมาะสมกับลักษณะเด็กประเภทนั้นๆ มีสิทธิได้รับบริการทาง

สธารณสุขที่ได้มาตรฐานสูงสุด มีสิทธิในการเล่น มีเวลาพักผ่อน และเข้าร่วมกิจกรรมการเล่น นันทนาการที่เหมาะสมตามวัย และมีส่วนร่วมอย่างเสรีในทางวัฒนธรรมและศิลปะ

- พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2556 เป็นกฎหมายที่มุ่งให้ความคุ้มครองแก่เด็ก ทั้งร่างกาย และจิตใจ รวมถึงการสงเคราะห์การคุ้มครองสวัสดิภาพ การพัฒนาและฟื้นฟู โดย คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ ได้มีการปรับปรุงให้เข้ากับยุคสมัยกำหนดขึ้นตอน และ ปรับปรุงวิธีการปฏิบัติต่อเด็กให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น เพื่อให้เด็กได้รับการอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่ง สอน และมีพัฒนาการที่เหมาะสม อันเป็นการส่งเสริมความมั่นคงของสถาบันครอบครัว รวมทั้ง ป้องกันไม่ให้เด็กถูกรุณกรรม ตกเป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบหรือถูกละเลย ปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ตลอดจนปรับปรุงวิธีการ ส่งเสริมความร่วมมือในการคุ้มครองเด็กระหว่าง หน่วยงานของรัฐและเอกชนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการพัฒนาสื่อปลอดภัยและ สร้างสรรค์แห่งชาติ พ.ศ.2551 โดยคณะกรรมการป้องกันสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์แห่งชาติ ได้ กำหนดกลไกการดำเนินงาน โดยมีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ 3 คณะ ได้แก่

1. คณะอนุกรรมการจัดทำและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาสื่อ ปลอดภัยและสร้างสรรค์
2. คณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาสื่อไม่ เหมาะสม
3. คณะอนุกรรมการพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์จังหวัด

- แผนแม่บทกิจการโทรคมนาคมฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2555-2559) เป็นแผนแม่บทที่มุ่ง พัฒนากิจการโทรคมนาคม ลดช่องว่างการเข้าถึงเทคโนโลยีข้อมูลข่าวสาร เพิ่มขีดความสามารถใน การแข่งขันของประเทศและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้ใช้บริการ โทรคมนาคมที่มีคุณภาพ ทั้งถึงในราคาที่เหมาะสม พัฒนาและส่งเสริมการแข่งขันโดยเสรีและเป็น ธรรมระหว่างผู้ประกอบการโทรคมนาคม ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรโทรคมนาคม เพิ่มโอกาสใน การเข้าถึงบริการโทรคมนาคมพื้นฐานทั้งในด้านการให้บริการเสียงและบริการบรอดแบนด์ เพิ่ม ความตระหนักรู้ถึงสิทธิ รวมถึงพัฒนาระบบกลไกในการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคม ให้เกิดประสิทธิภาพและเป็นธรรม รวมทั้งเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศใน ระดับสากล (กรมกิจการเด็กและเยาวชน, 2558)

2.3 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีบุคลิกภาพ

ทฤษฎีที่อธิบายเกี่ยวกับบุคลิกภาพของมนุษย์มีหลายทฤษฎีด้วยกัน เช่น ทฤษฎีบุคลิกภาพแบบจิตวิเคราะห์(Pschoanalytic Theory) ของซิกมันด์ฟรอยด์(Sigmund Freud)ที่อธิบายเกี่ยวกับโครงสร้างบุคลิกภาพ, ทฤษฎีเกี่ยวกับพัฒนาการชีวิต(Psychosocial Development) ของอีริกสัน(Erik Erikson) ที่เน้นถึงลักษณะพัฒนาการแต่ละช่วงวัยที่ได้รับอิทธิพลต่อสังคม เป็นต้น ในงานวิจัยนี้จะขอกล่าวถึงทฤษฎีอุปนิสัยของบุคลิกภาพ(Trait Theory of Personality)เป็นหลักเพื่ออธิบายลักษณะอุปนิสัยและการผสมผสานอารมณ์ที่มีผลต่อบุคลิกภาพของบุคคล

ทฤษฎีอุปนิสัยของบุคลิกภาพ(Trait Theory of Personality) ระบุถึงลักษณะเฉพาะของบุคคลที่มีการผสมผสานอารมณ์ต่างๆเข้าด้วยกัน นอกจากนี้ยังสามารถพิจารณาเกี่ยวกับลักษณะบุคลิกที่มั่นคง(Stable Characteristic) ที่ส่งผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่เป็นลักษณะเฉพาะของตนแตกต่างออกไปกับทฤษฎีบุคลิกภาพอื่นๆ เช่น ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ หรือทฤษฎีมานุษยวิทยา (Psychoanalytic or Humanistic Theory) ที่วิธีการศึกษาอุปนิสัยเน้นไปที่ความแตกต่างระหว่างบุคคล การประสมและการปฏิสัมพันธ์กันของลักษณะต่างๆเพื่อก่อรูปบุคลิกอันเป็นลักษณะสำคัญของแต่ละบุคคล แต่ทฤษฎีอุปนิสัยของบุคลิกภาพเน้นการระบุ หรือจำแนก และตรวจวัดบุคลิกลักษณะเฉพาะบุคคล ซึ่งทฤษฎีนี้มีนักจิตวิทยาได้ทำการศึกษาค้นคว้าไว้หลายท่าน ดังต่อไปนี้

1) ทฤษฎีอุปนิสัยของกอร์ดอน ออลพอร์ต (Gordon Allport's Trait Theory)

กอร์ดอน วิลลาร์ด ออลพอร์ต (Gordon Willard Allport) นักจิตวิทยา ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับอุปนิสัยในปี ค.ศ.1936 และได้แบ่งประเภทของอุปนิสัยออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- อุปนิสัยเด่น(Cardinal or Eminent Traits) เป็นอุปนิสัยที่มีความโดดเด่นในมนุษย์ทุกคน บางครั้งยังเป็นตัวบ่งชี้ว่าบุคคลจะเป็นที่รู้จักกันภายใต้อุปนิสัยเหล่านั้น มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเกือบทุกด้านของบุคคลเป็นลักษณะที่แสดงออกชัดเจน ไม่สามารถปิดบังซ่อนเร้นได้ เป็นอุปนิสัยที่กำหนดอารมณ์ ความรู้สึก แต่เชื่อว่าจะค้นหาจากบุคคลได้ง่ายๆ

- อุปนิสัยร่วม(Central Trait) เป็นลักษณะทั่วๆไปที่ก่อตัวเป็นบุคลิกภาพแต่จะไม่ใช่ลักษณะเด่น หากแต่เป็นลักษณะหลักของบุคคลที่จะใช้อธิบายบุคคลใดบุคคลหนึ่ง สังเกตได้ง่าย จะแสดงออกมาเพียงเล็กน้อยเท่านั้นแต่เป็นคุณลักษณะสำคัญในการควบคุมพฤติกรรมของบุคคลได้แก่ ความฉลาดหลักแหลม, ความซื่อสัตย์สุจริต, ความประหม่าใจหาย และความวิตกกังวล เป็นต้น

- อุปนิสัยทุติยหรืออุปนิสัยเชิงทัศนคติ (Secondary Trait) เป็นอุปนิสัยที่บางครั้งสัมพันธ์กับทัศนคติหรือความชอบ ความพึงพอใจผลักดันให้บุคคลมีการแสดงออก เช่น ความวิตกกังวลในการพูดคุยกับบางคนหรือบางกลุ่ม และการมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็จะมีการแสดงออกทางความคิดเห็นที่ดีต่อสิ่งนั้น บางครั้งเรียกอุปนิสัยเชิงเจตคติ (Attitudinal Trait)

2) แบบสอบถามปัจจัยบุคลิกภาพสิบหกประการของคัตเทลล์ (Cattell's Sixteen Personality Factor Questionnaire)

เรย์มอนด์ บอร์นาร์ด คัตเทลล์ (Raymond Bernard Cattell) สร้างทฤษฎีในการทดสอบบุคลิกภาพโดยลดจำนวนรายการบุคลิกภาพเป็น 171 รายการ และจัดกลุ่มตัวอย่างบุคคลอย่างหยาบให้เข้ากับรายการบุคลิกภาพนั้น จากนั้นใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) เพื่อระบุนัยความสัมพันธ์อันใกล้ชิดของบุคลิกภาพ ได้ลดลักษณะบุคลิกภาพหลักๆ เป็น 16 ลักษณะ โดยคัตเทลล์เชื่อว่าเป็นฐานแสดงลักษณะบุคลิกภาพของมนุษย์ทั้งหมดและสร้างเครื่องมือสำหรับประเมินบุคลิกภาพที่เป็นที่นิยม เรียกว่า แบบสอบถามปัจจัยบุคลิกภาพ 16 ประการ (16PF : Sixteen Personality factor Questionnaire)

3) มิติบุคลิกภาพทั้งสามของไอแซงก์ (Eysenck's Three Dimensions of Personality)

ฮานส์ เจอร์เกน ไอแซงก์ (Hans Jurgen Eysenck) นักจิตวิทยาชาวอังกฤษ ศึกษาปฏิกริยาของอารมณ์ตามธรรมชาติของมนุษย์ ได้รวบรวมลักษณะพฤติกรรมของบุคคลจากการตอบสนองเชิงพฤติกรรม สร้างทฤษฎีบุคลิกภาพโดยพิจารณาเป็นมิติโดยขยายผลการศึกษาของจุงเพิ่มมิติของอารมณ์เข้ามาด้วยแบ่งชนิดของบุคลิกภาพอย่างกว้างๆ เป็น 4 มิติ คือ

- บุคลิกภาพประเภทแสดงออก – อารมณ์ไม่มั่นคง (Extroversion-Neuroticism) เป็นบุคคลที่มีบุคลิกชอบเข้าสังคม ชอบเข้าร่วมกิจกรรม สนุกสนานร่าเริงแต่มีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ได้ง่าย ใจระแวง กระวนกระวาย ก้าวร้าว เปลี่ยนแปลงบ่อย

- บุคลิกภาพประเภทแสดงออก – อารมณ์มั่นคง (Extroversion-Stability) เป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพเป็นผู้นำ ช่างพูด ว่องไวรวดเร็ว ชอบคบหาสมาคมกับผู้อื่น มีอารมณ์แจ่มใส

- บุคลิกภาพประเภทเก็บตัว – อารมณ์ไม่มั่นคง (Introversion-Neuroticism) เป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพไม่ชอบแสดงออก เข้มงวดกับกฎระเบียบ ไม่ชอบคบหาสมาคม ค่อนข้างเงิบ มีความระมัดระวัง กระด้าง หงุดหงิดง่าย มักมองโลกในแง่ร้าย เจ้าอารมณ์ วิตกกังวลง่าย

- บุคลิกภาพประเภทเก็บตัว – อารมณ์มั่นคง (Introversion-Stability) เป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพชอบคิดมากกว่าทำ มักคิดในสิ่งที่เป็นไปได้ ช่างไตร่ตรอง รักสงบ อารมณ์เยือกเย็น สุขุม ไม่ชอบการแสดงออก เนื้อหา

จากการรวบรวมข้อมูลของไอแซกก็ได้พัฒนาแบบจำลองแสดงบุคลิกภาพของบุคคล (Model of Personality) ขึ้นมาตามหลักการทั่วไป 3 ประการ คือ

1) ความสนใจอย่างยิ่งต่อประสบการณ์ภายในของตนเอง / ความสนใจอย่างยิ่งต่อบุคคลหรือสิ่งแวดล้อม (Introversion/Extroversion) บุคคลที่มีลักษณะสนใจภายในตัวเองสูงมาก ๆ จะเป็นคนเงียบขรึมและเก็บเนื้อเก็บตัว ขณะที่บุคคลที่มุ่งสนใจสภาพแวดล้อมภายนอกสูงนั้นจะชอบเข้าสังคมและเข้ากับผู้อื่นได้ง่าย

2) ความเอนเอียงของอารมณ์ / ความมั่นคงของอารมณ์ (Neuroticism/Emotional Stability) แนวโน้มในการแสดงออกทางอารมณ์ของบุคคล โดยบุคคลที่มีความเอนเอียงของอารมณ์ จะเป็นบุคคลที่กตัญญู อารมณ์เสีย หรืออารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย ส่วนบุคคลที่มีความมั่นคงทางอารมณ์จะสามารถควบคุมอารมณ์ให้มั่นคงได้

3) ภาวะโรคจิต (Psychoticism) บุคคลเหล่านี้จะต่อต้านสังคม เป็นปรปักษ์กับทุกสิ่ง และอารมณ์แปรปรวนตลอดเวลา

4) ทฤษฎีบุคลิกภาพตามปัจจัยห้าประการ (The Five-Factor Theory of Personality)

นักวิจัยด้านลักษณะบุคลิกภาพได้นำเสนอ ห้ามิติพื้นฐานสำหรับอธิบายลักษณะบุคลิกภาพ (Big Five Dimensions of Personality) ซึ่งเป็นลำดับเหตุการณ์ที่มีการนำมาอธิบายอย่างต่อเนื่องกันมา เริ่มต้นด้วยงานวิจัยของฟิสก์ (D. W. Fiske, 1949) และต่อมาก็ได้นำมาขยายความโดยนักวิจัยคนอื่นๆ ได้แก่ นอร์แมน (Norman, 1967) สมิธ (Smith, 1967) โกลด์เบิร์ก (Goldberg, 1981) และแมคแคร็กกับคอสต้า (McCrae & Costa, 1987) แบบจำลองลักษณะบุคลิกภาพห้าแบบ ได้นำเสนอลักษณะหลัก 5 แบบที่ปฏิสัมพันธ์กับรูปแบบของลักษณะบุคลิกภาพของมนุษย์ ดังนี้

➤ การเข้าสังคม (Extraversion, Sometimes Called Surgency) เป็นลักษณะกว้างๆ ของคนที่ชอบพูดมาก ทรงพลัง และก้าวร้าว บุคคลที่มีอุปนิสัยแบบนี้มักจะมีอะไรตื่นเต้นตลอดเวลา (Excitability) ชอบเข้าสังคม (Sociability) ชอบพูด (Talkativeness) และชอบแสดงออกทางอารมณ์ (Emotional Expressiveness)

➤ ความเป็นมิตร หรือ ยอมรับกันและกัน (Agreeableness) ลักษณะบุคลิกภาพแบบนี้จะเป็นคนที่มีความไวต่อเชื่อใจ (Trust) มีหลักปฏิบัติที่เห็นแก่ผู้อื่นอยู่เสมอ (Altruism) มีความกรุณา (Kindness) มีความเมตตา (Affection) และมีพฤติกรรมชอบสังคม (Prosocial Behaviors)

➤ ความรู้สึกลึกซึ้งชอบซำดี (Conscientiousness) ลักษณะพื้นฐานของบุคคลที่จัดอยู่ในมิตินี้ คือ เป็นผู้ที่มีระดับการคิดไตร่ตรองสูง (Thoughtfulness) เป็นคนที่มีลักษณะเจ้ากี้เจ้าการรอบคอบ และเจ้าแผนการ มีการควบคุมสิ่งกระตุ้นดี (Good Impulse Control) และมีพฤติกรรมที่มุ่ง

สู่เป้าหมายเป็นสำคัญ (Goal-Directed Behaviors) บุคคลที่มีความรู้สึกริดชอบชั่วดีนี้มักจะถูกจัดการและเตรียมจิตใจในรายละเอียดต่างๆ มาเป็นอย่างดี

➤ ความเอนเอียงของอารมณ์ (Neuroticism / Emotional Stability) บุคคลที่มีอุปนิสัยแบบนี้จะเป็นผู้มีอารมณ์ไม่มั่นคง (Emotional Instability) มีความกังวลอยู่เสมอ (Anxiety) มีอารมณ์ขุ่นหมองเสมอ (Moodiness) ขุนเนียงง่าย (Irritability) และซึมเศร้า (Sadness)

➤ ความจริงใจตรงไปตรงมา (Openness to Experience/ Intellect) เป็นลักษณะของคน ที่สามารถให้ความสนใจต่อโลกกว้าง และสามารถมองทะลุ/เข้าใจอะไรได้ง่ายๆ เป็นคนมีจินตนาการและมองเห็นสิ่งที่สนใจ (Imagination and Insight) และมีความสนใจหลากหลาย (Broad Range of Interests) (พัฒนา ราชวงศ์, 2553)

จากข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าบุคลิกภาพของมนุษย์มีความซับซ้อนหลากหลาย ขึ้นอยู่กับประสบการณ์การรับรู้ ภูมิหลัง และอารมณ์ของแต่ละบุคคลที่จะแสดงออกในรูปแบบของพฤติกรรมต่อบุคคลอื่นที่มีปฏิสัมพันธ์กันในสังคม แต่ละบุคคลอาจมีการแสดงออกของบุคลิกภาพที่หลากหลายในสถานการณ์เดียวกัน ดังนั้นบุคลิกภาพที่หลากหลายนี้อาจเป็นแรงจูงใจหรือแรงเสริมที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจของเยาวชนที่มีความเปราะบางทางอารมณ์ได้

ทฤษฎีทางอาชญวิทยา

ลำดับที่	ชื่อทฤษฎี	นักอาชญวิทยาผู้คิดค้น	เนื้อหา
11.	ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory)	ทราวิส เฮอร์สกี (Travis Hirschi)	เชื่อว่าพฤติกรรมทางอาชญากรรมเกิดจากพันธะของบุคคลที่มีต่อสถาบันทางสังคมได้อ่อนแอหรือถูกทำลาย ซึ่งองค์ประกอบของพันธะทางสังคมมีด้วยกัน 4 ประการ คือ 1. ความผูกพัน (Attachment) คือการที่บุคคลมีความผูกพัน รักใคร่ กับบุคคลอื่น เป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่ทำให้บุคคลยอมรับค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคม 2. ข้อผูกมัด (Commitment) คือ การที่บุคคลถูกผูกมัดกับการดำเนินชีวิตตามทำนองคลองธรรมของสังคม ซึ่งส่งผลให้ไม่ยอมทำผิดกฎหมายเนื่องจากจะเป็นการเสี่ยงต่อการสูญเสียความสำเร็จในชีวิต 3. การเข้าร่วม (Involvement) คือ การที่บุคคลได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของสังคมเป็นเหตุให้ถูกจำกัดเวลาที่จะไปประกอบอาชญากรรม

ลำดับที่	ชื่อทฤษฎี	นักอาชีวศึกษาผู้คิดค้น	เนื้อหา
11.	ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory)(ต่อ)	ทราวิส เฮอร์สกี (Travis Hirschi)	<p>4. ความเชื่อ(Belief) คือ ระดับความเชื่อที่บุคคลมีต่อค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคม หากมีระดับความเชื่อในสังคมสูงก็จะมีแนวโน้มที่จะไม่กระทำผิดกฎระเบียบของสังคม(ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2552: 57-61)</p> <p>9.ไม่สามารถอธิบายพฤติกรรมอาชญากรด้วยค่านิยมและความเชื่อทั่วไปได้ เนื่องจากคนที่มิได้เป็นอาชญากรก็มีค่านิยมและความเชื่อทั่วไปเช่นกัน เช่น ความเชื่อเรื่องการเมืองที่มั่นคง,การมีฐานะ ตำแหน่ง เป็นต้น (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2552 :107-112)</p>
22.	ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน(Differential-Association)	เอ็ดวิน เอช ซัทเธอร์แลนด์ (Edwin H. Sutherland)	<p>มีหลักการสำคัญ 9 ประการ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. พฤติกรรมอาชญากรเกิดจากการเรียนรู้ 2. การเรียนรู้เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยผ่านกระบวนการติดต่อสื่อสาร 3. การเรียนรู้เกิดขึ้นภายในกลุ่มบุคคล ซัทเธอร์แลนด์เชื่อว่าการเรียนรู้จากบุคคลในครอบครัว หรือบุคคลใกล้ชิดมีอิทธิพลมาก 4. การเรียนรู้หมายถึงรวมถึงเทคนิค วิธีการ แรงจูงใจในการกระทำผิด และทัศนคติในการกระทำผิดด้วย 5. การเรียนรู้เกี่ยวกับแรงจูงใจในการกระทำผิดจะเกิดจากค่านิยมความเชื่อในการละเมิดและไม่ละเมิดกฎหมายที่ซึมซับไว้ในจิตใจ 6. เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกิดจากการซึมซับค่านิยมและความเชื่อในการละเมิดกฎหมายในใจ มากกว่าการไม่ละเมิดกฎหมาย 7. การคบหาสมาคมจะเปลี่ยนไปตามระยะเวลา ความถี่ ช่วงอายุ และความเข้มข้นของการกระทำผิด 8. กระบวนการในการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากร และต่อต้านพฤติกรรมอาชญากรสามารถเรียนรู้ได้จากกลไกทุกด้าน ไม่จำกัดเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง 9.

ลำดับที่	ชื่อทฤษฎี	นักอาชญาวิทยาผู้คิดค้น	เนื้อหา
22.	ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน(Differential-Association) (ต่อ)	เอ็ดวิน เอช ซัทเธอร์แลนด์ (Edwin H. Sutherland)	10. ไม่สามารถอธิบายพฤติกรรมอาชญากรด้วยค่านิยมและความเชื่อทั่วไปได้ เนื่องจากคนที่มิได้เป็นอาชญากรก็มีค่านิยมและความเชื่อทั่วไปเช่นกัน เช่น ความเชื่อเรื่องการมีชีวิตที่มั่นคง ,การมีฐานะ ตำแหน่ง เป็นต้น (ชาลคณิศร กฤตยา สุริยะมณี, 2552 :107-112)
33.	ทฤษฎีบุคลิกภาพทางอาชญาวิทยา (Personality Theory)		เป็นทฤษฎีที่จัดอยู่ในทฤษฎีอาชญากรรมแนวจิตวิทยา (Psychological Theories of Crimes) มุ่งเน้นไปที่บุคลิกภาพของบุคคลว่าเป็นสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมอาชญากรรม มีสมมติฐานว่า “อาชญากรมีบุคลิกภาพที่ผิดปกติแตกต่างจากบุคคลธรรมดา ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากพันธุกรรมก็ได้” และได้อธิบายว่าพฤติกรรมอาชญากรรมเป็นการแสดงออกของบุคลิกภาพที่แตกต่างจากบุคคลปกติ เช่น การขาดความสามารถในการระงับอารมณ์ ความก้าวร้าว การชอบหาเรื่องใส่ตัวเอง หรือการไม่ยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคม เป็นต้น โดยกล่าวว่าอาชญากรเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพต่อต้านสังคม (Antisocial) หรือมีจิตผั่นผวน (Psychopath or Sociopath) ซึ่งอาชญากรประเภทนี้จะแตกต่างจากอาชญากรทั่วไปตรงที่ประกอบอาชญากรรมโดยไม่มีจุดมุ่งหมาย และไม่มีความเสียใจหรือละอายใจกับการกระทำผิดดังกล่าว ทฤษฎีนี้จึงเป็นทฤษฎีที่ศึกษาสาเหตุและหาทางแก้ไขบุคลิกภาพของบุคคลที่นำไปสู่พฤติกรรมอาชญากรรม (พรชัย ชันดี, และคณะ, 2543: 65-67)

จากทฤษฎีทางอาชญาวิทยาดังที่กล่าวไว้เบื้องต้นจะเห็นได้ว่าความผูกพันทางสังคม ทั้งจากครอบครัว เพื่อน ครูอาจารย์ และการเรียนรู้พฤติกรรมต่างๆของเยาวชนในสังคมยุคปัจจุบันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของเยาวชนเป็นอย่างมาก เพราะหากครอบครัวให้ความสำคัญและใส่ใจดูแลเยาวชน สร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัว จำกัดเวลาในการใช้สื่อออนไลน์จะช่วยให้

เยาวชนลดการใช้อินเทอร์เน็ตใช้เวลาว่างกับคนในครอบครัวโดยไม่ต้องใช้อินเทอร์เน็ตในการหาความบันเทิงมากเกินไป จะช่วยลดความเสี่ยงในการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชน

2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชนในปัจจุบันเป็นพฤติกรรมที่ได้รับความสนใจต่อการศึกษาวิจัยอย่างแพร่หลายของนักวิชาการสาขาวิชาต่างๆทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ ผู้วิจัยจึงได้ทำการรวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อนำมาวิเคราะห์ถึงสาเหตุ ปัจจัยสนับสนุน และผลกระทบของพฤติกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อตัวบุคคลให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนในการกระทำผิดต่อไปได้

1) Chien Chou ,Ming-Chun Hsiao (2000) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ “การติดอินเทอร์เน็ต,การใช้,ความพึงพอใจและประสบการณ์ที่ได้รับ :กรณีศึกษาจากนักศึกษาวิทยาลัยในไต้หวัน” : การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาวิทยาลัยไต้หวัน จำแนกกลุ่มที่มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ต และกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ต และเปรียบเทียบผลกระทบของอินเทอร์เน็ตต่อกิจวัตรประจำวันของกลุ่มที่ติดอินเทอร์เน็ตกับกลุ่มที่ไม่ติดอินเทอร์เน็ต ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการวิจัยค้นคว้าภายใต้ 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีการใช้และความพึงพอใจ และทฤษฎีการสื่อสารมวลชน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 910 คน จากการสำรวจในมหาวิทยาลัย และวิทยาลัย 12 แห่งในไต้หวัน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามและแบ่งเป็น 5 ส่วน ส่วนที่ 1 ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบสอบถาม “พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการติดอินเทอร์เน็ต (IRABI)” ของแบรนเนอร์ โดยปรับปรุงรูปแบบคำถามเป็นแบบจัดลำดับทัศนคติแบ่งคำตอบเป็น 5 ระดับจำนวน 40 ข้อให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมเครือข่ายของประชากรไต้หวัน ส่วนที่ 2 ของแบบสอบถามปรับปรุงรูปแบบคำถามเพื่อคัดกรองพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของ ยัง(Young’s DQ) โดยเป็นคำถามปลายปิดจำนวน 8 ข้อ ให้ตอบ “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจและระดับความพึงพอใจ 12 ข้อ ส่วนที่ 4 ของแบบสอบถามเป็นคำถามเกี่ยวกับ “ประสบการณ์ความพึงพอใจในการใช้อินเทอร์เน็ต” (PEIU-II) โดยพัฒนารูปแบบมาจากแนวคิดความพึงพอใจในการสื่อสารของ สตีเฟนสัน ในส่วนที่ 5 เป็นคำถามอิทธิพลของอินเทอร์เน็ตที่มีผลต่อชีวิตประจำวัน เช่น การศึกษา ,กิจวัตรประจำวัน , ความสัมพันธ์กับเพื่อน ,ความสัมพันธ์กับครอบครัว และความสัมพันธ์กับครู/อาจารย์ โดยกลุ่มประชากรตัวอย่าง 910 คน แบ่ง เป็นชาย 546 คน (ร้อยละ 60) หญิง 364 คน (ร้อยละ 40) มีอายุระหว่าง 20-25 ปี นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ปัจจัยของพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาไต้หวันมากที่สุด คือ ประสบการณ์ความพึงพอใจที่จะเป็นบุคคลนิรนาม

คือการไม่มีตัวตน ไม่มีคนรู้จัก และสามารถแฝงตัวได้ และมีค่าเฉลี่ยของชั่วโมงการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ที่ 5-10 ชม./สัปดาห์ โดยใช่กับการสนทนาในรูปแบบการแชทมากที่สุดคือ 7.22 ชม. ส่วนผลกระทบในการใช้จะส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับเพื่อน/เพื่อนร่วมชั้นเรียนมากที่สุดที่ระดับคะแนน 5.58 และเมื่อทำการวิเคราะห์สหสัมพันธ์และค่าคะแนนตามแบบสอบถามของ Young พบว่าตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและแสดงให้เห็นว่าผู้ที่ติดอินเทอร์เน็ตจะใช้เวลา 20-25 ชม./สัปดาห์ ในการใช้ แต่กลุ่มที่ไม่ติดจะใช้เวลาเพียง 5-10 ชม./สัปดาห์ และในกลุ่มที่ติดจะมีคะแนนการใช้จาก PIEU-II สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ติดอย่างมีนัยสำคัญ โดยในส่วนของผลกระทบต่อการเรียนและการดำเนินชีวิตกลุ่มที่ติดจะมากกว่ากลุ่มที่ไม่ติด แต่ส่วนของความสัมพันธ์กับเพื่อน, ผู้ปกครองและอาจารย์กลับมีความสัมพันธ์ไปในทางบวกเหมือนกันทั้งสองกลุ่ม, การวิเคราะห์เชิงถดถอยของการติดอินเทอร์เน็ต กำหนดตัวแปรอิสระเป็น เพศ, ชั่วโมงการใช้งานโปรแกรม BBSs, ชั่วโมงการเข้าเว็บไซต์, ชั่วโมงการใช้อีเมล, ชั่วโมงการเล่นเกม, คะแนนความพึงพอใจและคะแนนจาก PIEU-II และตัวแปรตามเป็น คะแนนของ C-IRABI-TT ผลจากการวิจัยยังชี้ให้เห็นว่าผู้ที่ติดอินเทอร์เน็ตใช้เวลาในการใช้บริการมากกว่าคนที่ไม่ติดถึง 3 เท่า ซึ่งพบว่าการใช้โปรแกรม BBSs ได้รับความนิยมอย่างมากตามด้วยการเข้าเว็บไซต์และเช็คอีเมล จากทฤษฎีการใช้และความพึงพอใจและทฤษฎีการสื่อสาร เราวิเคราะห์ว่านักศึกษามีความต้องการในการใช้อินเทอร์เน็ตที่หลากหลาย เช่นในเรื่องเรียน เรื่องการทำงาน เรื่องทางสังคม เป็นต้น ซึ่งความต้องการที่หลากหลายนี้จะนำไปสู่ระดับการเปิดรับบริการต่าง ๆ บนอินเทอร์เน็ตและความพึงพอใจที่ต่างกันไปด้วย โดยสรุป งานวิจัยชิ้นนี้จะเน้นไปที่การศึกษาการติดอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาและเก็บข้อมูลจากการตอบคำถามและแบบสอบถาม ถึงแม้ว่าอินเทอร์เน็ตจะมีข้อดีต่อนักศึกษาเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็มีความเสี่ยงที่จะทำให้เกิดการติดอินเทอร์เน็ตได้ ซึ่งอัตราการใช้อินเทอร์เน็ตของคนทั่วไปและนักศึกษานั้นได้เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด ประเด็นเรื่องการติดอินเทอร์เน็ตก็ยังเพิ่มความสำคัญและความชัดเจนมากขึ้นทุกวัน

2) พรทิพย์ รุ่มนุ่ม (2550) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ “ปัจจัยส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2” : การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐมเขต 2 1). เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐมเขต 2 เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยเกื้อหนุน 3). เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุนกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐมเขต 2 4). เพื่อศึกษา

ปัจจัยสนับสนุนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐมเขต 2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐมเขต 2 ช่วงชั้นที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 396 คน การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for window สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติบรรยายพื้นฐาน และสถิติอ้างอิง ได้แก่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Oneway ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างในเชิงสถิติเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparison) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Schffe's Method) การหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน โพรดักต์ โมเมนต์ (Pearson's Product-moment correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลำดับขั้น (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า 1). พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐมเขต 2 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การใช้เวลาบนอินเทอร์เน็ตมากกว่าที่ตั้งใจ การใช้งานอินเทอร์เน็ตบ่อยครั้ง การหยุดใช้อินเทอร์เน็ตไม่ได้ การขาดสัมพันธภาพกับคนรอบข้าง การมีอาการหงุดหงิดเมื่อไม่ได้ใช้อินเทอร์เน็ตออนไลน์ มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2). พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐมเขต 2 เมื่อจำแนกตาม เพศ ระดับชั้น สภาพครอบครัว และอาชีพไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อจำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยเกื้อหนุนเมื่อจำแนกตามการใช้บริการอินเทอร์เน็ต การศึกษาอบรมเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อจำแนกตามการใช้บริการคอมพิวเตอร์ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3). พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐมเขต 2 มีความสัมพันธ์กับปัจจัยสนับสนุนในด้านการรับรู้ และสภาพแวดล้อมทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านสัมพันธภาพในครอบครัว และการบริหารเวลาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต 4). ปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมสามารถทำนาย พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐมเขต 2 ได้ร้อยละ 35.0 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการรับรู้เป็นตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการเป็นลำดับที่ 2 มีประสิทธิภาพในการทำนายพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษานครปฐมเขต 2 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 2.2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสภาพแวดล้อมทางสังคมและการรับรู้ มีประสิทธิภาพในการทำนายร่วมกันต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตร้อยละ 37.2 งานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้สรุปการพัฒนากรอบโมเดลจากการวิจัย เพื่ออธิบายพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาความสัมพันธ์ในครอบครัว การให้ความรู้เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต การจัดระเบียบการบริการอินเทอร์เน็ต การพัฒนาบทบาทของสื่อมวลชน

3) ภาณุวัฒน์ กองราช (2554) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ “พฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นในประเทศไทย :กรณีศึกษา Facebook” : การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาถึงลักษณะพฤติกรรมของวัยรุ่นรูปแบบการใช้บริการและศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของลักษณะทางประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ(Survey Research) ทำการสำรวจเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นในประเทศไทยที่ใช้บริการFacebook (www.facebook.com) ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม(Questionnaire) ในการเก็บแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ การใช้แบบสอบถามแบบกระดาษ(Paper-based survey) และการเก็บแบบสอบถามผ่านทางอินเทอร์เน็ต(Online survey) สุ่มตัวอย่างเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 13-24 ปี โดยใช้แบบสอบถามที่ได้รับกลับมาทั้งสิ้น 400 แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ในการศึกษาคั้งนี้เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุระหว่าง 19-21 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีอัตราการใช้บริการ 1-5 ครั้งต่อสัปดาห์ ในแต่ละครั้งใช้เวลา 1-3 ชั่วโมงต่อครั้ง มีประสบการณ์ใช้บริการน้อยกว่า 1 ปี ส่วนใหญ่เคยใช้บริการหรือกิจกรรมต่างๆที่มีในFacebook ซึ่งประกอบไปด้วย การโต้ตอบบนกระดานสนทนา การเข้าร่วมกลุ่มต่างๆ การเล่นเกม การตอบคำถาม(Quiz) การแบ่งปันรูปภาพ การแบ่งปันวิดีโอ การค้นหาเพื่อนเก่า การส่งข้อความ การร่วมแสดงความคิดเห็น การชอบ(Like) และจากการพิสูจน์สมมติฐานการวิจัยพบว่าพฤติกรรมการหลงใหลจนติดปกติ(System Addiction) และการติดการใช้งาน(System Stickiness) เป็นผลมาจากการรับรู้ความเพลิดเพลิน(Perceived enjoyment) และอิทธิพลทางสังคม(Social Influence) สามารถอธิบายได้ว่า การที่กลุ่มวัยรุ่นมีความเพลิดเพลินในการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์จนทำให้เกิดความรู้สึกชื่นชอบและสนุกสนาน รวมถึงการกระทำกระแสนิยมจึงทำให้อัตราในการใช้เพิ่มขึ้นจนเกิดเป็นการติดการใช้งาน และอาจทำให้เกิดความรู้สึกกังวลหรือหมกมุ่นว่าต้องเข้าไปใช้งานอีกจนเกิดเป็นความหลงใหลติดปกติ

4) ไชยรัตน์ บุตรพรหม (2545) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร” การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตและระดับการติดอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร, ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต กลุ่มตัวอย่างได้แก่วัยรุ่นที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ และห้องคอมพิวเตอร์ในสถานศึกษาของรัฐและเอกชนทั่วเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 300 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านจิตเวชศาสตร์และนิเทศศาสตร์จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ผลการศึกษาพบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับต่ำ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่า จำนวนวัยรุ่นที่ถูกวินิจฉัยว่ามีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตภายใต้หลักการของ DSM-IV มีจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 การทดสอบค่าไคสแควร์พบว่า เพศ, รายได้ต่อเดือน, รายได้รวมของครอบครัว และบุคลิกภาพด้านพฤติกรรม ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต แต่ระดับการศึกษา, สถานภาพสมรสของบิดามารดา, ความสัมพันธ์ในครอบครัว และบุคลิกภาพด้านอารมณ์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตมากที่สุด คือ บุคลิกภาพด้านอารมณ์ ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตน้อยที่สุด คือ รายได้ต่อเดือน และตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต ได้ชัดเจนมากที่สุด ได้แก่ บุคลิกภาพด้านอารมณ์, ระดับการศึกษา และเพศ

5) รวีกรานต์ นันทเวช (2551) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร” การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1).ศึกษาระดับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร 2).ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร ที่มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ต จำนวน 416 คน โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยทางด้านสังคม ปัจจัยทางด้านบุคลิกภาพ และ ปัจจัยคุณลักษณะของสื่ออินเทอร์เน็ตกับพฤติกรรมการติด โดยใช้แบบสอบถาม 1 ชุด แบ่งเป็น 5 ตอนพบว่า 1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครมีระดับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตในระดับปานกลางและระดับสูงใกล้เคียงกัน 2. การวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ พบว่า ทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นปัจจัยคุณลักษณะของสื่ออินเทอร์เน็ตด้านมีอิสระในการเลือกข้อมูลข่าวสาร

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ต้องการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative Research) แบ่งวิธีการดำเนินการวิจัยเป็น 4 ขั้นตอน คือ

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือในการวิจัย
- 3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมายที่ศึกษาเป็นเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อายุตั้งแต่ 15-18 ปี ทั้งของรัฐบาลและเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวน 128 โรงเรียน วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบ 2 ขั้นตอน(Two-Stage Sampling) คือขั้นแรกสุ่มเลือกโรงเรียนแบบเจาะจง โรงเรียนตัวอย่างได้จำนวน 3 โรงเรียน มีรายชื่อดังต่อไปนี้ โรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์, โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย และโรงเรียนอานวยศิลป์ และขั้นที่สองสุ่มเลือกนักเรียนกลุ่มเป้าหมายในแต่ละโรงเรียน โดยในขั้นตอนที่สองใช้การสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random Sampling) ด้วยวิธีการการจับสลากคัดเลือก ซึ่ง ประชากรที่ได้ถือเป็นประชากรที่แน่นอน (Finite Population) มีจำนวนที่แน่นอนในแต่ละสถาบัน เด็กและเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ถือเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความเสมอเหมือนกันของสมาชิกประชากร (Homogeneity) เป็นตัวแทนของประชากรส่วนใหญ่ได้ เพื่อนำไปใช้สรุปอ้างอิง(Inference) ถึงประชากรส่วนใหญ่ โดยใช้สูตรร่วมกับการเปิดตารางคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวนที่ได้คือ 333 คน

จากสูตร Taro Yamane (Yamane, 1970 อ้างถึงใน บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2534:

51) ดังนี้

Copyright by Mahidol University

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

กำหนด n = จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

$7N$ = จำนวนประชากร

$7e$ = ความคลาดเคลื่อนจากการประมาณค่า

โดยกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ 0.05

จากการสอบถามจำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 3 โรงเรียนในปีการศึกษา 2559 ตั้งแต่เดือน กันยายน – พฤศจิกายน 2559 พบว่า มีจำนวนประชากรดังนี้

1. โรงเรียนอานวยศิลป์ มีประชากรมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 84 คน
2. โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์มีประชากรมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 1,400 คน
3. โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัยมีประชากรมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 1,000 คน

เมื่อนำจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมารวมกันจะได้จำนวน 2,484 คน นำกลุ่มประชากรมาเทียบเคียงสูตรและเปิดตารางเปรียบเทียบ ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้อิงการเปิดตารางเพื่อเทียบเคียงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการจึงได้จำนวน 333 คน ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น

3.2 เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามจากการเก็บรวบรวมข้อมูล การทบทวนวรรณกรรม แนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผสมผสานบูรณาการจากแบบทดสอบของศูนย์โรคติดอินเทอร์เน็ต (The Center for Internet Addiction) และคู่มือการวินิจฉัยและสถิติสำหรับความผิดปกติทางจิต(Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorder: DSM) จัดทำโดยสมาคมจิตเวชศาสตร์สหรัฐอเมริกา(American Psychiatric Association) แบบสอบถามการวิจัยเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close Ended Question) โดยผู้วิจัยกำหนดคำตอบให้ผู้ตอบเลือกตอบ การประเมินค่าแบบใช้ตัวเลข (Numerical Rating Scale) และแบบวัดทางเจตคติแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยสร้างให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ แบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลลักษณะทั่วไปของเด็กและเยาวชนเช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพครอบครัว รูปแบบคำถามเป็นแบบสอบถามปลายปิด

ตอนที่ 2 ข้อมูลสัมพันธภาพภายในครอบครัว และข้อมูลทางสังคมเช่น สัมพันธภาพภายในครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพแวดล้อม ความสัมพันธ์กับเพื่อน และความสัมพันธ์กับครู/อาจารย์ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน คือสัมพันธภาพในครอบครัว และสัมพันธภาพทางสังคม มีข้อคำถามรวมทั้งหมด 20 ข้อ ตอนละ 10 ข้อ เป็นแบบวัดทางเจตคติแบบลิเคอร์ท (Likert Scale) ให้เลือกตอบ แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ ไม่เคย, นานๆครั้ง, บ่อยครั้ง และ เป็นประจำ โดยผู้วิจัยกำหนดการให้คะแนนดังต่อไปนี้

ไม่เคย	ให้เท่ากับ	0	คะแนน
นานๆครั้ง	ให้เท่ากับ	1	คะแนน
บ่อยครั้ง	ให้เท่ากับ	2	คะแนน
เป็นประจำ	ให้เท่ากับ	3	คะแนน

เกณฑ์ในการประเมินสัมพันธภาพภายในครอบครัวและทางสังคม ประเมินจากความถี่ของพฤติกรรม ที่มีตั้งแต่ 0-3 โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ แล้วนำมาคำนวณหาระยะห่างช่วงชั้นของแต่ละระดับดังนี้

$$\frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{3 - 0}{3} = 1$$

จากการคำนวณสามารถกำหนดเกณฑ์ในการประเมินสัมพันธภาพภายในครอบครัวและทางสังคม ได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 0.0 – 1.00	แสดงถึงสัมพันธภาพไม่ดี
ค่าเฉลี่ย 1.01 – 2.00	แสดงถึงสัมพันธภาพปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 2.01 – 3.00	แสดงถึงสัมพันธภาพที่ดี

ตอนที่ 3 ข้อมูลบุคลิกภาพเพื่อประเมินลักษณะบุคลิกภาพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยให้เลือกตอบ จากการรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามทางบุคลิกภาพผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม MPI (Maudsley Personality Inventory) ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ได้พัฒนามาจากแบบสอบถาม EPI (Eysenck Personality Inventory) ของนักจิตวิทยาชาวอังกฤษชื่อ ฮานส์ เจอร์เกน ไอแซงก์ (Hans Jurgen Eysenck) ใช้ประเมินบุคลิกภาพที่แสดงออกใน 2 คุณลักษณะคือ Extraversion-Introversion

(E) และ Neuroticism-Stability (N) ซึ่งในฉบับภาษาไทยได้ถูกแปลและเรียบเรียงให้มีจำนวน 48 ข้อ โดยสมทรง สุวรรณ และคณะ ในแต่ละข้อมี 3 คำตอบให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ คือ ใช่, ไม่ใช่ และไม่แน่ใจ โดยผู้วิจัยได้กำหนดการให้คะแนนดังต่อไปนี้

ใช่ ให้เท่ากับ	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ ให้เท่ากับ	1	คะแนน
ไม่ใช่ ให้เท่ากับ	0	คะแนน

ผู้วิจัยยึดหลักเกณฑ์การแบ่งคะแนนตามหลัก MPI (Maudsley Personality Inventory) โดยแบ่งบุคลิกภาพเป็น 2 ด้าน

1. ด้านพฤติกรรม (Behavior) เป็นการรวมผลคะแนนจากแบบทดสอบข้อดังต่อไปนี้ 1,4,5,8,9,12,14,16,18,20,22,24,26,28,30,32,34,36,38,40,42,44,46 และ 48 เรียกว่ามาตราอี (Scale E) ซึ่งมีคะแนนรวมทั้งสิ้น 48 คะแนน แบ่งบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมออกดังนี้

- แบบแสดงออก(Extraversion) หมายถึงผู้ที่มีคะแนนระหว่าง 0-16 คะแนน
- แบบปานกลาง (Ambivert) หมายถึง ผู้ที่มีคะแนนระหว่าง 17-33 คะแนน
- แบบเก็บตัว (Introversion) หมายถึง ผู้ที่มีคะแนนระหว่าง 34-48 คะแนน

2. ด้านอารมณ์ (Emotion) เป็นการรวมผลคะแนนจากแบบทดสอบข้อดังต่อไปนี้ 2,3,6,7,10,11,13,15,17,19,21,23,25,27,29,31,33,35,37,39,41,43,45 และ 47 เรียกว่ามาตราเอ็น (Scale N) มีคะแนนรวมทั้งสิ้น 48 คะแนน แบ่งบุคลิกภาพด้านอารมณ์ออกได้ดังนี้

- แบบมั่นคง (Stability) หมายถึง ผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 0-16 คะแนน
- แบบปานกลาง (Ambivert) หมายถึง ผู้ที่มีคะแนนระหว่าง 17-33 คะแนน
- แบบอ่อนไหว (Neuroticism) หมายถึง ผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 34-48 คะแนน

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเพื่อประเมินพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลโดยนำเอาหลักการของแบบประเมินพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของย้ง (Yong's DQ) มาใช้ซึ่งพัฒนามาจากแบบทดสอบพฤติกรรมติดการพนันจากคู่มือการวินิจฉัยและสถิติสำหรับความผิดปกติทางจิต(Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorder: DSM) จัดทำโดยสมาคมจิตเวชศาสตร์สหรัฐอเมริกา (American Psychiatric Association) ประกอบด้วยคำถามจำนวน 8 ข้อ ให้เลือกตอบว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” ถ้าตอบว่า “ใช่” ในจำนวนมากกว่าหรือเท่ากับ 5 ข้อ ก็จะถูกวินิจฉัยว่ามีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ต

ตอนที่ 5 แบบสอบถามประเมินทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตโดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบจำนวน 20 ข้อ ประยุกต์จากแบบทดสอบ Internet Addiction Test ของ Kimberly S. Young (1998) ซึ่งได้รับการปรับปรุงโดย ไชยรัตน์ บุตรพรม มาตรวัดที่ใช้เป็นแบบวัดทางเจตคติแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เป็นประจำ, บ่อยครั้ง, บางครั้ง, นานๆครั้ง และ ไม่เคย ผู้วิจัยแบ่งการให้คะแนนดังต่อไปนี้

เป็นประจำ	ให้คะแนนเท่ากับ	5	คะแนน
บ่อยครั้ง	ให้คะแนนเท่ากับ	4	คะแนน
บางครั้ง	ให้คะแนนเท่ากับ	3	คะแนน
นานๆครั้ง	ให้คะแนนเท่ากับ	2	คะแนน
ไม่เคย	ให้คะแนนเท่ากับ	1	คะแนน

เกณฑ์ในการประเมินระดับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต ประเมินจากความถี่ของพฤติกรรมที่มีค่าตั้งแต่ 1-5 โดยแบ่งระดับในการติดอินเทอร์เน็ตเป็น 3 ระดับ นำมาคำนวณหาระยะห่างของช่วงชั้นได้ดังต่อไปนี้

$$\frac{\text{ที่สื่อ}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{3} = 1.33$$

จากการคำนวณเบื้องต้นสามารถกำหนดเกณฑ์ในการประเมินค่าของระดับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตได้ดังต่อไปนี้

- คะแนน 1 - 2.32 แสดงว่าพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับต่ำ
- คะแนน 2.33 – 3.66 แสดงว่าพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลาง
- คะแนน 3.67 – 5 แสดงว่าพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับสูง

นำแบบสอบถามที่ได้ทั้งหมดไปหาความตรงของแบบสอบถามโดยนำไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อให้ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา(Content Validity) เมื่อได้ความคิดเห็นที่เป็นเอกฉันท์พร้อมนำไปปรับปรุงแก้ไขรูปแบบที่เหมาะสมแล้วนำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรเป้าหมายจำนวน 40 คน เพื่อหาความเที่ยงของแบบสอบถาม

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ(Quantitative Research) เก็บข้อมูลโดยขอความร่วมมือจากสถาบันการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่เป็นแหล่งข้อมูลดังกล่าวไว้โดยมีหนังสือขออนุญาต จากคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ในการเก็บข้อมูลมีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มเลือกแบบง่าย(Simple Random Sampling) เมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามที่ต้องการ แจกวิธีการเก็บข้อมูลแก่กลุ่มตัวอย่าง ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามปลายปิดที่สร้างขึ้นจากการเก็บรวบรวมข้อมูล การทบทวนวรรณกรรม ทฤษฎี และการสืบค้นงานวิจัยนำมาสร้างและประยุกต์ใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach's Alpha) พัฒนาปรับปรุงคุณภาพในระดับที่ยอมรับได้ ผู้วิจัยกำหนดคำตอบให้ผู้ตอบเลือกตอบและให้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบเอง ทำการเก็บแบบสอบถามหลังกลุ่มตัวอย่างทำเสร็จทำเช่นเดียวกันในสถาบันการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาอื่นจนครบ 3 สถาบันที่กำหนดไว้ ใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 เดือน เมื่อได้ข้อมูลครบตามที่ต้องการแล้วนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ทางสถิติ โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS แล้วนำข้อมูลที่วิเคราะห์ได้มาสรุปและแปลผลเกี่ยวกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายว่ามีความสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้หรือไม่

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเชื่อมั่น(Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง คือ เยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อายุ 15-18 ปี ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่กำหนดไว้ 3 โรงเรียน จำนวน 90 ราย และนำแบบสอบถามดังกล่าวมาหาค่า Alpha-Coefficient โดยวิธีการของ Cronbach กำหนดค่านัยสำคัญที่ .05 พบว่า มาตรวัดสัมพันธภาพภายในครอบครัวและสัมพันธภาพทางสังคม มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาหรือมีค่าความเชื่อมั่น .615 ส่วนมาตรวัดบุคลิกภาพ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา .807 มาตรวัดพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา .699 และมาตรวัดระดับของการติดอินเทอร์เน็ต มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา .894 ซึ่งถือว่ามาตรวัดทั้ง 4 ส่วนมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย คือ

1. สถิติบรรยาย (Descriptive Statistics) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น โดยบรรยายและบอกลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยสนับสนุนของประชากรกลุ่มตัวอย่าง นำมาหาค่าเฉลี่ย แจกแจงความถี่ ร้อยละของแต่ละปัจจัย เพื่อใช้เปรียบเทียบการกระจายข้อมูลในรูปแบบตารางแจกแจงความถี่ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง
2. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ต วิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละของแต่ละปัจจัย นำมาเปรียบเทียบการกระจายข้อมูลในรูปแบบตารางเพื่อหาระดับการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. ใช้สถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยสนับสนุนที่มีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
4. การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทำนายปัจจัยที่มีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์และอภิปรายผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น โดยใช้สถิติบรรยาย (Descriptive Statistics) บรรยายและบอกลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยสนับสนุนของประชากรกลุ่มตัวอย่าง ค่าสถิติที่ใช้คือ การแจกแจงความถี่ (Frequency), ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean: \bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation :SD)

4.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของแต่ละปัจจัย โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ในการหาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยสนับสนุนที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

4.3 ผลการวิเคราะห์ทำนายปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

4.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล

จากการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี อายุเฉลี่ย 16.31 ปี โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 3 โรงเรียน จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 333 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 213 คน (ร้อยละ64) เป็นเพศชายจำนวน 120 คน (ร้อยละ36) ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 134 คน (ร้อยละ40.2) ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 131 คน (ร้อยละ39.3) และมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 68 คน (ร้อยละ 20.4) กลุ่มเยาวชนส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดา มารดา จำนวน 289 คน (ร้อยละ 86.8) รองลงมาคือ ลูก ป้า น้า อา จำนวน 45 คน (ร้อยละ13.5) ปู่ย่า/ตา ยาย จำนวน 36 คน (ร้อยละ10.8) และอื่นๆ เช่น พี่/น้อง จำนวน 25 คน (ร้อยละ7.5) ตามลำดับ ซึ่งผู้ปกครองของเยาวชนมักจะประกอบอาชีพ

ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 131 คน (ร้อยละ39.3) รองลงมาคือรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 83 คน(ร้อยละ25) อาชีพรับจ้างจำนวน 67 คน(ร้อยละ20.1) พนักงานบริษัทเอกชน 40 คน(ร้อยละ12) และอื่นๆนอกเหนือจากที่กล่าวมาจำนวนน้อยที่สุดคือ 12 คน(ร้อยละ3.6) จากการสอบถามข้อมูลลักษณะที่อยู่อาศัยของเยาวชนส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในบ้านพักตนเองจำนวน 171 คน(ร้อยละ51.4) ที่อยู่อาศัยเป็นบ้านเช่าจำนวน 70 คน(ร้อยละ21) อาศัยอยู่หอพักจำนวน 48 คน(ร้อยละ14.4) ที่พักอาศัยนอกเหนือจากที่ระบุจำนวน 44 คน(ร้อยละ13.2)

ในยุคที่โทรศัพท์มือถือและอินเทอร์เน็ตถือเป็นปัจจัยที่จำเป็นสำหรับมนุษย์ แหล่งที่เยาวชนมักจะเล่นอินเทอร์เน็ตคือ โทรศัพท์มือถือ/แท็บเล็ต มากที่สุดจำนวน 227 คน(ร้อยละ68.2) รองลงมาคือ คอมพิวเตอร์/คอมพิวเตอร์พกพาที่บ้าน จำนวน 95 คน(ร้อยละ28.5) รองลงมาคือ ร้านอินเทอร์เน็ตและคอมพิวเตอร์ที่โรงเรียน จำนวน 9 คน(ร้อยละ2.7) และ2 คน(ร้อยละ0.6) ตามลำดับ ส่วนประเภทการใช้งานอินเทอร์เน็ตมีการใช้งานเพื่อความบันเทิงเป็นส่วนใหญ่จำนวน 183 คน(ร้อยละ55) เพื่อการสื่อสารจำนวน 118 คน(ร้อยละ35.4) และเพื่อความบันเทิงจำนวน 31 คน(ร้อยละ9.3) นอกจากนี้ผลการสอบถามยังพบว่าเยาวชนส่วนใหญ่เคยใช้บริการอินเทอร์เน็ตในเว็บไซด์ที่ไม่เหมาะสมจำนวน 174 คน(ร้อยละ52.3) จำนวน 159 คน(ร้อยละ47.7)ไม่เคยใช้บริการอินเทอร์เน็ตในเว็บไซด์ที่ไม่เหมาะสม และเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่เยาวชนใช้บ่อยที่สุดคือ เฟซบุ๊ก จำนวน 269 คน(ร้อยละ80.8) รองลงมาคือไลน์ จำนวน 217(ร้อยละ65.2), อินสตราแกรมจำนวน 156 คน (ร้อยละ46.8), ทวิตเตอร์จำนวน 93 คน (ร้อยละ27.9) และเครือข่ายสังคมออนไลน์อื่น เช่น ยูทูบ และเกม จำนวน 33 คน (ร้อยละ9.9)ตามลำดับ จากข้อมูลเบื้องต้นสามารถนำมาแสดงในรูปแบบตารางได้ ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงการแจกแจงความถี่และจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล (N = 333)

ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1.เพศ		
ชาย	120	36
หญิง	213	64
2. อายุ (ปี)		
15	65	19.5
16	132	39.6
17	101	30.3
18	35	10.5
อายุเฉลี่ย 16.31 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.90 ปี		
3.ชั้นปี		
ม.4	134	40.2
ม.5	131	39.3
ม.6	68	20.4
4.อาชีพผู้ปกครอง		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	83	25
พนักงานบริษัทเอกชน	40	12
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	131	39.3
รับจ้าง	67	20.1
อื่นๆ (เช่น เจ้าหน้าที่มูลนิธิ, แพทย์ เป็นต้น)	12	3.6
5.ลักษณะที่อยู่อาศัย		
บ้านพักตนเอง	171	51.4
บ้านเช่า	70	21
หอพัก	48	14.4
อื่นๆ(เช่น แฟลต,คอนโด)	44	13.2

ตารางที่ 4.1 แสดงการแจกแจงความถี่และจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล (N=333) (ต่อ)

ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
6.แหล่งการใช้อินเทอร์เน็ต		
คอมพิวเตอร์/คอมพิวเตอร์พกพาที่บ้าน	95	28.5
โทรศัพท์มือถือ/แท็บเล็ต	227	68.2
คอมพิวเตอร์ที่โรงเรียน	2	0.6
ร้านอินเทอร์เน็ต	9	2.7
อื่นๆ	-	-
7.ประเภทการใช้งานอินเทอร์เน็ต		
เพื่อการศึกษา	31	9.3
เพื่อการสื่อสาร	118	35.4
เพื่อความบันเทิง	183	55
อื่นๆ(เช่น เล่นเกม)	1	0.3
8.การใช้งานเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม		
เคย	174	52.3
ไม่เคย	159	47.7

ตารางที่ 4.1 แสดงการแจกแจงความถี่และจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล (N=333) (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล ส่วนบุคคล	ใช่		ไม่ใช่	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
9.เครือข่ายสังคมออนไลน์				
ไลน์	217	65.2	116	34.8
เฟซบุ๊ก	269	80.8	64	19.2
ทวิตเตอร์	93	27.9	240	72.1
อินสตราแกรม	156	46.8	177	53.2
อื่นๆ (เช่น ยูทูบ)	33	9.9	300	90.1
ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล	อาศัย		ไม่อาศัย	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
10.สมาชิกในครอบครัว				
บิดา มารดา	289	86.8	44	13.2
ลุง/ป้า/น้า/อา	45	13.5	288	86.5
ปู่ กับ ย่า/ตา กับยาย	36	10.8	297	89.2
อื่นๆ (เช่น พี่, น้อง)	25	7.5	308	92.5

4.1.2 ข้อมูลสัมพันธภาพในครอบครัวและสัมพันธภาพทางสังคม

จากการศึกษาเกี่ยวกับสัมพันธภาพในครอบครัวและสังคมของเยาวชนกลุ่มตัวอย่างพบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยคือ 1.71 (S.D.= 0.80) และ 1.75 (S.D.=0.78) ตามลำดับ ดังได้แสดงในตารางที่ 4.2 และตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามลักษณะข้อมูลสัมพันธภาพภายในครอบครัว

รายการ	\bar{X} (คะแนนเต็ม 3)	S.D.
1. ท่านรู้สึกมีความสุขเมื่อได้อยู่บ้าน	2.36	0.65
2. ท่านและคนในครอบครัวมีกิจกรรมร่วมกัน	1.76	0.77
3. ท่านและคนในครอบครัวใช้เวลาในการรับประทานอาหารเย็นร่วมกัน	2.07	0.83
4. ผู้ปกครองของท่านให้คำปรึกษาเมื่อท่านมีปัญหา	1.87	0.83
5. ผู้ปกครองท่านมักจะพาไปพักผ่อนในช่วงวันหยุด	1.56	0.79
6. ท่านช่วยเหลืองานบ้าน	2.02	0.76
7. ผู้ปกครองให้คำแนะนำในการเล่นอินเทอร์เน็ตที่เหมาะสมแก่ท่าน	1.53	0.93
8. ผู้ปกครองสนับสนุนให้ท่านเล่นอินเทอร์เน็ต โดยจัดซื้ออุปกรณ์สื่ออินเทอร์เน็ตให้ เช่น คอมพิวเตอร์, โน้ตบุ๊ก, แท็บเล็ต, โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น	1.57	0.86
9. ผู้ปกครองท่านทะเลาะเบาะแว้งกัน	0.84	0.68
10. เมื่อมีปัญหาท่านจะปรึกษาผู้ปกครองก่อน	1.59	0.90
รวม	1.71	0.80

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามลักษณะข้อมูลสัมพันธภาพทางสังคม

รายการ	\bar{X} (คะแนนเต็ม 3)	S.D.
1. ท่านร่วมกิจกรรมในโรงเรียน เช่น งานกีฬา, เข้าร่วมการแข่งขันต่างๆ	2.36	0.70
2. ท่านช่วยเหลืองานครู/อาจารย์	1.92	0.67
3. เพื่อนของท่านชักชวนให้เล่นอินเทอร์เน็ตและเกมออนไลน์	1.66	0.82
4. หลังเลิกเรียนและวันหยุดท่านใช้เวลาเล่นอินเทอร์เน็ตกับเพื่อน	1.54	0.90
5. ท่านทราบข้อมูลและดาวน์โหลดเว็บไซต์บนอินเทอร์เน็ตจากคำบอกกล่าวของเพื่อนหรือสื่อโฆษณา	1.57	0.79
6. ท่านมักจะสื่อสารกับเพื่อนในโรงเรียนผ่านทางอินเทอร์เน็ต	2.21	0.77
7. ท่านมักจะหาเพื่อนใหม่ นอกโรงเรียนผ่านทางอินเทอร์เน็ต	1.22	0.97
8. ท่านรู้สึกมีความสุขที่ได้ไปโรงเรียน	1.87	0.77
9. เมื่อมีปัญหาท่านมักจะปรึกษาเพื่อนก่อน	1.69	0.75
10. เพื่อนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของท่าน	1.48	0.75
รวม	1.75	0.78

4.1.3 ข้อมูลบุคลิกภาพ

จากการศึกษาข้อมูลบุคลิกภาพพบว่าประชากรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรม (Behavior) และบุคลิกภาพด้านอารมณ์ (Emotion) เป็นแบบปานกลาง มีจำนวน 278 คน (ร้อยละ 83.5) และจำนวน 199 คน (ร้อยละ 59.8) ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.4

หมายเหตุ เนื่องจากในบางหัวข้อกลุ่มตัวอย่างบางคนไม่ได้ตอบแบบสอบถามจึงทำให้ข้อมูลที่ได้ไม่เป็นไปตามจำนวนกลุ่มประชากรที่ศึกษาทั้งหมด

ตารางที่ 4.4 แสดงการแจกแจงความถี่และจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามลักษณะข้อมูล บุคลิกภาพ

ด้านพฤติกรรม (Behavior)

บุคลิกภาพด้านพฤติกรรม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
แบบแสดงออก (Extraversion)	4	1.2
แบบปานกลาง (Ambivert)	278	83.5
แบบเก็บตัว (Introversion)	45	13.5
ไม่ตอบแบบสอบถาม	6	1.8
รวม	333	100

ด้านอารมณ์ (Emotion)

บุคลิกภาพด้านพฤติกรรม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
แบบมั่นคง (Stability)	31	9.3
แบบปานกลาง (Ambivert)	199	59.8
แบบอ่อนไหว (Neuroticism)	102	30.6
ไม่ตอบแบบสอบถาม	1	0.3
รวม	333	100

4.1.4 ข้อมูลพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนมากใช้เวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตนานกว่าที่ตั้งใจไว้ จำนวน 233 คน (ร้อยละ70) แต่มีพฤติกรรมการโกหกหรือปิดบังผู้อื่นเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตน้อยสุด จำนวน 58 คน (ร้อยละ17.4) เมื่อนำผลการวัดพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตที่ได้มาวินิจฉัยพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตตามคู่มือการวินิจฉัยและสถิติสำหรับความผิดปกติทางจิต (Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorder: DSM) พบว่ากลุ่มตัวอย่างระบุคำตอบว่า “ใช่” ตั้งแต่ 5 ข้อขึ้นไป ถือว่าเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตจำนวน 118 คน(ร้อยละ35.44) และกลุ่มตัวอย่างที่ระบุคำตอบว่า “ใช่” น้อยกว่า 5 ข้อ ถือว่าเป็นกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตจำนวน 215 คน (ร้อยละ64.56) ดังตารางที่ 4.5 และตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.5 แสดงการแจกแจงความถี่และจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามลักษณะข้อมูลพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์เน็ต (N=333)

รายการ	จำนวน(คน)		ร้อยละ	
	ใช่	ไม่ใช่	ใช่	ไม่ใช่
ท่านรู้สึกหมกมุ่นอยู่กับการใช้อินเทอร์เน็ต	198	135	59.5	40.5
ท่านมีความต้องการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเวลานานขึ้น	198	135	59.5	40.5
ท่านไม่สามารถลด หรือ หยุดการใช้อินเทอร์เน็ตได้	124	209	37.2	62.8
ท่านมีอาการกระวนกระวาย, ซึมเศร้า, หงุดหงิด หรือ อารมณ์ไม่ดีเมื่อเลิกหรือหยุดการใช้อินเทอร์เน็ต	67	266	20.1	79.9
ท่านใช้เวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตนานกว่าที่ตั้งใจไว้	233	100	70	30
การใช้อินเทอร์เน็ตของท่านทำให้ความสัมพันธ์กับ ครอบครัว หรือกับเพื่อนลดลง รวมทั้งมีผลกระทบบต่อการเรียน	104	229	31.2	68.8
ท่านมัก โทก หรือปิดบังผู้อื่นเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต	58	275	17.4	82.6
ท่านรู้สึกพึงพอใจที่จะใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อผ่อนคลายความเครียดจากปัญหาต่างๆในชีวิตประจำวัน	295	38	88.6	11.4

ตารางที่ 4.6 แสดงการแจกแจงความถี่และจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามลักษณะข้อมูลพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์เน็ต (N=333)

พฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์เน็ต	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ติดอินเทอร์เน็ต	118	35.44
ไม่ติดอินเทอร์เน็ต	215	64.56
รวม	333	100

4.1.5 ข้อมูลระดับของการติดอินเทอร์เน็ต

จากการศึกษาพบว่าระดับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยคือ 2.70 (S.D. = 1.19) ดังแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามลักษณะข้อมูลระดับของการติดอินเทอร์เน็ต

ลักษณะพฤติกรรม	\bar{X} (คะแนนเต็ม 5)	S.D.
1.ท่านใช้เวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ตนานกว่าที่ตั้งใจไว้	3.38	1.10
2.ท่านมักจะเลยการทำกรบ้าน หรือ ทำงานบ้านเพื่อเล่นอินเทอร์เน็ต	2.83	1.11
3.ท่านนอนดึกเพราะเล่นอินเทอร์เน็ต	3.42	1.20
4.ท่านเล่นอินเทอร์เน็ตโดยไม่สนใจสิ่งรอบข้าง	2.61	1.17
5.ท่านมักจะถูกผู้ปกครอง และคนรอบข้างบ่นว่าเล่นอินเทอร์เน็ตมากเกินไป	2.99	1.27
6.ท่านมักจะหาเพื่อน หรือแฟนใหม่ทางอินเทอร์เน็ต	2.08	1.14
7.ท่านมักจะรู้สึกเฟลิดเฟลินเมื่อได้พูดคุยกับคนที่ไม่รู้จักในอินเทอร์เน็ต	2.22	1.21
8.ท่านเลี่ยงการตอบคำถามว่าทำอะไรบนอินเทอร์เน็ต	2.54	1.26
9.ท่านมักจะเข้าระบบเครือข่ายการสนทนา (เฟซบุ๊ก, ไลน์, อินสตราแกรม) เป็นอย่างแรกเมื่อเปิดคอมพิวเตอร์หรือมือถือ	3.98	1.15

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามลักษณะข้อมูลระดับของการติดอินเทอร์เน็ต (ต่อ)

ลักษณะพฤติกรรม	\bar{X} (คะแนนเต็ม 5)	S.D.
10. ท่านมักจะแอบเล่นอินเทอร์เน็ตจากเครื่องมือสื่อสาร เช่น โทรศัพท์มือถือ, แท็บเล็ต ในห้องเรียน	3.18	1.26
11. ท่านพบว่าผลการเรียนมีปัญหาจากการเล่นอินเทอร์เน็ตที่มากเกินไป	2.51	1.23
12. ท่านมักจะรู้สึกรำคาญ หรือหงุดหงิดเมื่อถูกคนรอบข้างรบกวนขณะเล่นอินเทอร์เน็ต	2.38	1.13
13. ท่านมักต้องการเล่นอินเทอร์เน็ตตลอดเวลา	2.42	1.16
14. ท่านรู้สึกเบื่อหรือหงุดหงิดเมื่อไม่ได้เล่นอินเทอร์เน็ต	2.26	1.16
15. ท่านมักจะต่อรอเวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ตให้นานออกไป	2.64	1.30
16. ท่านพยายามจะลดระยะเวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ตแต่ไม่สามารถทำได้	2.69	1.21
17. ท่านรู้สึกไม่อยากเลิกเล่นอินเทอร์เน็ต แต่มีความจำเป็นต้องเลิก และกลับมาใช้อินเทอร์เน็ตใหม่ในระยะเวลาไม่นาน	2.76	1.18
18. ท่านมักจะไม่สนใจระยะเวลาในขณะที่เล่นอินเทอร์เน็ต เช่น เอนาฬิกาไปช้อน	1.90	1.20
19. ท่านมักใช้เวลาว่างในการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าการออกไปทำกิจกรรมนอกบ้านกับผู้ปกครอง หรือเพื่อน	2.70	1.24
20. ท่านมักจะรู้สึกหงุดหงิด หรือหุดหู่เมื่อไม่มีอุปกรณ์สื่อสารที่ใช้เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต เช่น คอมพิวเตอร์, โทรศัพท์มือถือ หรือ แท็บเล็ต เป็นต้น	2.52	1.24
รวม	2.70	1.19

4.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของแต่ละปัจจัยด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

จากการศึกษาพบว่าบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับของการคิดอินเทอร์เน็ต โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน เท่ากับ .445 รองลงมาคือสัมพันธภาพทางสังคมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับของการคิดอินเทอร์เน็ต โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เพียร์สัน เท่ากับ .330 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ส่วนตัวแปรด้านอายุ รายได้ครอบครัว และสัมพันธภาพภายในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับระดับของการคิดอินเทอร์เน็ตแต่อย่างใดดังแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปร

ตัวแปร	อายุ	รายได้ครอบครัว	สัมพันธภาพภายในครอบครัว	สัมพันธภาพทางสังคม	บุคลิกภาพ	ระดับของการคิดอินเทอร์เน็ต
อายุ	1					
รายได้ครอบครัว	-.011	1				
สัมพันธภาพภายในครอบครัว	-.012	-.067	1			
สัมพันธภาพทางสังคม	-.018	.015	.278**	1		
บุคลิกภาพ	.014	.086	.066	.282**	1	
ระดับของการคิดอินเทอร์เน็ต	.024	.034	.102	.330**	.445**	1

**correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed)

4.3 ผลการวิเคราะห์ทำนายปัจจัยที่มีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

จากการศึกษาพบว่าเมื่อนำตัวแปรควบคุมและตัวแปรอิสระมาวิเคราะห์ร่วมกันพบว่าตัวแปรบางตัวมีผลต่อตัวแปรตาม .354 หรือ ร้อยละ 35.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์เท่ากับ 11.86494

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์พบว่าตัวแปรที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้แก่ ลักษณะที่อยู่อาศัยอื่นๆ เช่น แฟลต และ คอนโด (p-value = .049) , บุคลิกภาพ (p-value = .00) , ความเหมาะสมในการใช้อินเทอร์เน็ต (p-value = .029) , การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ (เฟซบุ๊ก) (p-value = .006) , การคบหาสมาคมกับเพื่อน (p-value = .006) และความผูกพันทางสังคม (p-value = .026) กล่าวคือ คนที่อาศัยอยู่ในสถานที่อื่นๆ เช่น แฟลต มีการติดอินเทอร์เน็ตน้อยกว่าคนที่อาศัยอยู่ในบ้านส่วนตัว (b= -5.007) , คนที่มีบุคลิกภาพไม่ดีมากขึ้น 1 คะแนน มีการติดอินเทอร์เน็ตมากขึ้นเช่นกัน (b= .421) , คนที่เคยใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ไม่เหมาะสมมีการติดอินเทอร์เน็ตน้อยกว่าคนที่ใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่เหมาะสม (b= -3.756) , คนที่ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์แบบเฟซบุ๊กมีการติดอินเทอร์เน็ตมากกว่าคนที่ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ประเภทไลน์ (b= .493) , คนที่มีการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่ใช้อินเทอร์เน็ตมีการติดอินเทอร์เน็ตมากขึ้น 1 คะแนน (b= .526) , คนที่มีความผูกพันทางสังคมมากขึ้น 1 คะแนน มีการติดอินเทอร์เน็ตมากขึ้น (b= 1.656) ดังแสดงให้เห็นในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณของปัจจัยที่มีผลต่อการติดอินเทอร์เนต

ตัวแปร	B	p-value
อายุ	.034	.824
เพศ		
เพศชาย(อ้างอิง)		
เพศหญิง	1.571	.444
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่4 (อ้างอิง)		
มัธยมศึกษาปีที่5	-1.182	.522
มัธยมศึกษาปีที่6	-2.846	.211
ลักษณะครอบครัว		
บิดา มารดา (อ้างอิง)		
ลุง/ป้า/น้ำ/อา	-3.453	.164
ปู่กับย่า/ตากับยาย	-.820	.799
อื่นๆ	-3.356	.287
อาชีพผู้ปกครอง		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ (อ้างอิง)		
พนักงานบริษัทเอกชน	.147	.965
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-1.857	.387
รับจ้าง	-2.995	.218
อื่นๆ	6.228	.172

ตารางที่ 4.9 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณของปัจจัยที่มีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ต (ต่อ)

ตัวแปร	B	p-value
ลักษณะที่อยู่อาศัย		
บ้านพักตนเอง (อ้างอิง)		
บ้านเช่า	.869	.677
หอพัก	-2.285	.305
อื่นๆ	-5.007	.049*
รายได้ครอบครัว	-1.747E-05	.632
บุคลิกภาพ	.421	.000*
แหล่งการใช้อินเทอร์เน็ต		
คอมพิวเตอร์/คอมพิวเตอร์พกพาที่บ้าน (อ้างอิง)		
โทรศัพท์มือถือ/แท็บเล็ต	2.831	.149
คอมพิวเตอร์ที่โรงเรียน	10.535	.251
ร้านอินเทอร์เน็ต	6.182	.210
ประเภทการใช้งานอินเทอร์เน็ต		
เพื่อการศึกษา (อ้างอิง)		
เพื่อการสื่อสาร	3.888	.202
เพื่อความบันเทิง	2.310	.440
อื่นๆ	11.959	.373
ความเหมาะสมในการใช้อินเทอร์เน็ต		
เคย (อ้างอิง)		
ไม่เคย	-3.756	.029*

ตารางที่ 4.9 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณของปัจจัยที่มีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ต (ต่อ)

ตัวแปร	B	p-value
เครือข่ายสังคมออนไลน์		
ไลน์ (อ้างอิง)		
เฟซบุ๊ก	6.493	.006*
ทวิตเตอร์	1.189	.529
อินสตราแกรม	-1.430	.385
การคบหาสมาคม	.526	.006*
ความผูกพันทางสังคม	1.656	.026*
ตัวแปร	B	p-value
ค่าคงที่ (Constant)	11.273	
R	.595	
R Square	.354	
SE est	11.86494	
F	4.248	

บทที่ 5

อภิปราย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและปัจจัยที่มีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร ศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิง จำนวน 333 คน โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผล และพิสูจน์สมมติฐานตามที่ได้ตั้งไว้ ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชน
2. เยาวชนที่ใช้งานเครือข่ายสังคมบนอินเทอร์เน็ต มีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่าเยาวชนที่ไม่ได้ใช้งานเครือข่ายสังคมบนอินเทอร์เน็ต
3. เยาวชนที่มีการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่ติดอินเทอร์เน็ตมีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ต
4. เยาวชนที่มีความผูกพันทางสังคมในระดับต่ำมีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่าเยาวชนที่มีความผูกพันทางสังคมในระดับสูง
5. เยาวชนที่มีบุคลิกภาพไม่ดีมีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่าเยาวชนที่มีบุคลิกภาพดี

เมื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลการศึกษาพบว่าระดับการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับปานกลาง โดยค่าเฉลี่ยคือ 2.7 (S.D.=1.19) โดยเมื่อพิจารณาจากสมมติฐานผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายเป็นรายข้อได้ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชน

จากการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี มีอายุเฉลี่ย 16.31 ปี จำนวน 333 คน พบว่าเป็นเพศหญิงจำนวน 213 คน (ร้อยละ 64) และเป็นเพศชายจำนวน 120 คน (ร้อยละ 36) ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดา มารดา จำนวน 288 คน (ร้อยละ 86.5) ซึ่งผู้ปกครองมักจะประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 131 คน (ร้อยละ 39.3) ลักษณะที่อยู่อาศัยของเยาวชนส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในบ้านพักตนเองจำนวน 171 คน (ร้อยละ 51.4)

เมื่อนำข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลบางปัจจัยมีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะที่อยู่อาศัยมีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ตจึงยอมรับสมมติฐานนี้

กล่าวคือ คนที่มีลักษณะที่อยู่อาศัยอื่นๆ เช่น แฟลต และ คอนโด มีการติดอินเทอร์เน็ตน้อยกว่าคนที่อาศัยอยู่ในบ้านพักตนเองอาจจะเนื่องมาจากความจำกัดของสถานที่ เพราะลักษณะบ้านที่มักจะมีพื้นที่ มีห้องส่วนตัว มีความเป็นส่วนตัวมากกว่าการอยู่แฟลต หรือคอนโด เยาวชนจะมีความอิสระในการใช้อินเทอร์เน็ตได้มากกว่า และผลการสำรวจพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตจากโทรศัพท์มือถือ หรือ แท็บเล็ต จำนวน 227 คน ร้อยละ 68.2 ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2558) พบว่าสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตระหว่างเพศชายและเพศหญิง ตั้งแต่ปี พ.ศ.2554-2558 ไม่แตกต่างกันมากนัก โดยครัวเรือนที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 24.7 ในปี 2554 เป็นร้อยละ 29.5 ในปี 2558 นอกจากนี้ครัวเรือนที่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตมีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 13.4 ในปี 2554 เป็นร้อยละ 52.2 ในปี 2558 และประชากรไทยส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตตามสถานที่ต่างๆผ่านโทรศัพท์มือถือ หรือ คอมพิวเตอร์พกพา เช่น โน้ตบุ๊ก และ แท็บเล็ต ร้อยละ 81.7 รองลงมาคือ ใช้ที่บ้าน หรือ ที่พักอาศัย ร้อยละ 67.1

ประกายเพชร สุภะเกษ (2551) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการติดเกมคอมพิวเตอร์ และสุขภาพจิตของวัยรุ่นชายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ พบว่าการมีคอมพิวเตอร์อยู่ในบ้านและใช้อินเทอร์เน็ตได้ มีอิทธิพลต่อการติดเกมคอมพิวเตอร์ของวัยรุ่นชาย โดยที่วัยรุ่นชายที่มีคอมพิวเตอร์อยู่ในบ้าน มีโอกาสติดเกมคอมพิวเตอร์เป็น 2.1 เท่า ของวัยรุ่นชายที่ไม่มีคอมพิวเตอร์อยู่ในบ้านและใช้อินเทอร์เน็ตไม่ได้

นิติพงษ์ ศรีระพันธ์ (2552) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ศึกษากรณีมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต พบว่านักศึกษามีการใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านและที่หอพักนักศึกษามีการใช้งานที่มีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการติด

อินเทอร์เน็ตในวัตถุประสงค์ของการใช้เพื่อเรื่องเกี่ยวกับทางเพศมากที่สุด จากผลการวิจัยที่พบข้างต้นสามารถอธิบายได้ว่าในปัจจุบันการใช้งานอินเทอร์เน็ตไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะและร้านอินเทอร์เน็ตเท่านั้น เทคโนโลยีที่ทันสมัยทำให้สามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้ทุกที่ผ่านอุปกรณ์การส่งผ่านอินเทอร์เน็ตที่หลากหลาย เช่น โทรศัพท์มือถือที่สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้, คอมพิวเตอร์พกพา และแท็บเล็ต เป็นต้น การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของบุคคลจึงทำได้อย่างต่อเนื่องในระยะเวลาที่บุคคลนั้นต้องการ ซึ่งผู้ปกครองอาจเข้าใจว่าการใช้อุปกรณ์เหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนของเยาวชน หรือเชื่อว่าการใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านมีความปลอดภัยมากกว่าการใช้งานนอกบ้าน แต่หากนำไปใช้ในทางที่ไม่เหมาะสมขนาดการควบคุมดูแลก็ส่งผลเสียตามมาได้เช่นกัน (ชมรมจิตแพทย์เด็กและวัยรุ่นแห่งประเทศไทย, 2557)

สมมติฐานที่ 2 เยาวชนที่ใช้งานเครือข่ายสังคมบนอินเทอร์เน็ต มีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่าเยาวชนที่ไม่ได้ใช้งานเครือข่ายสังคมบนอินเทอร์เน็ต

จากการศึกษาพบว่าประเภทการใช้งานอินเทอร์เน็ตมีการใช้งานเพื่อความบันเทิงเป็นส่วนใหญ่จำนวน 183 คน(ร้อยละ55) เคยใช้บริการอินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมจำนวน 174 คน(ร้อยละ52.3) จำนวน 159 คน(ร้อยละ47.7)ไม่เคยใช้บริการอินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม และเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่เยาวชนใช้บ่อยที่สุดคือ เฟซบุ๊ก จำนวน 269 คน(ร้อยละ 80.8) กล่าวคือจากภาวะเศรษฐกิจ และการพัฒนาของสังคมเมืองที่เจริญก้าวหน้า การติดต่อสื่อสารที่มีความจำเป็นอย่างมากทำให้แทบทุกคนในสังคมมีโทรศัพท์มือถือ หรือแท็บเล็ตที่สามารถเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตได้ ทำให้การใช้งานอินเทอร์เน็ตมีความนิยมในประชากรทุกเพศทุกวัยรวมทั้งเยาวชน ผู้ใช้งานส่วนใหญ่จึงใช้เพื่อความบันเทิงและการเชื่อมต่อเครือข่ายสังคมออนไลน์โดยประเภทเว็บไซต์อาจเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมก็ได้

เมื่อนำมาวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณพบว่า คนที่ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์แบบ เฟซบุ๊กมีการติดอินเทอร์เน็ตมากกว่าคนที่ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ประเภทไลน์ และคนที่เคยใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ไม่เหมาะสมมีการติดอินเทอร์เน็ตน้อยกว่าคนที่ใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่เหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จึงยอมรับสมมติฐานนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนิกานต์ มาชะศิริรานนท์ (2545) ศึกษาพฤติกรรมการเสพติดอินเทอร์เน็ต และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเสพติดอินเทอร์เน็ตของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย พบว่า ผู้ที่เสพติดการใช้อินเทอร์เน็ตจะมีการใช้บริการและประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตเพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านอารมณ์ สังคม และจิตใจสูงกว่า แต่จะใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการแสวงหาข่าวสารน้อย ซึ่ง

เครือข่ายสังคมออนไลน์ ถือเป็น เครือข่ายสังคมใหม่ หรือสังคมเสมือน (Virtual Community) เป็นบริการที่ตอบสนองความต้องการด้านอารมณ์และสังคมของผู้ใช้บริการ โดยเป็นพื้นที่สาธารณะที่ทุกกลุ่มคน ทุกเพศ วัย เชื้อชาติ ศาสนา สามารถติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และความคิดเห็นกันได้ทั่วโลก (กรมกิจการเด็กและเยาวชน, 2558)

ในสังคมปัจจุบันการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นที่นิยมใช้กันแพร่หลาย สำนักงานสถิติแห่งชาติกระทรวงเทคโนโลยีและการสื่อสาร(2558) สำรวจพบว่าส่วนใหญ่ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์บนอินเทอร์เน็ต เช่น เฟซบุ๊ก, ทวิตเตอร์, ไลน์ และ อินสตราแกรม ร้อยละ 88.6

ภาณุวัฒน์ กองราช (2554) ศึกษาเกี่ยวกับ พฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นในประเทศไทย: กรณีศึกษา Facebook พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอัตราการใช้บริการ 1-5 ครั้งต่อสัปดาห์ ในการใช้แต่ละครั้งใช้เวลา 1-3 ชั่วโมงต่อครั้ง โดยส่วนใหญ่ใช้บริการหรือกิจกรรมต่างๆที่มีใน เฟซบุ๊ก โดยอธิบายว่าพฤติกรรมการหลงใหลจนติดปกติ และการติดการใช้งาน เป็นผลมาจากการรับรู้ความเพลิดเพลินและอิทธิพลทางสังคม จนทำให้เกิดความรู้สึกชื่นชอบ สนุกสนาน การทำให้เกิดกระแสนิยม จึงทำให้อัตราการใช้เพิ่มมากขึ้น จะเห็นได้ว่าความสำคัญของการสื่อสารในปัจจุบันมีความสำคัญต่อคนในสังคมเป็นอย่างมาก ความเร่งรีบ การแข่งขันของคนในสังคม และความตึงเครียดในการดำเนินชีวิต ทำให้คนในสังคมแสวงหาความสะดวกรวดเร็ว ความบันเทิงจากแหล่งต่างๆ ซึ่งอินเทอร์เน็ตถือเป็นช่องทางหลักของคนในยุคนี้ที่สามารถเข้าถึงง่าย ใช้งานได้ดี และยังมีความแปลกใหม่ให้น่าค้นหาอย่างไม่รู้ที่สิ้นสุด อิทธิพลจากกระแสนิยมดังกล่าวจึงทำให้เกิดพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างแพร่หลาย และก่อให้เกิดพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตขึ้นในที่สุด

สมมติฐานที่ 3 เยาวชนที่มีการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่ติดอินเทอร์เน็ตมีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ต

จากการศึกษาเกี่ยวกับสัมพันธภาพทางสังคมของเยาวชนกลุ่มตัวอย่าง พบว่าสัมพันธภาพทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยคือ 1.75 (S.D.=0.78) เมื่อนำมาวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณสามารถกล่าวได้ว่าคนที่มีการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่ติดอินเทอร์เน็ตมีการติดอินเทอร์เน็ตมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยนี้ ซึ่งสอดคล้องกับประกายเพชร สุภะเกษ (2551) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการติดเกมคอมพิวเตอร์ และสุขภาพจิตของวัยรุ่นชายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า การ

คล้ายตามกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการคิดเกมของวัยรุ่นชาย โดยที่วัยรุ่นชายที่มีการคล้ายตามกลุ่มเพื่อนมาก มีโอกาสคิดเกมคอมพิวเตอร์เป็น 2 เท่า ของวัยรุ่นชายที่มีการคล้ายตามกลุ่มเพื่อนน้อย

วิไลลักษณ์ ทองคำบรรจง, อรพินทร์ ชูชม, ผจงจิต อินทสุวรรณ และ นำชัย ศุภฤกษ์ ชัยสกุล (2554) ศึกษาปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เพื่อนมีอิทธิพลต่อการใช้อินเทอร์เน็ตทั้งในด้านที่ก่อให้เกิดผลดีและผลเสีย กล่าวคือเพื่อนมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นเป็นอย่างมาก เยาวชนเป็นวัยที่กำลังก้าวสู่วัยผู้ใหญ่ ต้องการค้นหาตนเอง และต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่น จึงมักจะแสดงออกตามแบบอย่างของกลุ่มเพื่อนของตนปฏิบัติและเป็นที่ยอมรับ

ปีทมา อนุมาศ (2552) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการคิดเกมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า สัมพันธภาพการเล่นในกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการคิดเกมในระดับปานกลาง กล่าวคือ นักเรียนที่มีสัมพันธภาพการเล่นในกลุ่มเพื่อนต่ำ จะมีคะแนนพฤติกรรมการคิดเกมต่ำ นักเรียนที่มีคะแนนสัมพันธภาพการเล่นในกลุ่มเพื่อนสูง จะมีคะแนนพฤติกรรมการคิดเกมสูง

วิระพงษ์ พวงเล็ก (2557) ศึกษาปัจจัยเชิงเหตุของการเปิดรับเนื้อหาทางเพศ บนสื่ออินเทอร์เน็ตที่มีต่อทัศนคติทางเพศของวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับการเปิดรับเนื้อหาทางเพศในระดับค่อนข้างน้อย หมายความว่ายิ่งกลุ่มตัวอย่างมีสัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อนดีมากเท่าใด ก็จะมีการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตน้อยลงเท่านั้น แต่ถ้าหากกลุ่มตัวอย่างยังมีสัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อนน้อยลง ก็จะมีการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตมากขึ้น

สุณีย์ กัลยะจิตร (2546) ศึกษาการวิเคราะห์สาเหตุการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเยาวชนในยุคโลกาภิวัตน์ พบว่า การคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน และการใช้อินเทอร์เน็ตมีผลให้เยาวชนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ซึ่งพฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นผลมาจากกระบวนการเรียนรู้โดยผ่านทางความใกล้ชิดหรือทางการเลียนแบบพฤติกรรมของบุคคลอื่น (อ้างใน พรชัย ชันดี, และคณะ, 2543: 115)

จะเห็นได้ว่าเพื่อนเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อเยาวชนเป็นอย่างมากเพราะเยาวชนเป็นช่วงวัยที่ยังอยู่ในวัยเรียน มีสังคมในโรงเรียนเป็นสังคมรองจากครอบครัวซึ่งมีครู และเพื่อนที่มีบทบาทสำคัญในสังคมนั้น แต่เพื่อนจะมีบทบาทต่อเยาวชนมากที่สุด เนื่องจากช่วงวัยเดียวกัน มีการพูดคุยที่เป็นภาษาเดียวกัน และมักจะเลือกคบกลุ่มเพื่อนที่มีความคล้ายคลึงกัน การรวมเป็นกลุ่มเพื่อการแสดงออก อยากรู้ อยากรอง การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นสภาวะบีบคั้นทางอารมณ์และจิตใจของเยาวชน (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2551) ต้องการการยอมรับจากสังคม การแสดงออกเพื่อให้เกิดการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อความคิดและ

การกระทำของเยาวชนทั้งในทางที่ดีและไม่ดี การใช้อินเทอร์เน็ตจึงเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่มีเพื่อนเป็นแรงจูงใจที่สำคัญ เยาวชนที่มีเพื่อนคิดอินเทอร์เน็ตจึงย่อมจะมีพฤติกรรมคิดอินเทอร์เน็ตเช่นเดียวกัน ดังสุภาษิตที่ว่า “คบคนพาล พาลพาไปหาผิด คบบัณฑิต บัณฑิตพาไปหาผล”

สมมติฐานที่ 4 เยาวชนที่มีความผูกพันทางสังคมในระดับต่ำมีแนวโน้มที่จะคิดอินเทอร์เน็ตมากกว่าเยาวชนที่มีความผูกพันทางสังคมในระดับสูง

จากการศึกษาเกี่ยวกับสัมพันธภาพในครอบครัวของเยาวชนกลุ่มตัวอย่าง พบว่าสัมพันธภาพในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยคือ 1.71 (S.D.= 0.80) เมื่อนำมาวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณพบว่าคนที่มีความผูกพันทางสังคมในระดับต่ำมากขึ้น มีการคิดอินเทอร์เน็ตมากขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 กล่าวคือ เยาวชนที่มีความผูกพันทางสังคมระดับต่ำจะคิดอินเทอร์เน็ตมากกว่าเยาวชนที่มีความผูกพันทางสังคมในระดับสูงซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยนี้ โดยงานวิจัยส่วนใหญ่มักจะพบว่าสัมพันธภาพในครอบครัวระดับต่ำมักจะมีผลต่อสภาพจิตใจของเยาวชนที่จะส่งผลต่อพฤติกรรมที่เยาวชนเหล่านั้นได้แสดงออก เช่น การคิดเกม, คิดอินเทอร์เน็ต และการมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ศึกษาได้ดังต่อไปนี้

ไชยรัตน์ บุตรพรหม (2545) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าวัยรุ่นที่บิดา มารดาไม่ได้อยู่ด้วยกันมีแนวโน้มที่จะคิดอินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน และวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ดีมีแนวโน้มที่จะคิดอินเทอร์เน็ตมากกว่าวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวดี กล่าวคือ ความรักความอบอุ่นและสัมพันธภาพในครอบครัวมีผลต่อพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก ชมรมจิตแพทย์เด็กและวัยรุ่นแห่งประเทศไทย (2557) กล่าวว่า เด็กและวัยรุ่นกลุ่มที่เสี่ยงต่ออันตรายจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ในทางไม่ดี คือ กลุ่มเด็กและวัยรุ่นที่รู้สึขาดความรักและความอบอุ่น มีปัญหาหรือเป็นโรคทางจิตเวชบางอย่าง หรืออยู่ในครอบครัวที่มีปัญหาความขัดแย้งและผู้ปกครองไม่สามารถติดตามการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและวัยรุ่นได้

สิริภิญญา อินทรประเสริฐ (2556) ศึกษาอิทธิพลของสื่อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรง ของเด็กและเยาวชน ในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยแวดล้อมด้านสื่อของเด็กและเยาวชน เช่น สื่อบุคคลภายในครอบครัว พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับพ่อหรือแม่(หย่าร้าง) มีการแสดงพฤติกรรมความรุนแรงทางวาจาและการแสดงพฤติกรรมความรุนแรงทางกายสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ด้วยกันกับพ่อและแม่(ไม่ได้หย่าร้าง) และมีแนวโน้มว่าจะแสดงพฤติกรรมความ

รุนแรงในอนาคตสูงกว่า จากการศึกษาอาจสามารถอธิบายพฤติกรรมความรุนแรงของเด็กและเยาวชนได้ว่าเกิดจากการซึมซับจากบุคคลในครอบครัวก่อให้เกิดการแสดงพฤติกรรมที่รุนแรงทั้งทางวาจาและทางกายได้ โดยซัทเธอร์แลนด์นักอาชีวศึกษากล่าวว่าค่านิยม ความเชื่อในการกระทำผิดเป็นสิ่งที่เด็กและเยาวชนซึมซับเอามาได้ไวในใจจนสามารถพัฒนาความเป็นตัวตนของตนเองขึ้นมาได้ การซึมซับเอาค่านิยมและความเชื่อนั้นมาจากการเรียนรู้ และการเรียนรู้ดังกล่าวเป็นในลักษณะเฉพาะหน้า หมายถึงการเรียนรู้เทคนิค วิธีการ และมีแรงจูงใจที่เป็นการเฉพาะต่อการกระทำนั้น (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2555: 107-109)

วิระพงษ์ พวงเล็ก (2557) ศึกษาปัจจัยเชิงเหตุของการเปิดรับเนื้อหาทางเพศ บนสื่ออินเทอร์เน็ตที่มีต่อทัศนคติทางเพศของวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าสัมพันธภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต และทัศนคติทางเพศของวัยรุ่น กล่าวคือหากเยาวชนมีสัมพันธภาพในครอบครัวที่ดีมีการสอนเกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศให้แก่เยาวชน เยาวชนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ถูกต้อง เหมาะสมโดยไม่มีการปิดกั้น ก็จะส่งผลให้มีการเปิดรับเนื้อหาทางเพศที่เหมาะสมและมีทัศนคติทางเพศที่ดี โดยไม่ต้องไปแสวงหาและศึกษาเองอย่างไม่ต้อง

วิไลลักษณ์ ทองคำบรรจง (2553) ศึกษาปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาช่วงชั้นที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวมีอิทธิพลทางบวกต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม ไม่พบว่าสัมพันธภาพในครอบครัวมีอิทธิพลทางลบต่อพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตอย่างเด่นชัด แต่พบว่าสัมพันธภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมติดสนทนาออนไลน์และการเล่นเกมออนไลน์, แบบอย่างในการรับสื่อมีอิทธิพลทางลบโดยตรงต่อพฤติกรรมติดสนทนาออนไลน์ และการควบคุมสื่ออินเทอร์เน็ตในครอบครัวมีอิทธิพลทางบวกโดยตรงต่อพฤติกรรมติดเกม กล่าวก็คือสัมพันธภาพในครอบครัวไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ต เนื่องจากเยาวชนแม้ว่าจะอยู่ในครอบครัวที่มีสัมพันธภาพดี หรือไม่ดีนั้นอาจไม่สำคัญเท่ากับการได้รับการปลูกฝังและถ่ายทอดจากครอบครัว ทั้งการอบรมเลี้ยงดูและการเป็นแบบอย่างให้เยาวชนมีพฤติกรรมที่เหมาะสม

ปราณี จ้อยรอด, ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร และประทีป จินน์ (2553) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการรับสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมตนเอง และการได้รับตัวแบบจากครอบครัว โดยนักเรียนที่มีการควบคุมตนเองมาก และได้รับตัวแบบจากครอบครัวมาก จะมีพฤติกรรมการรับสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างมีวิจารณญาณมากกว่านักเรียนที่มีการควบคุมตนเองน้อยและได้รับตัวแบบจาก

ครอบครัวน้อย ซึ่งพลังอำนาจในการควบคุมจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อคนเรามีความผูกพันต่อสังคม เกิด การขัดเกลา การเรียนรู้ (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2555: 59)

อัจสรา ประเสริฐสิน (2552) ศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่มีต่อ พฤติกรรมการรับสื่ออินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชนไทย พบว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม, แบบ ตามใจ และแบบทอดทิ้งมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับสื่ออินเทอร์เน็ตด้านบันเทิงทางลบ แต่ การเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการรับสื่ออินเทอร์เน็ตด้านบันเทิงทางลบ กล่าวคือหากพ่อแม่ผู้ปกครองมีการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม แบบตามใจ และแบบทอดทิ้งทำให้ เยาวชนมีการแสวงหาการใช้สื่อบันเทิงในทางที่ลบมากกว่าครอบครัวที่มีการเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ ดังนั้นการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อแม่จึงเป็นสิ่งสำคัญ และเป็นพื้นฐานในการสร้างลักษณะนิสัย ทักษะ และบุคลิกภาพให้แก่เยาวชน ซึ่งในปัจจุบันบริบทและโครงสร้างครอบครัวในประเทศไทยเริ่มทวี ความซับซ้อนและมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น บทบาทของผู้หญิงมีแนวโน้มจะทำหน้าที่เป็น หัวหน้าครอบครัวมากขึ้นเริ่มมีหน้าที่หาเลี้ยงครอบครัวและเป็นแม่บ้าน มีการอพยพออกจากพื้นที่ ในชนบทมาทำงานในเมือง พึ่งพาญาติพี่น้องในการช่วยเหลือดูแล จำนวนโครงสร้างครอบครัวขยาย ลดลงมีโครงสร้างเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น (องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ(ยูนิเซฟ) ประเทศไทย, 2554) มีการศึกษาพบว่าเด็กไทยปัจจุบันไม่ได้อาศัยอยู่กับพ่อแม่ หรือพ่อแม่แยกกัน สูงมีการทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัวลดลง จากการศึกษาสภาวะการณ์ด้านเด็กและเยาวชน ในรอบปี 2554-2555 พบว่า เด็กซึ่งมีความสัมพันธ์อันดีกับครอบครัว มีแนวโน้มในทางพฤติกรรมเสี่ยง อาทิ การดื่มเหล้า สูบบุหรี่ เล่นพนัน ฯลฯ น้อยกว่าเด็กซึ่งครอบครัวห่างเหินกัน (สสส., 2555) พฤติกรรม การติดอินเทอร์เน็ตก็ถือเป็นพฤติกรรมเสี่ยงอีกอย่างหนึ่ง ที่ต้องอาศัยการให้ความรู้ การอบรมเลี้ยงดู จากครอบครัว และการเอาใจใส่ให้คำแนะนำในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้องเหมาะสมแก่เยาวชน นอกจากนี้การทำตัวให้เป็นแบบอย่างแก่เยาวชนก็เป็นสิ่งสำคัญ จะสังเกตได้ว่าพ่อแม่ยุคใหม่มีการ เลี้ยงลูกโดยใช้โทรศัพท์มือถือ และแท็บเล็ต เพื่อเป็นการเบี่ยงเบนความสนใจ และให้ความบันเทิง แก่ลูกตั้งแต่เด็ก เป็นการส่งเสริมพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่เกินความจำเป็นให้แก่เด็กและเยาวชน รวมทั้งการที่พ่อแม่เองก็มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตจึงทำให้เยาวชนมีการเรียนรู้ และเลียนแบบ พฤติกรรมนั้นก่อให้เกิดพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตและอาจส่งผลกระทบต่อบุคลิกภาพ การแสดงออก ของเยาวชนในอนาคตอีกด้วย

สมมติฐานที่ 5 เยาวชนที่มีบุคลิกภาพไม่ดีมีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่าเยาวชนที่มีบุคลิกภาพดี

ผลการศึกษาข้อมูลบุคลิกภาพโดยใช้แบบสอบถามข้อมูลบุคลิกภาพ MPI (Maudsly Personality Inventory) พบว่าเยาวชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรม(Behavior) และบุคลิกภาพด้านอารมณ์ (Emotion) เป็นแบบปานกลาง มีจำนวน 278 คน(ร้อยละ83.5) และจำนวน 199 คน (ร้อยละ59.8) ตามลำดับ นอกจากนี้เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย พบว่าคนที่บุคลิกภาพไม่ดีมากขึ้น มีการติดอินเทอร์เน็ตมากขึ้นเช่นกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานนี้ กล่าวคือ บุคลิกภาพมีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับการวิจัยของ คิมเบอร์รี่ เอส ยังก์ (Kimberly S. Young, 1996) เป็นนักจิตวิทยาที่ได้ทำการศึกษาการติดอินเทอร์เน็ต กล่าวว่า การติดอินเทอร์เน็ตเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ในการควบคุมความต้องการของตัวเอง และปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นพฤติกรรมเสพติด

ไชยรัตน์ บุตรพรหม (2545) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบอ่อนไหวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต

รวีกรานต์ นันทเวช (2550) ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร พบว่าผู้ที่มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตในระดับสูงส่วนมากมีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบเก็บตัวและมีบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบอ่อนไหว

ณัฐกาญจน์ กอมณี, ชัญญา ลีตระกูลพ่าย และวิษัญญา วันโณ (2560) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเปิดรับสื่อสังคมออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า บุคลิกภาพด้านความหวั่นไหวทางอารมณ์ มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเปิดรับสื่อสังคมออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณ คือหากบุคคลมีบุคลิกภาพด้านความหวั่นไหวทางอารมณ์มักจะมีการเปิดรับสื่อสังคมออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณในระดับต่ำ มีเป้าหมายการใช้สื่อเพื่อสนองความต้องการทางอารมณ์โดยสร้างสัมพันธ์กับบุคคลอื่นผ่านสื่อสังคมออนไลน์โดยขาดการไตร่ตรอง

David Blackwell, Carrie Leaman, Rose Tramosch, Ciera Osborne and Miriam Liss. (2017) ศึกษาบุคลิกภาพชอบเข้าสังคม, บุคลิกภาพแบบหวั่นไหว, ความผูกพัน และความกลัวการตกกระแสนที่สามารถคาดการณ์การใช้สื่อสังคมออนไลน์และการเสพติด พบว่าความผูกพันแบบวิตกกังวล, คนที่มีอายุน้อย, คนที่มีบุคลิกภาพแบบหวั่นไหว และการกลัวการตกกระแสน สามารถคาดการณ์การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ได้ แต่ความกลัวการตกกระแสนเพียงอย่างเดียวที่สามารถ

คาดการณ์การเสพติดการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ส่วนความผูกพันแบบวิตกกังวลและแบบหลีกเลี่ยง สามารถคาดการณ์การเสพติดสื่อสังคมออนไลน์ได้แต่เป็นลักษณะความสัมพันธ์ที่ไม่ใช่ระยะยาว

วิลลัดกษณ์ เสรีตระกูล (2556) ศึกษาบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับการใช้เฟซบุ๊ก โดยทำการรวบรวมผลการวิจัยที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊ก พบว่า บุคลิกภาพของคนที่มีความสัมพันธ์กับการใช้เฟซบุ๊ก ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบชอบแสดงตัวใช้เฟซบุ๊กในการสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อน ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกไม่นิยมใช้เฟซบุ๊กแต่นิยมอัปโหลดรูปภาพ ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบหวั่นไหวนิยมใช้เฟซบุ๊ก ชอบเขียนรายละเอียดส่วนตัวเพื่อแสดงตัวตนในโลกออนไลน์ ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเปิดใจรับประสบการณ์นิยมใช้เฟซบุ๊กเพื่อติดตามอ่านข้อความในโพสต์ของผู้อื่นและช่วยแสดงความคิดเห็น โดยที่บุคลิกภาพเป็นลักษณะของบุคคลที่เฉพาะ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์การรับรู้ ภูมิหลัง และอารมณ์ ของแต่ละบุคคลที่จะแสดงออกในรูปแบบของพฤติกรรมต่อบุคคลอื่นที่มีปฏิสัมพันธ์กันในสังคม ซึ่งแต่ละบุคคลอาจมีการแสดงออกของบุคลิกภาพที่หลากหลายในสถานการณ์เดียวกัน อาจเป็นแรงจูงใจหรือแรงเสริมที่มีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ตได้

จากผลการอภิปรายปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตโดยเรียงจากผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ คือ บุคลิกภาพ ($p\text{-value} = .00$) , การคบหาสมาคมกับเพื่อน ($p\text{-value} = .006$) , การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์(เฟซบุ๊ก) ($p\text{-value} = .006$) , ความผูกพันทางสังคม ($p\text{-value} = .026$) , ความเหมาะสมในการใช้อินเทอร์เน็ต ($p\text{-value} = .029$) และลักษณะที่อยู่อาศัย ($p\text{-value} = .049$) ตามลำดับ โดยพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตจัดเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเยาวชนในทางอาชญาวิทยา ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้นำทฤษฎีทางอาชญาวิทยาเข้าร่วมอภิปรายดังที่ได้กล่าวไว้ ซึ่งทฤษฎีที่นำมาใช้ก่อนข้างจะมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ได้ดังนี้

ทฤษฎีบุคลิกภาพ จากการศึกษาพบว่าเยาวชนกลุ่มตัวอย่างมีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรม (Behavior) และบุคลิกภาพด้านอารมณ์ (Emotion) เป็นแบบปานกลาง ซึ่งมีผลการวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพต่อการใช้อินเทอร์เน็ตมากมายทั้งภายในประเทศและต่างประเทศพบว่าบุคคลที่มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตมักจะมีทัศนคติทางด้านบุคลิกภาพและมักจะเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์อ่อนไหวเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากบุคลิกภาพเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากปัจจัยภายในบุคคลที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้ ในทางอาชญาวิทยามีความเชื่อว่าบุคลิกภาพของบุคคลเป็นสาเหตุของพฤติกรรมอาชญากรรม โดยอธิบายว่าพฤติกรรมอาชญากรรมเป็นการแสดงออกของบุคลิกภาพที่แตกต่างจากบุคคลปกติ (พรชัย ขันดี, รัชชัช ปีตะนิละบุตร และอัศวิน วัฒนวิบูลย์, 2543: 65) การที่

เยาวชนมีบุคลิกภาพด้านอารมณ์อ่อนไหวจะมีการแสดงออก เช่น วิตกกังวล,หวาดกลัว, มีอารมณ์แปรปรวน, อิจฉาริษยา และความเหงา เป็นต้น มักจะเขียนรายละเอียดแสดงตัวตนในโลกออนไลน์ อาจจะทำให้ถูกล่อลวงจากมิชชันนารีได้ง่าย หรือคล้อยตามสิ่งที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมจากสื่ออินเทอร์เน็ตได้มากกว่าบุคคลที่มีอารมณ์คงที่

ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน จากการศึกษาพบว่าเยาวชนกลุ่มตัวอย่างมีสัมพันธภาพทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง และมีผลการวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของเพื่อนที่มีผลต่อการใช้อินเทอร์เน็ตมากมายนั่งภายในประเทศและต่างประเทศพบว่า เพื่อนมีอิทธิพลต่อความนึกคิดและการกระทำของเยาวชนเป็นอย่างมากทั้งทางด้านที่ดีและไม่ดี สอดคล้องกับทฤษฎีที่กล่าวว่าพฤติกรรมอาชญากรเกิดขึ้นจากการเรียนรู้ โดยการคบหาสมาคมกับผู้อื่นที่เป็นการเฉพาะหน้าหรืออย่างใกล้ชิด การเรียนรู้นั้นเป็นการเรียนรู้ถึงเทคนิคและวิธีการต่างๆ เหตุผล และแรงจูงใจในการกระทำผิด หรือละเมิดกฎหมายซึ่งเป็นค่านิยมและความเชื่อ ที่ผู้กระทำผิดได้ซึมซับมาไว้ในใจจนสามารถพัฒนาขึ้นมาเป็นตัวตนของตนเองได้ และสามารถนำไปสู่การกระทำผิดได้ในที่สุด (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี,2552:112) ดังนั้นกลุ่มเพื่อนของเยาวชนที่คบหาจึงมีความสำคัญต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตเป็นอย่างมาก หากเยาวชนซึ่งเป็นวัยที่มีวุฒิภาวะน้อย อยากรู้ อยากรลอง ขาดการยับยั้งชั่งใจ มีการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่ติดอินเทอร์เน็ต หรือติดเกม และได้รับการชักชวนให้เล่นเกม เล่นอินเทอร์เน็ต ก็จะคล้อยตามให้เกิดพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตได้ง่าย

ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม จากการศึกษาพบว่าเยาวชนกลุ่มตัวอย่างมีสัมพันธภาพภายในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าคนที่มีความผูกพันทางสังคมในระดับต่ำมากขึ้นมีการติดอินเทอร์เน็ตมากขึ้น ซึ่งมีผลการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของครอบครัวที่มีผลต่อการใช้อินเทอร์เน็ตทั้งในประเทศและต่างประเทศอย่างแพร่หลาย ส่วนใหญ่พบว่าครอบครัวอบอุ่น การเอาใจใส่ของพ่อ แม่ ผู้ปกครอง ช่วยขัดเกลาจิตใจให้แก่เยาวชน และยังมีผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกของเยาวชนอีกด้วย ซึ่งทฤษฎีความผูกพันทางสังคมกล่าวว่าบุคคลที่มีความผูกพันกับองค์กรหรือกลุ่มในสังคม ซึ่งได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน และเพื่อนฝูง มักจะมีแนวโน้มที่จะไม่ประกอบอาชญากรรม โดยเรียกว่าพันธะทางสังคมหรือความผูกพันทางสังคม(Social- Bond) (พรชัย ชันดี, รัชชัย ปิตะนิละบุตร และอัศวิน วัฒนวิบูลย์,2543:129) โดยธรรมชาติของคนเรานั้นมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดหรือละเมิดกฎหมายเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตนเองเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว หากไม่มีพลังอำนาจใดมาควบคุม หน่วงเหนี่ยว ยับยั้งก็จะมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดมากยิ่งขึ้น (อ้างในชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2552:57) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษารุ่นนี้ที่พิสูจน์ให้เห็นว่าสัมพันธภาพในครอบครัวยังมีระดับต่ำมากขึ้นมีผลให้เยาวชนติดอินเทอร์เน็ตมาก เพราะในปัจจุบันการสื่อสารที่มีความสะดวกรวดเร็วเป็นสิ่งสำคัญต่อสังคมมาก และภาวะทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น ราคา

อุปกรณ์สื่อสารที่มีราคาถูกลงและสามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ก็มีให้เลือกซื้อมากมาย หรือความสะดวกในการจับจ่ายใช้สอยและความนิยมของคนในสังคมที่สามารถใช้บัตรเครดิตเพื่อผ่อนชำระสิ่งของได้ ทำให้พ่อแม่ ผู้ปกครองมักจะเลือกซื้ออุปกรณ์ในการสื่อสารให้แก่เยาวชนที่เป็นบุตรหลาน เพื่อความสะดวกสบายในการติดต่อสื่อสารกัน อีกทั้งความนิยมในการใช้เครือข่ายสังคมทางอินเทอร์เน็ต ก่อให้เกิดกระแส “สังคมก้มหน้า” ผู้คนในสังคมไม่สนใจซึ่งกันและกัน ขาดปฏิสัมพันธ์กันระหว่างคนรอบข้างรวมทั้งคนในครอบครัว พ่อ แม่ยุคใหม่ในสังคมสมัยนี้ให้ความสำคัญกับโทรศัพท์มือถือถือมากกว่าบุตรหลาน หรือมีการแนะนำการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตให้แก่บุตรหลานก่อนวัยอันควร เป็นการปลูกฝังค่านิยม ความเชื่อที่ชื่นชอบทางอ้อมให้แก่เด็ก ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความผูกพันทางสังคมในเรื่ององค์ประกอบทางสังคมที่ คุลเลน และคณะ นักวิชาการทางอาชญวิทยาได้กล่าวไว้ในเรื่ององค์ประกอบทางด้านความเชื่อทางสังคม ว่าความเชื่อ เป็นเรื่องที่สอดคล้องกับเรื่องของค่านิยมและความเชื่อที่ชื่นชอบในการกระทำผิดและไม่กระทำผิด อีกทั้งสอดคล้องกับทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันของซัทเธอร์แลนด์ ที่กล่าวว่าความเชื่อจะต้องเป็นเรื่องที่มีความหมายต่อผู้ที่มีความเชื่อนั้นๆ เป็นเรื่องที่ผู้เชื่อชื่นชอบ และซึมซับเข้าไปในจิตใจของตน จนกระทั่งสามารถที่จะกระทำตามได้(อ้างในชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2552: 61)

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย

6.1 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative Research) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจอินเทอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการตัดสินใจอินเทอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจอินเทอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

6.2 ประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมายที่ศึกษาเป็นเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพศชายและเพศหญิง อายุตั้งแต่ 15-18 ปี ทั้งของรัฐบาลและเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 333 คน วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบ 2 ขั้นตอน(Two-Stage Sampling) คือขั้นแรกเลือกโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง และขั้นที่สองสุ่มเลือกนักเรียนกลุ่มเป้าหมายในแต่ละโรงเรียน โดยแต่ละขั้นตอนใช้การสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random Sampling) ด้วยวิธีการการจับฉลากคัดเลือก โดยใช้สูตรคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตร Taro Yamane และเปิดตารางเทียบเคียง

6.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

เยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 15 – 18 ปี ซึ่งอายุเฉลี่ยคือ 16.31 ปี ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดา มารดา ร้อยละ 86.5 ผู้ปกครองมักจะประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 39.3 ลักษณะที่อยู่อาศัยของเยาวชนส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในบ้านพักตนเอง ร้อยละ 51.4 ประเภทการใช้งานอินเทอร์เน็ตมีการใช้งานเพื่อความบันเทิงเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 55 เคยใช้บริการอินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 52.3 และ ร้อยละ 47.7 ไม่เคยใช้บริการอินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม เครื่องข่ายสังคมออนไลน์ที่เยาวชนใช้บ่อยที่สุดคือ

เฟซบุ๊ก ร้อยละ 80.8 มีลักษณะสัมพันธ์ภาพในครอบครัวและความผูกพันทางสังคม อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยคือ 1.71 (S.D.= 0.80) อีกทั้ง มีสัมพันธ์ภาพทางสังคมและการคบหาสมาคมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยคือ 1.75 (S.D.=0.78) เยาวชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรม (Behavior) และบุคลิกภาพด้านอารมณ์ (Emotion) เป็นแบบปานกลาง ร้อยละ 83.5 และร้อยละ 59.8 ตามลำดับ และมีระดับพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยคือ 2.70 (S.D. = 1.19)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์พบว่าตัวแปรที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้แก่ ลักษณะที่อยู่อาศัยอื่นๆ เช่น แฟลต และ คอนโด, บุคลิกภาพ, ความเหมาะสมในการใช้อินเทอร์เน็ต, การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ (เฟซบุ๊ก), การคบหาสมาคมกับเพื่อน และความผูกพันทางสังคม กล่าวคือ คนที่อาศัยอยู่ในสถานที่อื่นๆ เช่น แฟลต มีการคิดอินเทอร์เน็ตน้อยกว่าคนที่อาศัยอยู่ในบ้านส่วนตัว, คนที่มีบุคลิกภาพไม่ดีมากขึ้น 1 คะแนน มีการคิดอินเทอร์เน็ตมากขึ้นเช่นกัน, คนที่เคยใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ไม่เหมาะสมมีการคิดอินเทอร์เน็ตน้อยกว่าคนที่ใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่เหมาะสม, คนที่ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์แบบเฟซบุ๊กมีการคิดอินเทอร์เน็ตมากกว่าคนที่ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ประเภทไลน์, คนที่มีการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่คิดอินเทอร์เน็ตมีการคิดอินเทอร์เน็ตมากขึ้น, คนที่มีความผูกพันทางสังคมในระดับต่ำมีการคิดอินเทอร์เน็ตมากขึ้น

6.4 การอภิปรายผลการวิจัย

สามารถนำข้อมูลที่ได้นำมาพิสูจน์สมมติฐานตามที่ได้ตั้งไว้ ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตของเยาวชน จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลบางปัจจัยมีผลต่อพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตของเยาวชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะที่อยู่อาศัย จึงยอมรับสมมติฐานนี้

สมมติฐานที่ 2 เยาวชนที่ใช้งานเครือข่ายสังคมบนอินเทอร์เน็ต มีแนวโน้มที่จะคิดอินเทอร์เน็ตมากกว่าเยาวชนที่ไม่ได้ใช้งานเครือข่ายสังคมบนอินเทอร์เน็ต เมื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า คนที่ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์แบบเฟซบุ๊กมีการคิดอินเทอร์เน็ตมากกว่าคนที่ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ประเภทไลน์ และคนที่เคยใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ไม่เหมาะสมมีการคิดอินเทอร์เน็ตน้อยกว่าคนที่ใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่เหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จึงยอมรับสมมติฐานนี้

สมมติฐานที่ 3 เยาวชนที่มีการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่ติดอินเทอร์เน็ตมีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ต จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คนที่มีการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่ใช้อินเทอร์เน็ตมีการติดอินเทอร์เน็ตมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยนี้

สมมติฐานที่ 4 เยาวชนที่มีความผูกพันทางสังคมในระดับต่ำมีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่าเยาวชนที่มีความผูกพันทางสังคมในระดับสูง เมื่อทดสอบสมมติฐานพบว่า คนที่มีความผูกพันทางสังคมในระดับต่ำมีการติดอินเทอร์เน็ตมากขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 กล่าวคือ ความผูกพันทางสังคมมีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยนี้

สมมติฐานที่ 5 เยาวชนที่มีบุคลิกภาพไม่ดีมีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่าเยาวชนที่มีบุคลิกภาพดี เมื่อนำมาทดสอบสมมติฐานพบว่า บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับของการติดอินเทอร์เน็ต และยังพบว่าคนที่มีบุคลิกภาพไม่ดีมากขึ้น มีการติดอินเทอร์เน็ตมากขึ้นเช่นกัน เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานนี้ กล่าวคือ บุคลิกภาพมีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนเป็นอย่างมาก

6.5 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีระดับการติดอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลาง ประเภทการใช้งานเพื่อความบันเทิงและมีการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์เป็นส่วนมาก เนื่องจากอินเทอร์เน็ตสามารถตอบสนองความต้องการทางอารมณ์ของผู้ใช้งานได้หลากหลาย ทำให้มีแนวโน้มว่าระดับการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนอาจจะมากขึ้น จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการหาแนวทางแก้ไขต่อไป

2. เมื่อนำตัวแปรที่คาดการณ์ไว้ไปหาความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต พบว่า ปัจจัยด้านการคบหาสมาคมกับเพื่อน, การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ และบุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนเป็นอย่างมาก จึงสามารถนำมาวางแผนป้องกัน รวมทั้งหาแนวทางในการควบคุมและแก้ไขแนวโน้มพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตต่อไปในอนาคตได้

3. จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนเป็นเรื่องที่ต้องได้รับการควบคุมดูแลจากภาครัฐควบคู่กันไป ซึ่งรัฐบาลมีการจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์แห่งชาติตามที่ได้กล่าวไว้ในนโยบายกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ต จึงควรมีการกำหนดระบบจำแนกประเภทเว็บไซต์และเกม เพื่อกำหนดความเหมาะสมของการเข้า

ชมเว็บไซต์เหมือนการจำแนกประเภทภาพยนตร์และรายการโทรทัศน์เช่นกัน นอกจากนี้ควรมีการตรวจสอบและควบคุมเนื้อหาโฆษณาตามหน้าอินเทอร์เน็ตที่มักจะแสดงขึ้นมาตามหน้าเว็บไซต์ต่างๆให้มีความเหมาะสม

4. ควรเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับนโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ตให้แก่เยาวชนและประชาชนมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการใช้สื่ออย่างปลอดภัยและรับรู้ถึงโทษหากกระทำการใดๆที่ขัดต่อสิ่งที่กฎหมายกำหนด

5. ในปัจจุบันมีกฎหมายในการควบคุมระยะเวลาการเปิด-ปิดร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ แต่ควรเพิ่มความเข้มงวดในการควบคุมดูแลสอดส่องภายในร้านอินเทอร์เน็ตให้ได้มาตรฐาน และลดการเป็นแหล่งมั่วสุมของเยาวชน นอกจากนี้ควรมีการกำหนดมาตรฐานร้านอินเทอร์เน็ตและควรให้ร้านอินเทอร์เน็ตทุกร้านได้รับการตรวจสอบโดยกำหนดผู้ที่มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยตรง พร้อมทั้งจัดทำสัญลักษณ์มาตรฐานร้านอินเทอร์เน็ตที่ผ่านการตรวจสอบแล้ว

6. ควรรณรงค์ให้ครอบครัวตระหนักถึงความน่ากลัวและภัยของโลกอินเทอร์เน็ต เพื่อกระตุ้นให้ผู้ปกครองให้ความรู้ และสอดส่องดูแลเยาวชนในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างใกล้ชิด

6.6 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะกลุ่มประชากรเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่ในปัจจุบันการใช้อินเทอร์เน็ตมีการเริ่มใช้งานในอายุดังน้อยเป็นจำนวนมาก ดังนั้นควรมีการศึกษาพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของเด็กวัยประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้นเพิ่มเติมในด้านอาชีวศึกษา

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนในเขตจังหวัดอื่นกับกรุงเทพมหานคร เพื่อประเมินความชุกของพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตในพื้นที่ต่างๆ

3. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของผู้ปกครองที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชน เพื่อดูแลแนวโน้มของความสัมพันธ์ในการติดอินเทอร์เน็ตกับการปลูกฝังจิตสำนึก และ การอบรมเลี้ยงดูต่อไป

ปัจจัยที่มีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใน โรงเรียนในเขต
กรุงเทพมหานคร

FACTORS OF JUVENILE INTERNET ADDICTION IN SECONDARY SCHOOLS IN
BANGKOK METROPOLIS.

กฤติกา สกฤษศิริ 5536435 /SHCJ/M

ศศ.ม. (อาชีวศึกษาและงานยุติธรรม)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ชาญฉัตรกฤตยาสุริยะมณี,ปร.ด.,วนิพนธ์มหาอาษา,ปร.ด.

บทสรุปแบบสมบูรณ์

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก สังเกตได้จาก
แนวโน้มอัตราการใช้อินเทอร์เน็ตที่เพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ พฤติกรรมความต้องการในการใช้อินเทอร์เน็ต
ก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ทำการสำรวจการมีกาใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการ
สื่อสารในครัวเรือน พ.ศ.2558 พบว่าเมื่อพิจารณาการใช้อินเทอร์เน็ตตามกลุ่มอายุต่างๆ พบว่ากลุ่ม
อายุ 15-24 ปี มีสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตที่สูงที่สุด ร้อยละ 76.8 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2558)
และคาดว่าใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มวัยรุ่นนี้จะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ รูปแบบในการใช้
งานอินเทอร์เน็ตที่มีความหลากหลายดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้ว ล้วนมีความเสี่ยงต่อการแสดง
พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ซึ่งอินเทอร์เน็ตถือเป็นสื่อที่ยากที่สุดในการควบคุมดูแลทั้งเนื้อหาและ
สาระ การใช้งานอินเทอร์เน็ตเป็นระยะเวลานานจนมีความต้องการในการใช้งานตลอดเวลาอาจ
ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตได้ ซึ่งพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตอาจไม่ใช่พฤติกรรม
ที่ผิดกฎหมายอย่างเห็นได้ชัด แต่การใช้อินเทอร์เน็ตระยะเวลายาวนานกว่าความจำเป็น การเข้าถึง
สื่อที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่รุนแรง หรือสื่อลามกอนาจาร ก็ถือเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่เป็นต้นเหตุ
หรือแม้กระทั่งการเป็นเหยื่อของการกระทำผิดได้ ดังนั้นการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมติด
อินเทอร์เน็ตของเยาวชนจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพื่อให้ทราบถึงสาเหตุปัจจัยที่ก่อให้เกิด

พฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์เน็ต รวมทั้งเป็นการคัดกรองเยาวชน เพื่อแสดงให้เห็นถึงจำนวนและแนวโน้มของเยาวชนที่มีพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์เน็ต และหาแนวทางการป้องกันและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการใช้คอมพิวเตอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้คอมพิวเตอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เยาวชนที่ใช้งานเครือข่ายสังคมบนอินเทอร์เน็ต มีแนวโน้มที่จะใช้คอมพิวเตอร์เน็ตมากกว่าเยาวชนที่ไม่ได้ใช้งานเครือข่ายสังคมบนอินเทอร์เน็ต
3. เยาวชนที่มีการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่ใช้คอมพิวเตอร์เน็ตมีผลต่อการใช้คอมพิวเตอร์เน็ต
4. เยาวชนที่มีความผูกพันทางสังคมระดับต่ำมีแนวโน้มที่จะใช้คอมพิวเตอร์เน็ตมากกว่าเยาวชนที่มีความผูกพันทางสังคมระดับสูง
5. เยาวชนที่มีบุคลิกภาพไม่ดีมีแนวโน้มที่จะใช้คอมพิวเตอร์เน็ตมากกว่าเยาวชนที่มีบุคลิกภาพดี

กรอบแนวคิดในการศึกษา

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล จากผลการสำรวจพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2558 โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ มีการสำรวจการมีและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในครัวเรือนระบุว่า ประชากรช่วงอายุ 15 - 24 ปี เข้าถึงอินเทอร์เน็ตมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 76.8 ซึ่งมี

สัดส่วนมากที่สุดในทุกช่วงกลุ่มอายุ และเมื่อเปรียบเทียบการใช้อินเทอร์เน็ตระหว่างเพศชายและเพศหญิงจากข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554-2558 พบว่าสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกันมากนัก (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2558) โดยที่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีระยะเวลาการใช้สื่อใหม่ และสื่อสังคมจำนวนมากที่สุดถึง 152.2 ชั่วโมงต่อวันในหนึ่งสัปดาห์ (บุหงา ชัยสุวรรณ และพรพรรณ ประจักษ์เนตร, 2558) เมื่อทบทวนวรรณกรรมพบว่าปัจจัยทางด้านลักษณะครอบครัวเป็นปัจจัยสำคัญที่นักวิจัยส่วนมากเล็งเห็นว่าเป็นปัจจัยที่น่าสนใจในการศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อและทัศนคติที่ว่า ครอบครัวที่ขาดพ่อ หรือ แม่ หรือเด็กที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่จะขาดซึ่งความอบอุ่น และแสวงหาความอบอุ่นจากบุคคลอื่นในสังคมแทน ซึ่งมีผลการวิจัยพบว่าเยาวชนที่ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ มีการใช้อินเทอร์เน็ตนานกว่าเยาวชนที่อยู่กับพ่อแม่ (Child Watch กับสภาวะการณ์ของเด็กและเยาวชน, 2555) และหากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดี สามารถซื้อสื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ให้เด็กได้ แล้วไม่ควบคุมดูแลการใช้งานแก่เด็ก ปล่อยให้เข้าถึงสื่อทางอินเทอร์เน็ตได้ง่าย ก็อาจก่อให้เกิดพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตได้

2. ปัจจัยทางสังคม

2.1 การคบหาสมาคม: การเริ่มก้าวเข้าสู่การเป็นผู้ใหญ่ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นสภาวะบีบคั้นทางอารมณ์และจิตใจของเยาวชน(กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2551) การต้องการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นในสังคมเยาวชนจะต้องสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นนอกเหนือจากคนในครอบครัวของตนเอง โดยการแสดงออกเพื่อให้เกิดการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อความคิดและการกระทำของเยาวชนทั้งในทางที่ดีและไม่ดี เยาวชนจะเลือกคบกลุ่มเพื่อนที่ถูกต้อง ซึ่งในยุคที่การสื่อสารมีความสำคัญเป็นอย่างมากเช่นปัจจุบัน การติดต่อสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ตเป็นการเปิดโลกทัศน์ให้แก่เยาวชนและสามารถทำให้พบเจอกับบุคคลภายนอกโรงเรียนได้ทั่วโลก นอกจากนี้กลุ่มเพื่อนก็มีส่วนสำคัญเป็นอย่างมากในการใช้อินเทอร์เน็ตของเยาวชนที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ

2.2 ความผูกพันทางสังคม: ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวถือเป็นสิ่ง that บุคคลภายในครอบครัวสร้างขึ้น ให้เกิดความแนบแน่น เป็นสัญลักษณ์ถึงสภาพจิตใจของเด็กสถาบันที่สองที่รองจากสถาบันครอบครัว ที่จะมีส่วนช่วยประสิทธิ์ประสาทความรู้ สร้างคุณธรรมจริยธรรม แก่เยาวชนคือ สถาบันการศึกษา ครูและอาจารย์มีส่วนสำคัญเป็นอันมากเพราะเป็นบุคคลที่ให้การสั่งสอนอบรมต่อจากพ่อแม่ผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่างครู/อาจารย์ จึงมีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่ง หากเยาวชนมีความสัมพันธ์อันดีกับครู/อาจารย์ก็จะสร้างความไว้วางใจได้เป็นอย่างดี การขอคำปรึกษาปัญหาอาจเป็นเรื่องง่าย ช่วยลดปัญหาการกระทำผิดได้เนื่องจากได้รับคำปรึกษา

และได้รับการแก้ปัญหาอย่างทันที่ จากการศึกษาพบว่า วัยรุ่นที่มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ดี ร้อยละ 48.1 (ไชยรัตน์ บุตรพรหม, 2545)

3. ปัจจัยสนับสนุน

3.1 บุคลิกภาพ เป็นลักษณะนิสัยที่แสดงออกเฉพาะบุคคลทั้งภายในและภายนอก ที่ได้รับอิทธิพลจากรูปแบบพันธุกรรม กระบวนการรับรู้ และแรงจูงใจในการเกิดพฤติกรรมจะแสดงออกเมื่อได้รับสิ่งเร้า (Stimulus) การมีปฏิสัมพันธ์กันของบุคคลในสังคมเดียวกัน มักจะมีรูปแบบเหมือนกันในสังคมนั้นๆ คนในสังคมเดียวกันจึงมักจะมีกำหนดรูปแบบการปฏิบัติขึ้น หากมีผู้ใดมีการแสดงพฤติกรรมที่ผิดแปลกออกไปคนในสังคมอาจยอมรับได้ หรือไม่ได้ก็แล้วแต่ทัศนคติของบุคคลในสังคมนั้น หากบุคคลอื่นในสังคมยอมรับไม่ได้ มักจะลงความเห็นว่า เป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนออกไป การตัดสินว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน (Deviance Behavior) หรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับบรรทัดฐาน ค่านิยมของแต่ละสังคม รวมถึงสถานการณ์นั้นๆ ไม่สามารถตัดสินได้ว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนทั้งหมดเป็นปัญหาสังคม จึงไม่สามารถตัดสินได้ว่าผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นอาชญากร แต่การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนอาจนำไปสู่การเป็นอาชญากรได้ (พรชัย ชันดี, รัชชัย ปิตานีละบุตร, และอัศวิน วัฒนวิบูลย์, 2543: 82) การคัดแยกพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต จะคัดแยกจากความสามารถในการควบคุมตนเอง และความพึงพอใจของบุคคลในการใช้อินเทอร์เน็ต อาจกล่าวได้ว่าพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตเป็นพฤติกรรมที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีการจัดระเบียบความคิดและมีการควบคุมตนเองผิดพลาดจนไม่สามารถควบคุมตนเองให้ใช้อินเทอร์เน็ตได้อย่างเหมาะสม โดยพบว่าผู้ที่มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตในระดับสูงส่วนมากมีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรมแบบเก็บตัวและบุคลิกภาพด้านอารมณ์แบบอ่อนไหว (รวิกรานต์ นันทเวช, 2550)

3.2 รูปแบบพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต สังคมปัจจุบันเป็นสังคมที่กำลังมุ่งสู่การเป็น “สังคมดิจิทัล” พฤติกรรมการใช้สื่อของผู้นคนในสังคมมีการเปลี่ยนแปลงจากในอดีตอย่างรวดเร็วจากการบริโภคสื่อดั้งเดิมสู่การใช้สื่อออนไลน์ต่างๆ อาทิเช่น เว็บไซต์ (Website) และแอปพลิเคชัน (Application) บนสมาร์ตโฟน และแท็บเล็ตที่มีเพิ่มมากขึ้น เครือข่ายสังคม (ชุมชนออนไลน์) เป็นรูปแบบของเว็บไซต์ ในการสร้างเครือข่ายสังคมสำหรับผู้ใช้งานในอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นที่นิยมมากในปัจจุบัน และเป็นสาเหตุสำคัญของพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตเช่นกัน

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory) เชื่อว่าพฤติกรรมทางอาชญากรรมเกิดจากพันธะของบุคคลที่มีต่อสถาบันทางสังคมได้อ่อนแอ หรือถูกทำลาย ซึ่งองค์ประกอบของพันธะทางสังคมมีด้วยกัน 4 ประการ คือ

1. ความผูกพัน(Attachment) คือการที่บุคคลมีความผูกพันรักใคร่กับบุคคลอื่น เป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่ทำให้บุคคลยอมรับค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคม
2. ข้อผูกมัด(Commitment) คือ การที่บุคคลถูกผูกมัดกับการดำเนินชีวิตตามทำนองคลองธรรมของสังคม ซึ่งส่งผลให้ไม่อยากทำผิดกฎหมายเนื่องจากจะเป็นการเสี่ยงต่อการสูญเสียความสำเร็จในชีวิต
3. การเข้าร่วม(Involvement) คือ การที่บุคคลได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของสังคมเป็นเหตุให้ถูกจำกัดเวลาที่จะไปประกอบอาชญากรรม
4. ความเชื่อ(Belief) คือ ระดับความเชื่อที่บุคคลมีต่อค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคม หากมีระดับความเชื่อในสังคมสูงก็จะมีแนวโน้มที่จะไม่กระทำผิดกฎระเบียบของสังคม (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2552: 57-61)

ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association) มีหลักการสำคัญคือเชื่อว่าพฤติกรรมอาชญากรรมเกิดจากการเรียนรู้ โดยการเรียนรู้เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นผ่านกระบวนการติดต่อสื่อสารซึ่งเกิดขึ้นภายในกลุ่มบุคคล ชัทเชอร์แลนด์เชื่อว่าการเรียนรู้จากบุคคลในครอบครัว หรือบุคคลใกล้ชิดมีอิทธิพลมาก และการเรียนรู้หมายรวมถึงเทคนิค วิธีการ แรงจูงใจในการกระทำผิด และทัศนคติในการกระทำผิดด้วย สามารถเรียนรู้ได้จากกลไกทุกด้าน ไม่จำกัดเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง แรงจูงใจในการกระทำผิดจะเกิดจากค่านิยมความเชื่อในการละเมิดและไม่ละเมิดกฎหมายที่ซึมซับไว้ในจิตใจ เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกิดจากการการซึมซับค่านิยมและความเชื่อในการละเมิดกฎหมายในใจ มากกว่าการไม่ละเมิดกฎหมาย การคบหาสมาคมจะเปลี่ยนไปตามระยะเวลา ความถี่ ช่วงอายุ และความเข้มข้นของการกระทำผิด ไม่สามารถอธิบายพฤติกรรมอาชญากรรมด้วยค่านิยมและความเชื่อทั่วไปได้ เนื่องจากคนที่มิได้เป็นอาชญากรก็มีค่านิยมและความเชื่อทั่วไปเช่นกัน เช่น ความเชื่อเรื่องการมีชีวิตที่มั่นคง ,การมีฐานะ ตำแหน่ง เป็นต้น (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2552 :107-112)

ทฤษฎีบุคลิกภาพทางอาชีววิทยา (Personality Theory) เป็นทฤษฎีที่จัดอยู่ในทฤษฎีอาชญากรรมแนวจิตวิทยา (Psychological Theories of Crimes) มุ่งเน้นไปที่บุคลิกภาพของบุคคลว่าเป็นสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมอาชญากรรม ได้อธิบายว่าพฤติกรรมอาชญากรรมเป็นการ

แสดงออกของบุคลิกภาพที่แตกต่างจากบุคคลปกติ เช่น การขาดความสามารถในการระงับอารมณ์ ความก้าวร้าว การชอบหาเรื่องใส่ตัวเอง หรือการไม่ยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคม เป็นต้น โดยกล่าวว่า อาชญากรเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพต่อต้านสังคม (Antisocial) หรือ มีจิตผั่นผวน (Psychopath or Sociopath) ซึ่งอาชญากรประเภทนี้จะแตกต่างจากอาชญากรทั่วไปตรงที่ประกอบอาชญากรรมโดยไม่มีจุดมุ่งหมาย และไม่มีความเสียใจหรือละอายใจกับการกระทำผิดดังกล่าว ทฤษฎีนี้จึงเป็นทฤษฎี ที่ศึกษาสาเหตุและหาทางแก้ไขบุคลิกภาพของบุคคลที่นำไปสู่พฤติกรรมอาชญากรรม

(พรชัย ชันดี, และคณะ, 2543: 65-67)

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาระดับการคิดอินเทอร์เนตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและปัจจัยที่มีผลต่อการคิด อินเทอร์เนตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่ม ตัวอย่างที่ศึกษาเป็นเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพศชายและเพศหญิง อายุตั้งแต่ 15-18 ปี ทั้งของรัฐบาลและเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 333 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ แบบสอบถามปลายปิด ซึ่งใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 เดือน

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานในการอธิบายปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยสนับสนุน ใช้สถิติ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน(Pearson Product Moment Correlation) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัย ส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยสนับสนุนที่มีผลต่อการคิดอินเทอร์เนตของเยาวชนระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทำนายปัจจัย ที่มีผลต่อการคิดอินเทอร์เนตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนในเขต กรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล จากการศึกษาพบว่ากลุ่มเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีอายุระหว่าง 15-18 ปี อายุเฉลี่ย 16.30 ปี เป็นเพศหญิง ร้อยละ 64 เพศชาย ร้อยละ 36 ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 40.2 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 39.3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 20.4 กลุ่มเยาวชนส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดา มารดา ร้อยละ 86.5 ซึ่งผู้ปกครองของเยาวชนมักจะประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 39.3 ลักษณะที่อยู่อาศัยของเยาวชนส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในบ้านพักตนเอง ร้อยละ 51.4 แหล่งที่เยาวชนมักจะเล่นอินเทอร์เน็ตคือ โทรศัพท์มือถือ/แท็บเล็ต มากที่สุด ร้อยละ 68.2 ประเภทการใช้งานอินเทอร์เน็ตมีการใช้งานเพื่อความบันเทิงเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 55 เคยใช้บริการอินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 52.3 ร้อยละ 47.7 ไม่เคยใช้บริการอินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม และเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่เยาวชนใช้บ่อยที่สุดคือ เฟซบุ๊ก ร้อยละ 80.8

1.2 ข้อมูลสัมพันธภาพในครอบครัวและสัมพันธภาพทางสังคม จากการศึกษาเกี่ยวกับสัมพันธภาพในครอบครัวและสังคมของเยาวชนกลุ่มตัวอย่าง พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยคือ 1.71 (S.D. = 0.80) และ 1.75 (S.D.=0.78) ตามลำดับ

1.3 ข้อมูลบุคลิกภาพ จากการศึกษาข้อมูลบุคลิกภาพ พบว่าประชากรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรม (Behavior) และบุคลิกภาพด้านอารมณ์ (Emotion) เป็นแบบปานกลาง ร้อยละ 83.5 และ ร้อยละ 59.8 ตามลำดับ

1.4 ข้อมูลพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต กลุ่มตัวอย่างส่วนมากใช้เวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตนานกว่าที่ตั้งใจไว้ ร้อยละ 70 เมื่อนำผลการวัดพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตที่ได้มาวินิจฉัยพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต พบว่าร้อยละ 35.44 มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต และร้อยละ 64.56 ไม่มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต

1.5 ข้อมูลระดับของการติดอินเทอร์เน็ต จากการศึกษาพบว่าระดับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยคือ 2.70 (S.D. = 1.19)

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของแต่ละปัจจัยด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

จากการศึกษาพบว่าบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับของการติดอินเทอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 รองลงมาคือสัมพันธภาพทางสังคม ส่วนตัวแปรด้านอายุ รายได้ครอบครัว และสัมพันธภาพภายในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับระดับของการติดอินเทอร์เน็ตแต่อย่างใด ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปร

ตัวแปร	อายุ	รายได้ครอบครัว	สัมพันธภาพภายในครอบครัว	สัมพันธภาพทางสังคม	บุคลิกภาพ	ระดับของการติดอินเทอร์เน็ต
อายุ	1					
รายได้ครอบครัว	-.011	1				
สัมพันธภาพภายในครอบครัว	-.012	-.067	1			
สัมพันธภาพทางสังคม	-.018	.015	.278**	1		
บุคลิกภาพ	.014	.086	.066	.282**	1	
ระดับของการติดอินเทอร์เน็ต	.024	.034	.102	.330**	.445**	1

**correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed)

3. ผลการวิเคราะห์ทำนายปัจจัยที่มีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านลักษณะที่อยู่อาศัยอื่นๆ เช่น แฟลต และ คอนโด, บุคลิกภาพ, ความเหมาะสมในการใช้อินเทอร์เน็ต, การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์(เฟซบุ๊ก) , การคบหาสมาคมกับเพื่อน และความผูกพันทางสังคม มีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

อภิปรายผล

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยสามารถอภิปรายได้ตามสมมติฐานต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชน

จากการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี มีอายุเฉลี่ย 16.30 ปี พบว่าเป็นเพศหญิง ร้อยละ 64 และเป็นเพศชาย ร้อยละ 36 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดา มารดา ร้อยละ 86.5 ซึ่งผู้ปกครองมักจะประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 39.3 ลักษณะที่อยู่อาศัยของเยาวชนส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในบ้านพักตนเอง ร้อยละ 51.4 ซึ่งปัจจัยส่วนบุคคลส่วนใหญ่ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชน มีเพียงลักษณะที่อยู่อาศัยที่มีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ต กล่าวคือ คนที่มีลักษณะที่อยู่อาศัยอื่นๆ เช่น แฟลต และ คอนโด มีการติดอินเทอร์เน็ตน้อยกว่าคนที่อาศัยอยู่ในบ้านพักตนเอง สอดคล้องกับการศึกษาที่ว่า การมีคอมพิวเตอร์อยู่ในบ้านและใช้อินเทอร์เน็ตได้ มีโอกาสติดเกมคอมพิวเตอร์เป็น 2.1 เท่าของวัยรุ่นที่มีคอมพิวเตอร์อยู่ในบ้านและใช้อินเทอร์เน็ตไม่ได้ (ประกายเพชร สุภเกษ, 2551) โดยครัวเรือนที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 24.7 ในปี 2554 เป็นร้อยละ 29.5 ในปี 2558 นอกจากนี้ครัวเรือนที่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตมีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 13.4 ในปี 2554 เป็นร้อยละ 52.2 ในปี 2558 และนักศึกษาที่มีการใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านและที่หอพักนักศึกษามีการใช้งานที่มีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตในวัตถุประสงค์ของการใช้เพื่อเรื่องเกี่ยวกับทางเพศมากที่สุด (นิติพงษ์ ศรีระพันธ์, 2552)

สมมติฐานที่ 2 เยาวชนที่ใช้งานเครือข่ายสังคมบนอินเทอร์เน็ต มีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่าเยาวชนที่ไม่ได้ใช้งานเครือข่ายสังคมบนอินเทอร์เน็ต

จากการศึกษาพบว่าประเภทการใช้งานอินเทอร์เน็ตมีการใช้งานเพื่อความบันเทิงเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 55 เคยใช้บริการอินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 52.3 และเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่เยาวชนใช้บ่อยที่สุดคือ เฟซบุ๊ก ร้อยละ 80.8 โดยคนที่ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์แบบเฟซบุ๊กมีการติดอินเทอร์เน็ตมากกว่าคนที่ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ประเภทไลน์ และคนที่เคยใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ไม่เหมาะสมมีการติดอินเทอร์เน็ตน้อยกว่าคนที่ใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่เหมาะสม สอดคล้องกับผลการศึกษาของสำนักงานสถิติแห่งชาติกระทรวงเทคโนโลยีและการสื่อสาร (2558) สำรวจพบว่าส่วนใหญ่มีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์บนอินเทอร์เน็ต เช่น เฟซบุ๊ก, ทวิตเตอร์, ไลน์ และอินสตราแกรม ร้อยละ 88.6 นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ที่เสพติดการใช้อินเทอร์เน็ตจะมีการใช้บริการและประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตเพื่อตอบสนองความต้องการทางด้าน

อารมณ์ สังคม และจิตใจสูง(ธนิกานต์ มามะศิริานนท์, 2545) ซึ่งเครือข่ายสังคมออนไลน์ ถือเป็นเครือข่ายสังคมใหม่ หรือสังคมเสมือน (Virtual Community) เป็นบริการที่ตอบสนองความต้องการด้านอารมณ์และสังคมของผู้ใช้บริการเป็นอย่างดี สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ภาณุวัฒน์ กองราช (2554)

สมมติฐานที่ 3 เยาวชนที่มีการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่ติดอินเทอร์เน็ตมีผลต่อการติดอินเทอร์เน็ต

จากการศึกษาเกี่ยวกับสัมพันธภาพทางสังคมของเยาวชนกลุ่มตัวอย่าง พบว่าสัมพันธภาพทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยคือ 1.75 (S.D.=0.78) และคนที่มีการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่ติดอินเทอร์เน็ตมีการติดอินเทอร์เน็ตมากขึ้น จากการศึกษาพบว่าเพื่อนมีอิทธิพลต่อการใช้อินเทอร์เน็ตทั้งในด้านที่ก่อให้เกิดผลดีและผลเสีย (วิไลลักษณ์ ทองคำบรรจง, อรพินทร์ ชูชม, ผจงจิต อินทสุวรรณ และนำชัย ศุภฤกษ์ชัยสกุล, 2554) โดยการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน และการใช้อินเทอร์เน็ตมีผลทำให้เยาวชนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน(สุนิย์ ภัลยะจิตร, 2546: อ้างใน พรชัย ชันดี, ธัชชัย ปิตะนิละบุตร และอัศวิน วัฒนวิบูลย์, 2543: 115) ดังนั้นการใช้อินเทอร์เน็ตจึงเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่มีเพื่อนเป็นแรงจูงใจที่สำคัญ เยาวชนที่มีเพื่อนติดอินเทอร์เน็ตจึงย่อมจะมีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตเช่นเดียวกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของสุนิย์ ภัลยะจิตร (2546); ประกายเพชร สุภะเกษ (2551); ปัทมา อนุมาศ (2552); วิไลลักษณ์ ทองคำบรรจง, และคณะ (2554); วีระพงษ์ พวงเล็ก (2557)

สมมติฐานที่ 4 เยาวชนที่มีความผูกพันทางสังคมในระดับต่ำมีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่าเยาวชนที่มีความผูกพันทางสังคมในระดับสูง

จากการศึกษาเกี่ยวกับสัมพันธภาพในครอบครัวของเยาวชนกลุ่มตัวอย่าง พบว่าสัมพันธภาพในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยคือ 1.71 (S.D.= 0.80) พบว่าคนที่มีความผูกพันทางสังคมในระดับต่ำมากขึ้น มีการติดอินเทอร์เน็ตมากขึ้น กล่าวคือ เยาวชนที่มีความผูกพันทางสังคมระดับต่ำจะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่าเยาวชนที่มีความผูกพันทางสังคมในระดับสูง กล่าวคือความรักความอบอุ่นและสัมพันธภาพในครอบครัวมีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก ชมรมจิตแพทย์เด็กและวัยรุ่นแห่งประเทศไทย (2557) กล่าวว่า เด็กและวัยรุ่นกลุ่มที่เสี่ยงต่ออันตรายจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ในทางไม่ดี คือ กลุ่มเด็กและวัยรุ่นที่รู้สึกขาดความรักและความอบอุ่น มีปัญหาหรือเป็นโรคทางจิตเวชบางอย่าง หรืออยู่ในครอบครัวที่มีปัญหาความขัดแย้งและผู้ปกครองไม่สามารถติดตามการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและวัยรุ่นได้ โดยงานวิจัยส่วนใหญ่มักจะพบว่าสัมพันธภาพในครอบครัวระดับต่ำมักจะมีผลต่อสภาพจิตใจของเยาวชนที่จะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมที่เยาวชนเหล่านั้นได้แสดงออก เช่น การติดเกม, ติดอินเทอร์เน็ต และ

การมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน เป็นต้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ไชยรัตน์ บุตรพรหม (2545); อัจฉรา ประเสริฐสิน (2552); วิไลลักษณ์ ทองคำบรรจง (2553); ปราณีย์ จ้อยรอด, ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร และประทีป จินงี่ (2553); สิริภิญญา อินทรประเสริฐ (2556); วีระพงษ์ พวงเล็ก (2557)

สมมติฐานที่ 5 เยาวชนที่มีบุคลิกภาพไม่ดีมีแนวโน้มที่จะติดอินเทอร์เน็ตมากกว่าเยาวชนที่มีบุคลิกภาพดี

ผลการศึกษาข้อมูลบุคลิกภาพพบว่าเยาวชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรม (Behavior) และบุคลิกภาพด้านอารมณ์ (Emotion) เป็นแบบปานกลาง ร้อยละ 83.5 และร้อยละ 59.8 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าคนที่มีบุคลิกภาพไม่ดีมากขึ้น มีการติดอินเทอร์เน็ตมากขึ้นเช่นกัน บุคลิกภาพของมนุษย์มีความซับซ้อนหลากหลาย แต่ละบุคคลอาจมีการแสดงออกของบุคลิกภาพที่หลากหลายในสถานการณ์เดียวกัน ดังนั้นบุคลิกภาพที่หลากหลายนี้อาจเป็นแรงจูงใจหรือแรงเสริมที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนที่มีความเปราะบางทางอารมณ์ได้ จากการศึกษาพบว่าการติดอินเทอร์เน็ตเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ในการควบคุมความต้องการของตัวเอง และปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นพฤติกรรมการเสพติด (Kimberly S. Young, 1996: อ้างถึงในพรทิพย์ ร่มนุ่น, 2550: 28) สอดคล้องกับผลการศึกษาในประเทศไทยของ ไชยรัตน์ บุตรพรหม (2545); รวิกรานต์ นันทเวช (2550); วิไลลักษณ์ เสรีตระกูล (2556); ณัฐกาญจน์ กอมนิ, ชัญญา ถีตระกูลพาย และวิชญญา วันโณ (2560) และการศึกษาในต่างประเทศของ Kimberly S. Young (1996); David Blackwell, Carrie Leaman, Rose Tramposch, Ciera Osborne and Miriam Liss. (2017)

โดยพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตจัดเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเยาวชนในทางอาชีวศึกษา ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้นำทฤษฎีทางอาชีวศึกษาเข้าร่วมอภิปรายดังที่ได้กล่าวไว้ ซึ่งทฤษฎีที่นำมาใช้ก่อนข้างจะมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ได้ดังนี้

ทฤษฎีบุคลิกภาพ จากการศึกษาพบว่าเยาวชนกลุ่มตัวอย่างมีบุคลิกภาพด้านพฤติกรรม (Behavior) และบุคลิกภาพด้านอารมณ์ (Emotion) เป็นแบบปานกลาง ซึ่งมีผลการวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพต่อการใช้อินเทอร์เน็ตมาทั้งภายในประเทศและต่างประเทศพบว่าบุคคลที่มีพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตมักจะมีทัศนคติทางด้านบุคลิกภาพและมักจะเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์อ่อนไหวเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากบุคลิกภาพเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากปัจจัยภายในบุคคลที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้ ในทางอาชีวศึกษามีความเชื่อว่าบุคลิกภาพของบุคคลเป็นสาเหตุของพฤติกรรมอาชญากรรม โดยอธิบายว่าพฤติกรรมอาชญากรรมเป็นการแสดงออกของบุคลิกภาพที่แตกต่างจากบุคคลปกติ (พรชัย ขันดี, ธัชชัย ปิระนิละบุตร และอศวิน วัฒนวิบูลย์, 2543: 65)

ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน จากการศึกษาพบว่าเยาวชนกลุ่มตัวอย่างมีสัมพันธภาพทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง และมีผลการวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของเพื่อนที่มีผลต่อการใช้อินเทอร์เน็ตมากมายนับทั้งภายในประเทศและต่างประเทศพบว่า เพื่อนมีอิทธิพลต่อความนึกคิดและการกระทำของเยาวชนเป็นอย่างมากทั้งทางด้านที่ดีและไม่ดี สอดคล้องกับทฤษฎีที่กล่าวว่าพฤติกรรมอาชญากรเกิดขึ้นจากการเรียนรู้ โดยการคบหาสมาคมกับผู้อื่นที่เป็นการเฉพาะหน้าหรืออย่างใกล้ชิด การเรียนรู้นั้นเป็นการเรียนรู้ถึงเทคนิคและวิธีการต่างๆ เหตุผล และแรงจูงใจในการกระทำผิด หรือละเมิดกฎหมายซึ่งเป็นค่านิยมและความเชื่อ ที่ผู้กระทำผิดได้ซึมซับมาไว้ในใจจนสามารถพัฒนาขึ้นมาเป็นตัวตนของตนเองได้ และสามารถนำไปสู่การกระทำผิดได้ในที่สุด (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2552:112) ดังนั้นกลุ่มเพื่อนของเยาวชนที่คบหาจึงมีความสำคัญต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตเป็นอย่างมาก

ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม จากการศึกษาพบว่าเยาวชนกลุ่มตัวอย่างมีสัมพันธภาพภายในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าคนที่มีความผูกพันทางสังคมในระดับต่ำมากขึ้นมีการติดอินเทอร์เน็ตมากขึ้น ซึ่งมีผลการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของครอบครัวที่มีผลต่อการใช้อินเทอร์เน็ตทั้งในประเทศและต่างประเทศอย่างแพร่หลาย ส่วนใหญ่พบว่าครอบครัวอบอุ่น การเอาใจใส่ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ช่วยขัดเกลาจิตใจให้แก่เยาวชน และยังมีผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกของเยาวชนอีกด้วย ซึ่งทฤษฎีความผูกพันทางสังคมกล่าวว่าบุคคลที่มีความผูกพันกับองค์กรหรือกลุ่มในสังคม ซึ่งได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน และเพื่อนฝูง มักจะมีแนวโน้มที่จะไม่ประกอบอาชญากรรม โดยเรียกว่าพันธะทางสังคมหรือความผูกพันทางสังคม(Social- Bond) (พรชัย ชันดี, รัชชัย ปิตะนิละบุตร และอัศวิน วัฒนวิบูลย์, 2543:129) โดยธรรมชาติของคนเรานั้นมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดหรือละเมิดกฎหมายเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตนเองเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว หากไม่มีพลังอำนาจใดมาควบคุม หน่วงเหนี่ยว ยับยั้งก็จะมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดง่ายยิ่งขึ้น (อ้างในชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2552:57) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษารั้วนี้ที่พิสูจน์ให้เห็นว่าสัมพันธภาพในครอบครัวยังมีระดับต่ำมากขึ้นมีผลให้เยาวชนติดอินเทอร์เน็ตมาก เพราะในปัจจุบันการสื่อสารที่มีความสะดวกรวดเร็วเป็นสิ่งสำคัญต่อสังคมมาก อีกทั้งความนิยมในการใช้เครือข่ายสังคมทางอินเทอร์เน็ต ผู้คนในสังคมไม่สนใจซึ่งกันและกัน ขาดปฏิสัมพันธ์กันระหว่างครอบครัวรวมทั้งคนในครอบครัว พ่อ แม่ยุคใหม่ในสังคมสมัยนี้ให้ความสำคัญกับโทรศัพท์มือถือถือมากกว่าบุตรหลาน เป็นการปลูกฝังค่านิยม ความเชื่อที่ชื่นชอบทางอ้อมให้แก่เด็ก ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความผูกพันทางสังคมในเรื่ององค์ประกอบทางสังคมที่ คูลเลน และคณะ นักวิชาการทางอาชญาวิทยาได้กล่าวไว้ในเรื่ององค์ประกอบทางด้านความเชื่อทางสังคม ว่าความเชื่อเป็นเรื่องที่สอดคล้องกับเรื่องของค่านิยมและความเชื่อที่ชื่นชอบในการกระทำผิดและไม่กระทำผิด อีกทั้งสอดคล้องกับ

ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันของซัทเธอร์แลนด์ ที่กล่าวว่าความเชื่อจะต้องเป็นเรื่องที่มีความหมายต่อผู้ที่มีความเชื่อนั้นๆ เป็นเรื่องที่คุณเชื่อชื่นชอบ และซึมซับเข้าไปในจิตใจของคุณ จนกระทั่งสามารถที่จะกระทำตามได้(อ้างในชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2552: 61)

ดังนั้นการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายควรต้องได้รับความร่วมมือทั้งจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง โรงเรียน รวมทั้งภาครัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการสร้างมาตรการทางด้านจิตวิทยา มาตรการทางสังคม และมาตรการทางกฎหมายควบคู่กันไป จึงจะสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

FACTORS OF JUVENILE INTERNET ADDICTION IN SECONDARY SCHOOLS IN BANGKOK METROPOLIS.

KRITTIKA SAKUNSUKSIRI 5536435 /SHCJ/M

M.A. (CRIMINOLOGY AND CRIMINAL JUSTICE)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: CHANKANIT KRITYA SURIYAMANEE, Ph.D., WANIPPOL MAHAARCHA, Ph.D.

EXTENDED SUMMARY

Background and Significance of the Problem.

According to nowadays , Internet has become a very important part in people's daily life, as well as the demand of Internet uses that is increasing. The survey on the uses of information and communication of technology in household in year 2015 from National Statistic Office found that in considering the use of Internet by various group. The 15-24 age group had the highest proportion of Internet user 76.8% (National Statistical Office, 2015), and it is expected to increasing the youth internet user. The variety of Internet application there is a risk of inappropriate behavior. The Internet is considered the hardest media to control content. Using internet for long period can cause Internet addiction. Although the Internet addiction may not be clearly illegal behavior, but to access to violent media or pornography media can cause violent behavior and may lead to crime. To prevent the violent that may occur and modify behavior, it is very important to understand the causes and factors of Internet addiction, including youth screening to illustrate the number and trend of the youth with Internet addiction.

Research and Objective.

1. To study a Level of Internet addiction of high school youth.
2. To study the factors affecting Internet addiction in secondary school of youth.

Hypotheses.

1. Personal factors affect Internet addiction behavior of high school youth.
2. The youth who use social networks tend to addict to the Internet more than those who does not use social networks.
3. The youth who associate with Internet addiction friends are affected to be Internet addiction.
4. Youth with less social bond tend to be Internet addiction more than those with high social bond.
5. The youth with bad personality tend to be Internet addiction more than youth with good personality.

Conceptual framework of the study.

The Literature review found that factors affecting Internet addiction behavior of high school youth in Bangkok Metropolis can be divided to 3 groups.

1. Personal factors.

According to the survey results of Internet usage in Thailand in 2015 by the National Statistic Office. There is a survey on the availability and use of information technology in households found that population between ages 15-24 years old are the highest proportion on Internet usage of all ages which can be accounted for 76.8% all age groups. When compare to the Internet use between males and females, data from 2011-2015 found that the proportion of Internet usage was not significantly different (National Statistic Office, 2015) high school youth are the one who spend times on social media the most which is 152.2 hours per day. (Buhnga Chaisuwan and Pornpan Prajuknat, 2015). According to the literature reviews, it is

found that family factors are the most important factor that most of researchers reach for due the belief and attitudes about the family. They belief that incomplete family or children who are not with parents tend to lack of warmth, and seek for it from other people in society. The research suggest that non-parents are more likely to use the Internet more than those who be with their parents (Child Watch, 2012). In family that parents can effort to buy electronic media for their children can cause Internet addiction to the children Internet using due to lack of control .

2. Social factors.

2.1 Differential Association: Getting Started in Adulthood can change the emotional and psychological stress of youth (Ministry of Social Development and Human Security, 2008). To be accepted by others in society, youth must build relationships with other people. The expression to be accepted by peers is very important to mind and action of the youth in both good and bad ways. In this era, the communication is very important, especially the communication on the Internet, which can be a good opportunity for the youth to meet people from all over the world and also open up their world, and friends are also very important in Internet using of the youth to help them learn new things.

2.2 Social bond: First is the family, the members create relationships between the family, it which symbolizes the state of mind of the child. Second, institution is school that effect moral and ethics for the youth. The Teachers are very important person because they are the one who give the instruction next to their parents. Relationship between youth and teacher is very important, if the youth have good relationship with their teacher, they will trust them, when they have problem they will be able to counsel problem the easily which help reducing the problems. According to studies, it has been found that the majority of the Internet addiction were related to poor family relationships which can be accounted for 48.1% (Chairat Boodhprom, 2002).

3. Supporting factors.

3.1 Personality is characterized by both internal and external personality traits which influenced by genetic patterns. Recognition process and

motivation of behavior is expressed when it is stimulated by the stimulus. Interaction between the person in the same society often have the same pattern of practice. If anyone have a strange behavior, people in society may accept it or not depended on the attitude of the person in the society. If most of the people in society do not agree, the behavior become deviance behavior. Deviance Behavior is based on the norm and values of each society, including the situation. There are no conclusion that all deviation is social problem, also, It cannot be conclude that those who deviate are criminals. However, deviance may lead to criminality. (Pornchai Khantee, Thatchai Peetaneelabooth, and Asawin Wattanawiboon, 2000: 82). Internet addiction discrimination can be categorizes by self-control and the satisfaction of using the Internet. They are suggestion that Internet addiction is a behavior which Internet user disorganizes their thoughts and self-control, so they uses the Internet inappropriately. The study found that, the high level of Internet addiction was found to be characterized by behavioral personality disorder and sensitive emotion personality.(Ravikran Nantavej, 2007).

3.2 Internet usage habit: The Society is heading to become “The Digital society”. The media consumption behavior in society has changed dramatically from the past. They change from traditional media consumption uses to online media such as websites applications on smart phone and tablets more. Social network (Online community) is a form of websites that creates social network for Internet user, which are very popular today. It is also a major cause of Internet addiction as well.

Theories.

Social bond theory. It is believed that the criminal behavior is caused by the fallen and weaken of the bond between person to the social institution. There are four elements of social bond;

1. Attachments is occur when the person has affinity with another person. It is the basic elements that makes people accept the values and norms of society.

2. Commitment is a commitment of a person to a sanctioned social life. This results in people do not break the law because there are risk to lose of success in their life.

3. Involvement is when people get involved in social activities that cause limited time to commit crimes.

4. Belief is a level of belief that individual have toward the values and norms of society, then there is a tendency not to violate social rules.

(Chankanit Kritya Suriyamanee, 2009: 57-61)

Differential Association theory. It is believed that criminals behavior derives from learning. Learning comes from interacting with other through the communication process that occurs within the individual. Sutherland believes that learning from family members or a close person is very influential. The means of learning include techniques, methods, motivation and attitude in the offense which can be learned unlimitedly from every mechanism. Motives for wrongdoing are caused by belief values in violation and not of law. Juvenile offenders are caused by the absorption of values and beliefs in violation of the law in their mind. Association will change based on duration, frequency, age range, and concentration of offense. It cannot explain the behavior of criminals with values and beliefs. People who are not criminals have common values and beliefs, such as beliefs about stable life, status, etc. (Chankanit Kritya Suriyamanee, 2009: 57-61).

Personality Theory is based on the psychological theory of crime which focuses on the personality of the person as the cause of the criminals. It can explain that criminals behavior is manifestation of personality different from normal people, such as lack of ability to quell emotions, aggression, self-inflicted, or antisocial etc. Criminals are individuals with antisocial or psychopathic behavior. These criminals are different from criminals who commit crimes without purpose and have no regrets or shame on the offense. This theory is to find out the causes and determines personality modification of a person leading to a crime.(Pornchai Khantee, et al., 2000: 65-67).

Research Methodology.

This research is Quantitative research. The aim of study is to study the Internet addiction level of high school youth and the factors affect Internet addiction among high school youth in school in Bangkok Metropolis. The sample was studied as a total of 333 student men and women, age 15-18 years old. The research collected data from questionnaire. The period of data collecting time is 3 months .

The data analyze by using frequency distribution statistics, percentage, mean, and standard deviation in describing Personal factors, Social factors, and Supporting factors. Pearson product moment correlation is used to study the relationship of Personal factors, Social factors and Supporting factors are led to influencing Internet addiction of high school youth. Multiple regression analysis to predict factors affecting Internet addiction of high school youth in Bangkok Metropolis.

Results.

The results of factors affecting the Internet addiction of high school youth in secondary school in Bangkok Metropolis is divided into 3 stage.

1. Introduction to data analysis.

1.1 Personal information: The study showed that the high school youth age group between 15-18 years old with an average age of 16.30 years. There were 64% female students, 36% male students, Study in the fourth grade 40.2%, 39.3% fifth grade students, and 20.4% sixth grade students. Most of the youth lives with their parents for 86.5%. Their parents often trade/private business, 39.3%. The majority of youth living in own house 51.4%. Mobile phone/Tablet is the most source of Internet used, 68.2%. Internet usage is mostly for entertainment purposes 55%, they used to use the Internet inappropriate for 52.3% and 47.7% never use Internet service on inappropriate websites. The most commonly used social networking sites is Facebook, 80.8%.

1.2 Family relationship and Social relationship information. The study showed that the Family relationship and Social relationship were moderate level. The mean was 1.71 (S.D. = 0.80) and 1.75 (S.D.=0.78), respectively.

1.3 Personality information. The study’s results shows that most of sample have behavioral and emotional in moderate level for 83.5% and 59.8%, respectively.

1.4 Internet usage behavior. The most of respondents spent more time on the Internet more than they intend to do, 70%. The results showed that 35.44% have Internet addiction and 64.56% do not have Internet addiction behavior.

1.5 Level of Internet addiction information. The study shows that the level of Internet addiction is in moderate level. The average was 2.70 (S.D.=1.19).

2. Pearson Product Moment Correlation.

The results showed that personality is positively correlated with the level of Internet addiction at statistical significant was .01, followed by social relationships. The variables about Age, Family income and Family relationships were not correlated with the level of Internet addiction. As be shown in table 1.

Table 1. Shows the Pearson product moment correlation coefficient.

Variable	Age	Family income	Family relationships	Social relationships	Personality	Level of Internet addiction
Age	1					
Family income	-.011	1				
Family relationships	-.012	-.067	1			
Social relationships	-.018	.015	.278**	1		
Personality	.014	.086	.066	.282**	1	
Level of Internet addiction	.024	.034	.102	.330**	.445**	1

**correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed)

3. Analysis of factors affecting the internet addiction of high school youth. Using Multiple Regression Analysis.

According to studies, it has been found that Other aspects of residence such as apartment and condominium, personality, suitability for using the Internet, using social networks (Facebook), association with friends, and social bond are related to Internet addiction on high school students. The statistically significant at 0.05.

Discussion.

This study investigates the factors affecting the Internet addiction of high school youth in secondary school in Bangkok Metropolis. The results of the research can be summarized as follow.

Hypothesis 1: Personal factors affect Internet addiction behavior of high school youth.

Personal information: The results show that the high school youth in age group between 15-18 years old with an average age of 16.30 years. There were 64% female students, 36% male students. Most of the youth lives with their parents 86.5%. The occupation of their parents were Merchant/Business owner, 39.3%. The majority of youth living in their own house 51.4%. Most personal factors do not affect the Internet addiction behavior of the youth. There are only residence that affect Internet access, the result shows that people with other residential properties, such as apartment and condominium, are less likely to be Internet addiction than those who live in their own house. It is consistent with the results of study that when people have computer that able access to the Internet in their house, it can lead to 2.1 times of computer games addiction more than teenagers who have computers at home that cannot be able to access to the Internet. (Prakaypeth Supaket, 2003). The increasing of computer using in household is rising from 24.7% in 2011 to 29.5% in 2015. Also, internet connections in household is rising from 13.4% in 2011 to 52.2% in 2015. Students who use the Internet at home and dormitories are mostly risk for cyber sexual addiction.(Nittipong Srirapan, 2009).

Hypothesis 2: The youth who use social networks tend to addict to the Internet more than those who does not use social networks.

This study identifies that 55% of Internet usage are used for entertainment purposes, 52.3% of them use the Internet at inappropriate websites, and the most popular social network is Facebook, 80.8%. The Facebook user more likely to addict to the Internet more than those who use line social networks. People who used to use the Internet inappropriately have less internet addiction than people who use the internet in appropriate. According to a study conducted by the National Statistic Office, Ministry of Information and Communication Technology (2015), most of people use social networks such as Facebook, Twitter, Line and Instagram 88.6%. In addition, addicts who use the Internet will use the services for the benefits of the Internet to satisfy their emotional, social and psychology. (Thanikarn Makhasilanon, 2002). Social networking is a new social community or virtual community, their service is response for emotional and social needs of the user. It is corresponded with the study conducted by Panuwat Kongraj (2011).

Hypothesis 3: The youth who associate with Internet addiction friends are affected to be Internet addiction.

From the study of social relations of the youth samples found that the social relationship was in moderate level, the average was 1.75 (S.D. = 0.78). Those who with associate with friends that were connected to the Internet were more likely to have Internet addiction. The study found that friends influenced the use of the Internet in both good and bad ways. (Wilailuck Thongkhombunjong, Arapin Chuchom, Pchongchit Intasuwan, and Nomchai Suparurgchaisakul, 2011). By the way, friends with deviant behavior and the use of the Internet has resulted in deviant behavior (Sunee Galayojit, 2003: cited in Pornchai Khantee, et al., 2000: 115). Therefore that friends are important motives in Internet uses. The youth who associate with friends who are Internet addiction lead to Internet addiction, which correspond to the results of the study by Sunee Kalayajit (2003); Prakaypeth Supaket (2008); Pattama Anumas (2552); Wilailuck Thongkhambunjong, et al.(2011); Werapong Paunglek (2014).

Hypothesis 4: Youth with less social bond tend to be Internet addiction more than those with high social bond.

The study found that family relationships were in moderate level, with an average of 1.71 (SD = 0.80). People with a lower level of social bond are more likely to have the Internet addiction. The Adolescent with low social bond are more likely to be Internet addicts more than those with high levels of social bond; which is, love, warmth and family relationships that have an effect on Juvenile's internet addiction. Child and Adolescent Psychiatric Society of Thailand (2014) said, that Children and Adolescent who have risk for the misuse of online social networks in bad way are those who experience a lack of love and warmth, problems or some psychiatric illness, family with conflicts and their parents cannot keep track of the internet usage. Most research has found that low-level family relationships often have a negative effect on the mental state of youth, such as game addiction, Internet addiction and the behavioral deviation, etc., which accordance with the results of the study from Chairat Boodhprom (2002); Assara Prasertsin (2009); Wilailuck Thongkhambunjong(2010); Pranee Joyrod, Laddawan Kasemnet and Prateep Jinng (2010); Siripin Intharaprasert (2013); Werapong Paunglek (2014).

Hypothesis 5: The youth with bad personality tend to be Internet addiction more than youth with good personality.

The results of personality study revealed that the majority of the sample had behavioral and emotional were moderate type, 83.5% and 59.8% respectively. Moreover, people with a bad personality was more likely to have the Internet addiction . Human personality is complex, each person may have a variety of personality expression in the same situation. So, this diverse personality can be motivated or additive effect on the Internet addiction of mental vulnerability youth. The study found that internet addiction was associated with failure of self-control and Internet addiction is a impact of Internet use. (Kimberly S. Young, 1996: cited in Pornthip Rumnum, 2007: 28), which consistent with the results of the study in Thailand Chairat Boodhprom (2002); Ravikran Nantavej (2007); Wilailuck Seritrakul (2556); Kimberly S. Young (1996); David Blackwell, Carrie Leaman, Rose Tramposch, Ciera Osborne and Miriam Liss. (2017)

Internet addiction behavior is the behavioral deviation of youth in criminology. In this study, the researcher brought the theory of criminology into the discussion as discussed. The theory used is quite consistent with the results of the research as follows.

Personality theory: The study found that the sample of the youth had behavioral and emotional in moderate type. The findings of personality research on Internet usage in both domestic and international found that individuals with Internet addiction are more likely to have personality disorders and are most likely to be emotionally sensitive. Personality is a internal factors behavior that caused of deviant behavior. Criminology believes that personality is the cause of crime. Describe the criminal behavior of a person who is different from the normal person. (Pornchai Khantee, et al., 2000: 65).

Differential Association theory: The study found that the sample both of youth had a moderate level of social relationship. There are results of many researches from domestic and international the influence of friends affecting the internet usage, as friends influence the mind and actions of the youth, both in good and bad ways. This consistent with the theory that criminal behavior derives from learning by association with others who are close. Learning is about learning the techniques and the various ways, motives and motives for being wrong or violates the law, which is the values and beliefs. The offender has absorbed in the mind to develop into his own to offend the crime. (Chankanit Kritya Suriyamanee, 2009: 112). In addition, the group of friends of the juveniles is very important for the Internet addiction behavior.

Social bond theory: The study found that the sample group had moderate family relationship. It is found that people with lower levels of social bond are more likely to have Internet addiction. There are many researches on the influence of families affecting the use of the Internet in the country and international widely. The majority found that Parents' empathy helps to refresh the mind, and also affects the expression of youth. Social bond theory states that individuals who are committed to an organization or group of people in society, including families, schools, and friends, tend to refrain from committing crimes. This is called social bond or social engagement. (Pornchai Khantee, et al., 2000: 129). Naturally, people are more likely to commit violation of the law to meet their own needs is already existing capital. If

there is no power to control, restrain, people will tend to commit more easily. (Cited in, Chankani Kritaya Suriyamanee, 2009: 57). This is consistent with the results of this study, which proved that the ones with poor family relationships are more likely to Internet addiction. Nowadays, fast communication is very important on society. The social network on the Internet is very popular. People in society do not care about each other and lack of interaction, including family members. New-age parents in today's society pay more attention to mobile phones than interaction with their children that is a cause of indirect values for children. This is consistent with the social bond theory of social components, which Cullen and the panel of criminological scholars suggested that. In terms of composition, faith is consistent with the values and beliefs in favor to offense or do not offense. It also corresponds to Sutherland's different association theory, which said that beliefs must be meaningful to those who have faith. It is a favorite of believers and absorbed into their minds. (Cited in Chankanit Kritiya Suriyamanee, 2009: 61).

Therefore, the solving problem of Internet addiction of high school students should be supported by parents, schools, government and related organizations to create psychological measures, social measures, and legal measures are concurrently to solve the problems correctly.

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กษมา เทพรักษ์, ภัทริการ์ โฮ และปรารณา สวัสดิ์สุธา. (2557). Interesting Topic : “Internet Gaming Disorder”: ภาควิชาจิตเวชศาสตร์โรงพยาบาลรามารชิบดี, เข้าถึงเมื่อ 10 ธันวาคม 2558. Available: <https://med.mahidol.ac.th/.../Internet%20gaming%20addiction.pdf>.
- การพัฒนาบุคลิกภาพ(Personality Development). (ม.ป.ป.), เข้าถึงเมื่อ 16 มีนาคม 2559. Available: http://management.aru.ac.th/mnge/images/pdf/e-book/wanthanee/eb_chapter2.pdf.
- กรมกิจการเด็กและเยาวชน. (2558). การรู้เท่าทันสื่อออนไลน์ของเด็กและเยาวชน, เข้าถึงเมื่อ 13 กรกฎาคม 2558. Available: http://www.dcy.go.th/webnew/upload/news/news_th_20152208073025_1.doc.
- ข่าวสดออนไลน์. (2559). “ญาติเผยปมผัดหวังความรัก เหตุเคยวัย 15 โปสค์ภาพผูกคอตายในเฟสบุ๊กก่อนสิ้นใจจริง”. [Online], เข้าถึงเมื่อ 26 มีนาคม 2559. Available: https://www.khaosod.co.th/view_newsonline.php?newsid=1458907998.
- จุฑาทิพย์ วงษ์สุวรรณ.(2535). การสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF (แบบฟอร์ม A) ในประชากรทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต .มหาวิทยาลัยมหิดล
- จุฑาทิพย์ (จามจุรี) ผดุงชีวิต. (2550). วัฒนธรรม การสื่อสาร และอัตลักษณ์ (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี. (2555). ทฤษฎีอาชญาวิทยาร่วมสมัยกับการวิจัยทางด้านอาชญาวิทยาในปัจจุบัน.(พิมพ์ครั้งที่ 2).นนทบุรี: หินทรายการพิมพ์.
- ชาญวิทย์ พรนภดล, ศิริไชย หงษ์สงวนศรี, ฉัตรพร พิทยรัตน์เสถียร, ทรงภูมิ เบญญากร, คมสันต์ เกียรติรุ่งฤทธิ์, และ ไชยิตา ภาวสุทธิไพสิฐ. (2557). ชมรมจิตแพทย์และวัยรุ่นแห่งประเทศไทย:คำแนะนำสำหรับผู้ปกครอง เรื่อง “การใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและวัยรุ่น” (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: มีเดียโซน พรินติ้ง.

- ไชยรัตน์ บุตรพรหม. (2545). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. กรุงเทพฯ.
- ณททัย วงศ์ปกรันย์, และ ทินกร วงศ์ปกรันย์. (2555). บุคลิกภาพแปรปรวน: การประเมินและการรักษา (พิมพ์ครั้งที่ 1). เชียงใหม่: บริษัทกลางเวียงการพิมพ์ จำกัด.
- ณัฐกาญจน์ กอมนิ, ชาญญา ลีตระกูลพ่าย และวิรัชญา วัฒนโธ. (2560). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อสังคมออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต(จิตวิทยาพัฒนาการ คณะมนุษยศาสตร์), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, เข้าถึงเมื่อ 19 กรกฎาคม 2560. Available: http://doi.nrct.go.th/ListDoi/listDetail?Resolve_DOI=10.14456/jbsd.2017.2.
- ณัฐฐนิช กาญจโนภาส. (2550). การเสพติดเกม (Game Addiction). ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาการเสพติด), มหาวิทยาลัยมหิดล. กรุงเทพฯ.
- ต้น ดัชนีสุทธีวงศ์, สุพจน์ ปุณณชัยยะ, และ สุวัฒน์ ปุณณชัยยะ. (2539). รอบรู้ Internet และ World Wide Web (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: โปรวิชั่น.
- ธนิกานต์ มาณะศิริรานนท์. (2545). พฤติกรรมการเสพติดอินเทอร์เน็ต และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเสพติดอินเทอร์เน็ตของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย, เข้าถึงเมื่อ 16 กรกฎาคม 2558. ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย: <http://www.thaithesis.org/detail.php?id=1082545001560>.
- นิติพงษ์ ศรีระพันธ์. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร: ศึกษากรณีมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต(พัฒนาสังคม), สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธ์. (2554). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.
- บุหงา ชัยสุวรรณ และพรพรรณ ประจักษ์เนตร. (2558). พฤติกรรมการใช้สื่อใหม่ของวัยรุ่นอายุระหว่าง 10-19 ปี. การสื่อสารและการจัดการ นิต้า(ฉบับที่ 1)1, เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2559. Available: <http://gscm.nida.ac.th/public-action/eJournal/Vol.1-58/3.pdf>.
- ประกายเพชร สุกะเกษ. (2551). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการติดเกมคอมพิวเตอร์ และสุขภาพจิตของวัยรุ่นชายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต(สาธารณสุขศาสตร์), มหาวิทยาลัยมหิดล. กรุงเทพฯ.

- ปราณี จ้อยรอด, ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร และประทีป จินนี่. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการรับสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต(การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์, สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2553), เข้าถึงเมื่อ 22 สิงหาคม 2560. Available: <https://tci-thaijo.org/index.php/BSRI/article/view/501>.
- ปาริชาติ โรจน์พลากร-ก๊วย,และยุวดี ฤชา. (2555). สถิติสำหรับงานวิจัยทางการแพทย์และการใช้โปรแกรมSPSS for Windows (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฑาทอง.
- ปัทมา อนุมาศ. (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการติคเกมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต(สาธรรณสุขศาสตร์), มหาวิทยาลัยมหิดล. กรุงเทพฯ.
- พิชิต วิจิตรบุญรักษ์.(ม.ป.ป.). สื่อสังคมออนไลน์: “สื่อแห่งอนาคต”, เข้าถึงเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2559. Available: http://www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/oct_dec_11/pdf/aw016.pdf.
- พรชัย ขันดี,รัชชชัย ปิตะนีละบุตร, และอศวิน วัฒนวิบูลย์. (2543). ทฤษฎีและงานวิจัยทางอาชญาวิทยา. กรุงเทพฯ: บั๊คเน็ต.
- พรทิพย์ รุ่งน่วม. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา:โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐมเขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพฯ.
- ไพศาล ลิมสถิตย์, วิษณุ วงษ์สินศิริกุล, และวิเชียร ตันศิริมงคล. (2556). ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อป้องกันเด็กและเยาวชนจากการพนันออนไลน์:มาตรการจัดการทางการเงินและมาตรการอื่นๆ, เข้าถึงเมื่อ 23 ธันวาคม 2558. Available: http://www.gamblingstudy-th.org/document_book/99/5/3/httpicgpthaissforgautopagev4_showpagephptopicid113autoid10_TopicPk/.
- พัฒนา ราชวงศ์. (2553). ทฤษฎีอุปนิสัยของบุคลิกภาพ.ภาควิชาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, เข้าถึงเมื่อ 11 มกราคม 2559. Available: <http://pathanar.blogspot.com/2010/07/trait-theory-of-personality.html>.
- ภาณุวัฒน์ กองราช. (2554). พฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นประเทศไทย:กรณีศึกษา Facebook. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต(การบริหารเทคโนโลยี), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ.

- ภัทริกา วงศ์อนันต์นนท์. (2557). พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชน. วารสารพยาบาลทหารบก[Online], 15(2), 173-178. เข้าถึงเมื่อ 14 เมษายน 2558. Available: <https://www.tci-thaijo.org/index.php/JRTAN/issue/view/2698>.
- มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (2554). ทัศนคติ, เข้าถึงเมื่อ 15 สิงหาคม 2558. Available: www.politicsg5.blogspot.com/2011/09/blog-post_14.html.
- มาโนช หล่อตระกูล.(2553). การฆ่าตัวตาย การรักษาและป้องกัน (พิมพ์ครั้งที่1).กรุงเทพฯ:ปิยอนด์เอ็นเทอร์ไพรซ์ จำกัด.
- มาโนช หล่อตระกูล, และปราโมทย์ สุคนิชย์. (2555). จิตเวชรามาชิปดี (พิมพ์ครั้งที่3). กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาชิปดี มหาวิทยาลัยมหิดล.
- รวีกรานต์ นันทเวช. (2550). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554 (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- วนิพพล มหอาษา. (2554). เกมคอมพิวเตอร์กับพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กและเยาวชน: ข้อค้นพบจากงานวิจัย, เข้าถึงเมื่อ 24 เมษายน 2558. Available: <http://www2.ipsr.mahidol.ac.th/Conference VII/ Download/2011-Article-17>.
- วิไลลักษณ์ ทองคำบรรจง. (2553). ปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, เข้าถึงเมื่อ 12 มกราคม 2560. Available: <http://bsris.swu.ac.th/thesis/461996044RB999f.pdf>.
- วิไลลักษณ์ ทองคำบรรจง, อรพินทร์ ชูชม, ผจงจิต อินทสุวรรณ และ นำชัย สุภฤกษ์ชัยสกุล. (2554). ปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ดุสิตบัณฑิต (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, เข้าถึงเมื่อ 12 มกราคม 2560. Available: <http://ejournals.swu.ac.th/index.php/jbst/article/view/1577>.

- วิไลลักษณ์ เสรีตระกูล. (2556). บุคลิกอ้างอิงค์ประกอบกับการใช้เฟซบุ๊ก. วารสารนักบริหาร [Online]ปีที่ 33 ฉบับที่ 2, เข้าถึงเมื่อ 24 ธันวาคม 2557. Available: www.bu.ac.th/knowledge_center/executive_journal/april.../aw05.pdf.
- วีระพงษ์ พวงเล็ก. (2557). ปัจจัยเชิงเหตุของการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตที่มีต่อทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร, เข้าถึงเมื่อ 11 กันยายน 2558. Available: https://journal.pim.ac.th/uploads/content/2014/12/o_1984rd8931vuav78ekrl4f1gs5h.pdf.
- ศูนย์พัฒนาทรัพยากรการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (ม.ป.ป.). ประเภทของบุคลิกภาพ, เข้าถึงเมื่อ 9 สิงหาคม 2558. Available: http://www.elearning.msu.ac.th/opencourse/0702502/unit03/U03_05.htm.
- ศิริชัย กาญจนวาสิ, ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์, และดิเรก ศรีสุโข. (2555). การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่6). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมาคมโฆษณาดิจิทัล (ประเทศไทย). (2559). “เผยข้อมูลผู้ใช้อินเทอร์เน็ตของไทยไตรมาส 1 ประจำปี 2559”, เข้าถึงเมื่อ 24 กุมภาพันธ์ 2560. Available: <http://www.daat.in.th/index.php/daat-internet>.
- สมภพ เรืองตระกูล. (2546). เวชศาสตร์การติดสารเสพติด (พิมพ์ครั้งที่1). กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์.
- สมทรง สุวรรณเลิศ. (2512). การทดสอบบุคลิกภาพ(แบบทดสอบ MPI), 12 ธันวาคม 2559. วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทยปีที่ 14 ฉบับที่ 1. <http://www.dmh.go.th/abstract/details.asp?id=1041>.
- สิริภิญญา อินทรประเสริฐ. (2556). อิทธิพลของสื่อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเด็กและเยาวชน ในกรุงเทพมหานคร, เข้าถึงเมื่อ 17 สิงหาคม 2558. Available: http://doi.nrct.go.th/ListDoi/listDetail?Resolve_Doi=10.14457/SDU.res.2013.5.
- สุณีย์ กัลป์ยะจิตร. (2003). การวิเคราะห์สาเหตุการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเยาวชนในยุคโลกาภิวัตน์. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์), มหาวิทยาลัยมหิดล. กรุงเทพฯ.
- สุนนทิพย์ จิตสว่าง. (ม.ป.ป.). พฤติกรรมเบี่ยงเบน. คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย [Online]. เข้าถึงเมื่อ 4 กันยายน 2557. Available: <http://www.polsci.chula.ac.th/sumonthip/deviandef47.htm>.
- สุวนีย์ เกียวกิ่งแก้ว. (2554). การพยาบาลจิตเวช (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- สมาธิการ. (2557). เยาวชนไทยกับสื่อออนไลน์รู้เท่าทันก่อนสายเกินไป: คอลัมน์การศึกษาสยามรัฐ
สัปดาห์วิจารณ์ ฉบับวันที่ 4 เมษายน 2557, เข้าถึงเมื่อ 7 มิถุนายน 2558. Available:
www.thainhf.org/icgp/autopagev4/files/F2MxlAzThu123119.pdf.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.). (2555). Child Watch: สถานการณ์เด่น
ด้านเด็กและเยาวชน ในรอบปี 2554-2555, เข้าถึงเมื่อ 5 เมษายน 2557. Available:
<http://www.teenpath.net/data/r-research/00011/tpfile/00001.pdf>.
- สำนักงานธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์(องค์การมหาชน). (2556). รายงานผลการสำรวจพฤติกรรม
ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยปี 2556 (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สำนักงานธุรกรรม
ทางอิเล็กทรอนิกส์(องค์การมหาชน).
- สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์(องค์การมหาชน)กระทรวงเทคโนโลยีและการสื่อสาร.
(2556). Thailand Internet User Profile 2013, เข้าถึงเมื่อ 4 เมษายน 2558. Available:
<https://www.etda.or.th/.../thailand-internet-user-profile-2013-th.html>.
- สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์(องค์การมหาชน)กระทรวงเทคโนโลยีและการสื่อสาร.
(2558). Thailand Internet User Profile 2015, เข้าถึงเมื่อ 4 กรกฎาคม 2560. Available:
<https://www.etda.or.th/publishing-detail/thailand-internet-user-profile-2015-th.html>.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2558). สรุปผลที่สำคัญ
สำรวจการมีกรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2558,
เข้าถึงเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2560. Available: [http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/
themes/files/icthh58.pdf](http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/themes/files/icthh58.pdf).
- สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์(องค์การมหาชน)กระทรวงเทคโนโลยีและการสื่อสาร.
(2559). Thailand Internet User Profile 2016, เข้าถึงเมื่อ 4 กรกฎาคม 2560. Available:
<https://www.etda.or.th/publishing-detail/thailand-internet-user-profile-2016-th.html>.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2559). สรุปผลที่สำคัญ
สำรวจการมีกรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2559,
เข้าถึงเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2560. Available: [http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/
themes/files/icthh59.pdf](http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/themes/files/icthh59.pdf).
- อัจฉราพรรณ จรัสวัฒน์. (2552). การกำหนดขนาดของตัวอย่าง. เอกสารประกอบการเรียนวิชา
ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.

- อัจฉรา ประเสริฐสิน. (2552). อิทธิพลของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่มีต่อพฤติกรรมการรับสื่ออินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชนไทย.สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ [Online], เข้าถึงเมื่อ 14 สิงหาคม 2560. Available: http://eptb.swu.ac.th/file/research/A_The%20influence%20of%20the%20models%20of%20socialization.pdf.
- อัมพร เบญจพลพิทักษ์. (ม.ป.ป.). พฤติกรรมเบี่ยงเบน, เข้าถึงเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2559. Available: <http://humaneco.stou.ac.th/UploadedFile/72101-13.pdf>.
- อุษา บิ๊กกันส์. (2548). การสร้างชุมชนเสมือนจริงในเกมออนไลน์กับพฤติกรรมการติดสื่อออนไลน์ของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร, เข้าถึงเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2558. Available: <http://www.dpu.ac.th/dpurc/assets/uploads/magazine/bddsxfqs59cg4044o.pdf>.
- องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ(ยูนิเซฟ)ประเทศไทย. (2554). การวิเคราะห์สถานการณ์เด็กและสตรี พ.ศ.2554. กรุงเทพฯ: องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย
- อรรรณ วงศ์แก้วโพธิ์ทอง. (2556). การเสพติดอินเทอร์เน็ตของชุมชนชาวออนไลน์, เข้าถึงเมื่อ 20 กันยายน 2558. Available: http://www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/july_sep_11/pdf/aw_6.pdf

ภาษาอังกฤษ

- Armand Mattelart, & Michèle Mattelart. (1998). Theories of Communication: A Short Introduction. London: SAGE Publications.
- Business Monitor International. (2013). รายงานผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย, Retrieved 18 มิถุนายน 2557. Available: <https://www.bmiresearch.com>.
- Chien Chou & Ming-Chun Hsiao. (2000). Internet addiction, usage, gratification, and pleasure experience: the Taiwan college students' case, Retrieved 16 มีนาคม 2557. Available: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0360131500000191>.
- David Blackwell, Carrie Leaman, Rose Tramposch, Ciera Osborne and Miriam Liss. (2017). Extraversion, neuroticism, attachment style and fear of missing out as predictors of social media use and addiction, Retrieved 3 กันยายน 2560. Available: https://www.researchgate.net/publication/316345156_Extraversion_neuroticism_attachment_style_and_fear_of_missing_out_as_predictors_of_social_media_use_and_addiction.

- Internet World Stats. (2017). Internet users. 30th June 2017, Retrieved 30 สิงหาคม 2560.
Available: www.internetworldstats.com/stats.htm.
- Joyce H. Lowinson., Pedro Ruiz., Robert B. Millman., and John G. Langrod. (Editor). (2005). Substance Abuse: A Comprehensive Textbook . (4th ed.). Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins.
- Marshall B. Clinard, & Robert F. Meier. (2011). Sociology of Deviant Behavior. (14th ed.). Omaha: Wadsworth Cengage Learning.
- Net Addiction. The Center for Internet Addiction. (1995). Internet Addiction, Retrieved 11 มีนาคม 2557. Available: <https://www.netaddiction.com>.
- Patricia Wallace. (1999). The Psychology of the Internet. Cambridge: Cambridge University Press.
- Peter Tyrer. (1988). Personality Disorder: Diagnosis, Management and Course. (1st ed.). London: Butterworth & Co. (Publishers) Ltd.
- Sarah Trenholm & Arthur Jensen. (2000). Interpersonal Communication. California: Wadsworth Publishing.
- Sunwoo kim, & Rando Kim. (2002). A Study of Internet Addiction: Status, Causes, and Remedies., Retrieved 25th April 2002. Available: https://www.researchgate.net/publication/265651113_A_Study_of_Internet_Addiction Status_Causes_and Remedies

แบบสอบถาม

พฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์เน็ตของเด็กและเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง ให้เลือกตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ของคำตอบตามความเป็นจริง
(เพียงคำตอบเดียว)

1.1 เพศ

ชาย หญิง

1.2 อายุ ปี

1.3 ชั้นปี

ม.4 ม.5 ม.6

1.4 ปัจจุบันท่านอาศัยอยู่กับใคร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บิดา มารดา ลุง/ป้า/น้า/อา
 ปู่ กับ ย่า/ตา กับ ยาย อื่นๆ โปรดระบุ.....

1.5 อาชีพผู้ปกครอง

รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน
 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง
 อื่นๆ โปรดระบุ.....

1.6 รายได้ครอบครัวบาท/เดือน

1.7 ลักษณะที่อยู่อาศัย

บ้านพักตนเอง บ้านเช่า
 หอพัก อื่นๆ โปรดระบุ.....

1.8 ท่านเล่นอินเทอร์เน็ตจากแหล่งใดมากที่สุด

- คอมพิวเตอร์/คอมพิวเตอร์พกพาที่บ้าน โทรศัพท์มือถือ/แท็บเล็ต
- คอมพิวเตอร์ที่โรงเรียน ร้านอินเทอร์เน็ต
- อื่นๆ โปรดระบุ.....

1.9 ท่านเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตเพื่อการใช้งานประเภทใดมากที่สุด

- เพื่อการศึกษา เพื่อการสื่อสาร (เช่น การเล่นเกม, แชท, เฟสบุค)
- เพื่อความบันเทิง (เช่น การดูหนัง, ฟังเพลง, เล่นเกม, อ่านการ์ตูนหรือนิยาย)
- อื่นๆ โปรดระบุ.....

1.10 ท่านเคยใช้บริการอินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ (เช่น เว็บโป้, เว็บไซต์ที่แสดงถึง ความรุนแรง เป็นต้น)

- เคย ไม่เคย

1.11 ท่านใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์บ่อยที่สุด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ไลน์ เฟสบุค
- ทวิตเตอร์ อินสตราแกรม
- อื่นๆ โปรดระบุ.....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลสัมพันธภาพภายในครอบครัว และ สัมพันธภาพทางสังคม**คำชี้แจง** ให้เลือกตอบเพียงข้อเดียวโดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องตารางตามลำดับความคิดเห็น

ของท่าน ดังนี้	0	หมายถึง	ไม่เคย
	1	หมายถึง	นานๆครั้ง
	2	หมายถึง	บ่อยครั้ง
	3	หมายถึง	เป็นประจำ

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		ไม่เคย	นานๆ ครั้ง	บ่อยครั้ง	เป็น ประจำ
2.1	<u>สัมพันธภาพในครอบครัว</u>				
	2.1.1 ท่านรู้สึกมีความสุขเมื่อได้อยู่บ้าน				
	2.1.2 ท่านและคนในครอบครัวมีกิจกรรมร่วมกัน				
	2.1.3 ท่านและคนในครอบครัวใช้เวลาในการ รับประทานอาหารเย็นร่วมกัน				
	2.1.4 ผู้ปกครองของท่านให้คำปรึกษาเมื่อท่านมีปัญหา				
	2.1.5 ผู้ปกครองมักจะพาท่านไปพักผ่อนในช่วง วันหยุด				
	2.1.6 ท่านช่วยเหลืองานบ้าน				
	2.1.7 ผู้ปกครองให้คำแนะนำในการเล่นอินเทอร์เน็ตที่ เหมาะสมแก่ท่าน				
	2.1.8 ผู้ปกครองสนับสนุนให้ท่านเล่นอินเทอร์เน็ต โดยจัดซื้ออุปกรณ์สื่ออินเทอร์เน็ตให้ เช่น คอมพิวเตอร์, โน้ตบุ๊ก, แท็บเล็ต, โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น				
	2.1.9 ผู้ปกครองท่านทะเลาะเบาะแว้งกัน				
	2.1.10 เมื่อมีปัญหาท่านจะปรึกษาผู้ปกครองก่อน				

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		ไม่เคย	นานๆครั้ง	บ่อยครั้ง	เป็นประจำ
2.2	<u>สัมพันธภาพทางสังคม</u>				
	2.2.1 ท่านร่วมกิจกรรมในโรงเรียน เช่น งานกีฬา, เข้าร่วมการแข่งขันต่างๆ				
	2.2.2 ท่านช่วยเหลืองานครู/อาจารย์				
	2.2.3 เพื่อนของท่านชักชวนให้เล่นอินเทอร์เน็ตและเกมออนไลน์				
	2.2.4 หลังเลิกเรียนและวันหยุดท่านใช้เวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ตกับเพื่อน				
	2.2.5 ท่านทราบข้อมูลและดาวน์โหลดเว็บไซต์บนอินเทอร์เน็ตจากคำบอกกล่าวของเพื่อนหรือสื่อโฆษณา				
	2.2.6 ท่านมักจะสื่อสารกับเพื่อนในโรงเรียนผ่านทางอินเทอร์เน็ต				
	2.2.7 ท่านมักจะหาเพื่อนใหม่นอกโรงเรียนทางอินเทอร์เน็ต				
	2.2.8 ท่านรู้สึกมีความสุขที่ได้ไปโรงเรียน				
	2.2.9 เมื่อมีปัญหาท่านมักจะปรึกษาเพื่อนก่อน				
	2.2.10 เพื่อนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของท่าน				

ส่วนที่ 3 ข้อมูลบุคลิกภาพ (MPI :Maudsley Personality Inventory)

คำชี้แจง ส่วนนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิด ความรู้สึกและการกระทำของท่านให้
เลือกตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยแต่ละช่องมีความหมายดังนี้

“ใช่” หมายถึง ข้อความที่ปรากฏตรงกับความรู้สึกและการกระทำของท่าน

“ไม่แน่ใจ” หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความที่ปรากฏตรงกับความรู้สึกและการกระทำ
ของท่าน

“ไม่ใช่” หมายถึง ข้อความที่ปรากฏไม่ตรงกับความรู้สึกและการกระทำของท่าน

หมายเหตุ หากเลือกตอบในข้อไม่แน่ใจขอให้ท่านตอบด้วยความรู้สึกที่ไม่แน่ใจอย่างแท้จริง

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น		
		ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่
1	ท่านรู้สึกเป็นสุขที่สุดที่ได้ร่วมในการทำงานที่ต้องใช้ความรวดเร็ว			
2	บางครั้งท่านรู้สึกเป็นสุข บางครั้งเศร้าโดยไม่มีเหตุผล			
3	ท่านมักใจลอยในเวลาที่ท่านต้องการสมาธิ			
4	ในการคบเพื่อนใหม่ท่านมักเป็นฝ่ายทำความรู้จักกับเขาก่อน			
5	ท่านมักจะทำอะไรด้วยความรวดเร็ว และเชื่อมั่นในการกระทำของตนเอง			
6	บ่อยครั้งที่ท่านคิดถึงเรื่องอื่นซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ท่านกำลังพูดคุยอยู่			
7	บางครั้งท่านมีความกระตือรือร้นอย่างมาก บางครั้งก็เฉื่อยชา			
8	ท่านมีความคิดเห็นว่าตัวท่านเป็นคนกระฉับกระเฉง กระปรี้กระเปร่า			
9	ท่านจะรู้สึกไม่มีความสุขเลยถ้าไม่ได้พบปะ ติดต่อกับคนอื่นหรือเข้าสังคมบ่อยๆ			
10	ท่านมักอารมณ์เสียเสมอ			
11	ท่านมักมีอารมณ์เปลี่ยนแปลงโดยไม่มีเหตุผลบ่อยๆ			
12	ท่านชอบลงมือทำมากกว่าเพียงแต่คิดว่าจะทำ			

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น		
		ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่
37	หลังจากเหตุการณ์ร้ายแรงผ่านพ้นไปแล้ว ท่านมักคิดได้ว่าท่านควรจะได้ทำอะไรอย่างหนึ่งลงไปในช่วงเวลานั้น แต่ไม่ได้ทำอย่างที่คิด			
38	ท่านมักสนุกสนานได้เต็มที่ในงานรื่นเริง			
39	ท่านมักคิดมากจนนอนไม่หลับ			
40	ท่านชอบทำงานที่ใช้ความตั้งใจอย่างเต็มที่			
41	ท่านเคยรู้สึกรำคาญตัวเองที่เกิดมีความคิดไร้สาระขึ้นบ่อยๆ			
42	ท่านมักทำงานอย่างไม่ใคร่เอาจริงเอาจังนัก			
43	ท่านเป็นคนใจน้อยไม่ว่าเรื่องอะไร			
44	คนอื่นๆ มีความเห็นว่าท่านเป็นคนกระฉับกระเฉงร่าเริง			
45	ท่านมักมีอาการง่วงงุนบ่อยๆ			
46	ท่านมีความเห็นว่าตัวเองเป็นคนช่างพูด			
47	ท่านเคยรู้สึกกระวนกระวานจนนั่งไม่ติด			
48	ท่านมักชอบเล่นไม่ชู้กับคนอื่น			

ส่วนที่ 4 ข้อมูลพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์เน็ต

คำชี้แจง ส่วนนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้สึกของท่านในขณะที่ใช้อินเทอร์เน็ต หรือหลังจากใช้อินเทอร์เน็ตเสร็จสิ้น โดยให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างแต่ละข้อ ให้ตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด โดยแต่ละช่องมีความหมายดังนี้

“ใช่” หมายถึง ข้อความที่ปรากฏตรงกับความรู้สึกและการกระทำของท่าน

“ไม่ใช่” หมายถึง ข้อความที่ปรากฏไม่ตรงกับความรู้สึกและการกระทำของท่าน

	ใช่	ไม่ใช่
1. ท่านรู้สึกหมั่นอยู่กับการใช้อินเทอร์เน็ต	☐	☐
2. ท่านมีความต้องการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเวลานานขึ้น	☐	☐
3. ท่านไม่สามารถลด หรือ หยุดการใช้อินเทอร์เน็ตได้	☐	☐
4. ท่านมีอาการกระวนกระวาย, ซึมเศร้า, หงุดหงิด หรือ อารมณ์ไม่ดีเมื่อเลิกหรือหยุดการใช้อินเทอร์เน็ต	☐	☐
5. ท่านใช้เวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตนานกว่าที่ตั้งใจไว้	☐	☐
6. การใช้อินเทอร์เน็ตของท่านทำให้ความสัมพันธ์กับครอบครัว หรือกับเพื่อนลดลง รวมทั้งมีผลกระทบต่อการศึกษา	☐	☐
7. ท่านมัก โทกหรือปิดบังผู้อื่นเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต	☐	☐
8. ท่านรู้สึกพึงพอใจที่จะใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อผ่อนคลายความเครียดจากปัญหาต่างๆ ในชีวิตประจำวัน	☐	☐

ส่วนที่ 5 ข้อมูลระดับของการติดอินเทอร์เน็ต (Degree of Internet Addiction)

คำชี้แจง ให้เลือกตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องตารางเพียงช่องเดียว โดยตอบตามความเป็นจริง เกี่ยวกับความรู้สึก ความคิด และการกระทำของท่าน ดังนี้

1	หมายถึง	ไม่เคย
2	หมายถึง	นานๆครั้ง
3	หมายถึง	บางครั้ง
4	หมายถึง	บ่อยครั้ง
5	หมายถึง	เป็นประจำ

ลักษณะพฤติกรรม	ระดับพฤติกรรม				
	ไม่ เคย	นานๆ ครั้ง	บางครั้ง	บ่อยครั้ง	เป็น ประจำ
1. ท่านใช้เวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ตนานกว่าที่ตั้งใจไว้					
2. ท่านมักจะเลยการทำกรบ้าน หรือ ทำงานบ้านเพื่อเล่นอินเทอร์เน็ต					
3. ท่านนอนดึกเพราะเล่นอินเทอร์เน็ต					
4. ท่านเล่นอินเทอร์เน็ตโดยไม่สนใจสิ่งรอบข้าง					
5. ท่านมักจะถูกผู้ปกครอง และคนรอบข้างบ่นว่าเล่นอินเทอร์เน็ตมากเกินไป					
6. ท่านมักจะหาเพื่อน หรือแฟนใหม่ทางอินเทอร์เน็ต					
7. ท่านมักจะรู้สึกเพลิดเพลินเมื่อได้พูดคุยกับคนที่ไม่รู้จักในอินเทอร์เน็ต					
8. ท่านเลี่ยงการตอบคำถามว่าทำอะไรบนอินเทอร์เน็ต					
9. ท่านมักจะเข้าระบบเครือข่ายสารสนเทศ (เฟสบุค, ไลน์, อินสตราแกรม) เป็นอย่างแรกเมื่อเปิดคอมพิวเตอร์หรือมือถือ					

ลักษณะพฤติกรรม	ระดับพฤติกรรม				
	ไม่ เคย	นานๆ ครั้ง	บางครั้ง	บ่อยครั้ง	เป็น ประจำ
10. ท่านมักจะแอบเล่นอินเทอร์เน็ตจากเครื่องมือสื่อสาร เช่น โทรศัพท์มือถือ, แท็บเล็ต ในห้องเรียน					
11. ท่านพบว่าผลการเรียนมีปัญหาจากการเล่นอินเทอร์เน็ตที่มากเกินไป					
12. ท่านมักจะรู้สึกรำคาญ หรือหงุดหงิดเมื่อกวนรอบข้างรบกวนขณะเล่นอินเทอร์เน็ต					
13. ท่านมักต้องการเล่นอินเทอร์เน็ตตลอดเวลา					
14. ท่านรู้สึกเบื่อหรือหงุดหงิดเมื่อไม่ได้เล่นอินเทอร์เน็ต					
15. ท่านมักจะต่อรอเวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ตให้นานออกไป					
16. ท่านพยายามจะลดระยะเวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ต แต่ไม่สามารถทำได้					
17. ท่านรู้สึกไม่ยอกละเลิกเล่นอินเทอร์เน็ต แต่มีความจำเป็นต้องเลิก และกลับมาใช้อินเทอร์เน็ตใหม่ในระยะเวลาไม่นาน					
18. ท่านมักจะไม่สนใจระยะเวลาในขณะที่เล่นอินเทอร์เน็ต เช่น เอานาฬิกาไปซ่อน					
19. ท่านมักใช้เวลาว่างในการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าการออกไปทำกิจกรรมนอกร้านกับผู้ปกครอง หรือเพื่อน					
20. ท่านมักจะรู้สึกหงุดหงิด หรือหุดหู่เมื่อไม่มีอุปกรณ์สื่อสารที่ใช้เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต เช่น คอมพิวเตอร์, โทรศัพท์มือถือ หรือ แท็บเล็ต เป็นต้น					

ตารางสำเร็จรูปที่ใช้สูตรของ Taro Yamane

ตาราง ขนาดของตัวประชากรที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 (หรือ 2 σ Confidence Interval) คิด
ขนาดของความคลาดเคลื่อน (e) เป็นร้อยละและสัมประสิทธิ์ของความผันแปรเท่ากับ 0.5

ขนาดของ ประชากร (N)	ขนาดของตัวอย่างประชากร (n) สำหรับความคลาดเคลื่อนที่กำหนด (e) คิดเป็นร้อยละ					
	$\pm 1\%$	$\pm 2\%$	$\pm 3\%$	$\pm 4\%$	$\pm 5\%$	$\pm 10\%$
500	-	-	-	-	222	83
1,000	-	-	-	385	286	91
1,500	-	-	638	441	316	94
2,000	-	-	714	476	333	95
2,500	-	1,250	769	500	345	96
3,000	-	1,364	811	517	353	97
3,500	-	1,458	843	530	359	97
4,000	-	1,538	870	541	364	98
4,500	-	1,607	891	549	367	98
5,000	-	1,667	909	556	370	98
6,000	-	1,765	938	566	375	98
7,000	-	1,842	959	574	378	99
8,000	-	1,905	976	580	381	99
9,000	-	1,957	989	584	383	99
10,000	5,000	2,000	1,000	588	385	99
15,000	6,000	2,143	1,034	600	390	99
20,000	6,667	2,222	1,053	606	392	100
25,000	7,143	2,273	1,064	610	394	100
50,000	8,333	2,381	1,087	617	397	100
100,000	9,091	2,439	1,099	621	398	100
$\rightarrow \infty$	10,000	2,500	1,111	625	400	100

(ที่มา: อัจฉราพรรณ จรัสวัฒน์, 2552)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล นางสาว กฤติกา สกุลสุขศิริ

วัน เดือน ปีเกิด 2 มิถุนายน 2529

สถานที่เกิด จังหวัดนครราชสีมา

ประวัติการศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล
พยาบาลศาสตร์บัณฑิต
พ.ศ. 2548-2551
มหาวิทยาลัยมหิดล
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต(อาชีวศึกษาและงาน
ยุติธรรม)
พ.ศ. 2555 - ปัจจุบัน

ที่อยู่ 89/96 อนุศาสิริทาวน์เวอร์ ถนนประเสริฐมนูกิจ
เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร 10230
E-mail : bowy-micky@hotmail.com

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบันและสถานที่ทำงาน พยาบาลวิชาชีพ
คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาริบดี
กรุงเทพมหานคร 10400
โทรศัพท์ 02-2011182